

รายงานการวิจัย

เรื่อง

“รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท
สาขาการบริหารการศึกษาและสาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา”

“A STUDY OF LEARNING STYLES OF GRADUATE STUDENTS
IN EDUCATIONAL ADMINISTRATION AND VOCATIONAL
ADMINISTRATION PROGRAMS”

รองศาสตราจารย์ ดร. เมธี ปิณฑานนท์
ASSOC. PROF. DR. METHI PILANTHANOND

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2537

รายงานการวิจัย
ศูนย์พัฒนาระบบบริหาร
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

เรื่อง

“รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท
สาขาการบริหารการศึกษาและสาขาการบริหาร
อาชีวศึกษา”

“A STUDY OF LEARNING STYLES OF
GRADUATE STUDENTS IN EDUCATIONAL
ADMINISTRATION AND VOCATIONAL
ADMINISTRATION PROGRAMS

รองศาสตราจารย์ ดร. เมธิ์ ปิลันธนานนท์

ASSOC. PROF. DR. METHI PILANTHANANOND

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2537

ตรง ทางวา

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 000392
วัน เดือน ปี 26 พฤศจิกายน 2537

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

การเรียนการสอนด้านการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีพศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยดำเนินการมานานปี แต่ยังไม่มีการศึกษาค้นคว้าด้านรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตสาขาดังกล่าวมาก่อน จึงเกิดแรงบันดาลใจให้ทำการวิจัยเรื่อง "รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาวิทยุทธศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีพศึกษา" ขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมด้านวิชาการและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในสาขาวิชาดังกล่าว

ขอขอบคุณคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังที่สนับสนุนทุนการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งได้รับการอนุมัติการสนับสนุนในต้นปี 2536 และได้ดำเนินการวิจัยมาเสร็จสิ้นในปีการศึกษา 2537

รองศาสตราจารย์ ดร.เมธี ปิณฑานนท์

ผู้วิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

		หน้า
บทที่ 1	บทนำ	1
	- ความสำคัญของปัญหา	1
	- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
	- ขอบเขตของการวิจัย	6
	- ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	- นิยามศัพท์	6
บทที่ 2	การตรวจเอกสาร	7
	- แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้	7
	- ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกับการสอน	8
	- แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้	12
	- การพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา	23
	- กระบวนการแก้ปัญหาที่กระบวนการเรียนรู้	25
	- งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	26
บทที่ 3	วิธีดำเนินการวิจัย	35
	- ประชากร	35
	- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
	- การเก็บรวบรวมข้อมูล	36
	- การวิเคราะห์ข้อมูล	36
บทที่ 4	ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	37
	- ผลการวิจัย	37
	- ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้บริหารที่เป็นกลุ่มประชากร	37
	- รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	39
	- รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	49

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

	- รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	57
	- รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	65
	- รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระเกล้าพระนครเหนือ	73
บทที่ 5	สรุปและข้อเสนอแนะ	90
	- บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	- โครงการวิจัยและการอนุมัติโครงการวิจัย	103
	- ประวัติผู้วิจัย	104

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสำคัญของปัญหา

การบริหารการศึกษาถือเป็นอาชีพอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ถือเป็นงานบริการสังคม ด้วย ผู้ที่จะเข้ามาบริหารงานการศึกษา ได้ต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพที่มีมาตรฐาน ต้องใช้เวลาฝึกฝนทั้งด้านวิชาการ การฝึกงาน และการฝึกอบรมมาก่อน โดยเฉพาะเพื่อการก้าวสู่ตำแหน่งบริหาร ดังนั้น บุคลากรหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงาน ก็คือตัวผู้บริหารนั่นเอง ดังที่ภิญโญ สาร (2516 : 76) กล่าวว่า "โรงเรียนเป็นองค์กรระบบหนึ่ง บรรดาสิ่งก่อสร้างและอาคารสถานที่จะสวยหรูเพียงใด หลักสูตร แบบเรียน ตลอดจนอุปกรณ์การสอนจะดีเลิศขนาดไหนก็ตามก็ จะไม่มีความหมายเลยถ้าคนที่ใช้สิ่งเหล่านั้น ไม่มีความสามารถที่จะใช้" การบริหารงานจะประสบความสำเร็จหรือไม่อยู่ที่ผู้บริหารจะต้องรู้ศาสตร์การบริหาร และมีศิลปะในการนำไปประยุกต์ใช้ องค์กรจะมีความเจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด จะมุ่งเดินไปที่ผู้บริหารเป็นอันดับแรก เพราะพฤติกรรมของผู้บริหารย่อมเป็นศูนย์กลางของพฤติกรรมของผู้ร่วมงาน ในองค์กร ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์ขององค์กรนั้นด้วย (สงวน, 2529 : 21) ทั้งนี้เพราะผู้บริหารการศึกษามีภาระหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการอยู่หลายประการ

นพพงษ์ บุญจิตราตลย์ (2529 : 18) กล่าวว่า ผู้บริหารการศึกษามีภาระหน้าที่ในการให้โอกาสทางการศึกษาและปรับปรุงการศึกษา ในโรงเรียน หรือการปรับปรุงงานวิชาการ การบริหารบุคลากรในโรงเรียน การบริการชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ตลอดจนการบริหารอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ

Griffith (อ้างใน เมธี, 2529 : 2) ก็ได้กล่าวถึงลักษณะงานบริหารที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงคือ

1. การบริหารแยกออกจากชีวิตมนุษย์ไม่ได้ เพราะ เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับอยู่ในองค์กร และสังคม
2. การบริหารเป็นขบวนการของการบังคับบัญชา และการควบคุมชีวิตในองค์กร และสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หน้าที่เฉพาะของการบริหารก็คือการพัฒนา การวางระเบียบการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ผู้บริหารจะทำงานร่วมกับคนเป็นกลุ่ม คือ คนทุกคนมีใช้ปัจเจกบุคคล

การที่ผู้บริหารจะบริหารงานดังกล่าวได้อย่างบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ จะต้องรู้จักปรับปรุงตนเองให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ สมพงษ์ เกษมสิน (2529 : 204) กล่าวว่า "องค์ประกอบในการบริหารงาน เช่น บุคลิกส่วนตัวของผู้บริหาร ทักษะความสามารถ เทคนิคความรู้ต่าง ๆ ของผู้บริหาร มีผลต่อความสำเร็จของงานขององค์กร" ปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทางการศึกษา ได้วิวัฒนาการอย่างรวดเร็ว มีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เนื้อหาวิชา การเรียนการสอน เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ เป็นอันมาก จึงเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังที่ Gorton (1976 : 65-69) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทในการเป็นผู้จัดการ ผู้นำทางการสอน ผู้มีวิสัย และเป็นผู้ริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไปในทางที่ดีขึ้น

คุณสมบัติของภาวะเป็นผู้บริหารที่ดี มีความรู้ ความสามารถอยู่ที่การให้โอกาสแก่ตนเองในการพัฒนาตนเอง ให้มีคุณสมบัติดังกล่าว คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด ถ้าคนมีความดีเสียอย่างทุกอย่างก็ตามมาในทางที่ดี เพราะคนเป็นผู้สร้างทุกอย่าง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะพัฒนาอย่างอื่น ๆ จึงต้องพัฒนาบุคลากรให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนา ตลอดจนเข้าใจในความหมายอันแท้จริงของการพัฒนาบุคลากรด้วย การพัฒนาบุคลากรนับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุดในกระบวนการบริหารงานบุคคล เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพ และปริมาณของสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงาน (เมธี, 2529 : 106) การพัฒนาบุคลากรสามารถกระทำได้หลายทาง เช่น การประชุมในเทศ การนิเทศงาน การฝึกงาน การฝึกอบรม การดูงาน การศึกษาต่อ และการวิจัย เป็นต้น (เอกชัย, 2527 : 127-131 และ เมธี, 2529 : 114)

Beach (1980 : 306) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การได้รับทักษะและความรู้ใหม่ ๆ จะเป็นผลทำให้บุคคลนั้นได้รับความไว้วางใจ รับผิดชอบงานสูงขึ้น การพัฒนาบุคลากรสามารถกระทำได้หลายทาง แต่อย่างไรก็ตามต้องกระทำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ให้เหมาะสมกับความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ Flippo (1982 : 181) ก็ได้กล่าวว่าการพัฒนาบุคลากรมีอยู่หลายแนวทาง บางครั้งอาจอาศัยการพัฒนาที่ไม่มีรูปแบบ คือ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่ปฏิบัติงาน การเรียนรู้จึงสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคลากรทุกคน แต่ด้วยรูปแบบและคุณภาพการเรียนรู้ที่ไม่เท่ากันและแตกต่างกันไป บุคลากรบางส่วนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ โดยที่มีผู้จัดสรรให้

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า ลักษณะการพัฒนาบุคลากรมีลักษณะเด่น ๆ อยู่ 2 แนวทาง คือ การพัฒนาบุคลากรจากสภาพการณ์ภายนอก คือ องค์กร หน่วยงาน เป็นผู้จัดให้ และอีกแนวทางหนึ่งก็คือ การพัฒนาจากสภาพการณ์ภายในของตัวบุคลากรนั่นเอง การพัฒนาให้สองลักษณะนี้ถ้ากระทำควบคู่กันไปอย่างเหมาะสมแล้ว ย่อมทำให้บุคลากรขององค์กร หน่วยงาน มีความรู้ความสามารถได้อย่างสูงสุดและเต็มความสามารถส่งผลต่อความรับผิดชอบในงานและคุณภาพของงานที่จะตามมาด้วย

แม้ว่าในงานบริหารการศึกษา งานพัฒนาบุคลากรถือเป็นเรื่องที่ความรับผิดชอบโดยตรงของผู้บริหารที่จะต้องกระทำให้แก่บุคลากรในบังคับบัญชา โดยนัยกลับกัน ผู้บริหารเองก็คือ เป็นบุคลากรหนึ่งในองค์กรที่จะต้องได้รับการพัฒนาด้วยเช่นกัน นอกเหนือจากกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประชุม อบรม ทูงานแล้ว การลาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มเติมความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และคุณวุฒิก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร และผู้บริหารสถานศึกษาปัจจุบันก็ได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องนี้ด้วย จะเห็นได้จากมีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งที่ได้เปิดหลักสูตรทางด้านการบริหารการศึกษาเพื่อให้โอกาสแก่ผู้บริหารได้มาเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ อันจะยังประโยชน์ต่อผู้บริหารที่จะนำสิ่งที่ได้ศึกษาไปใช้ในการพัฒนางานบริหารและการเรียนการสอนภายในสถานศึกษาและองค์กรหน่วยงานของตนได้

การศึกษาต่อทำให้ได้ประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาเป็นรากฐานที่จะเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ต่อไป โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาและการให้การศึกษา การศึกษาต่อทำให้มีโอกาสนี้จะใช้ เวลาและความรู้ใหม่ผสมผสานกันสร้างแนวทางที่จะปรับปรุงข้อบกพร่องในงานหน้าที่ต่าง ๆ ให้ดีขึ้น (พนัส, 2526 : 123) การศึกษาต่อยังไม่เพียงแต่ยกระดับคุณวุฒิการศึกษา และทักษะความสามารถเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาตนเองอีกด้วย (ผุสดี, 2532 : 87-98) การลาศึกษาต่อจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรที่องค์กรหน่วยงาน เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จัดให้แก่บุคลากรที่มีความประสงค์จะได้รับการพัฒนา ขณะเดียวกันบุคลากรที่เข้ามารับการพัฒนาก็จำเป็นต้องมีทักษะความสามารถในการศึกษาเล่าเรียนให้ประสบผลสำเร็จด้วย

การทำความเข้าใจในวิธีการเรียนรู้จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การสอนเป็นไปด้วยดี และเป็นการสนองต่อการให้ความสำคัญในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย เพราะการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลิตผลของผู้เรียนกับกิจกรรมของผู้สอน ภายใต้อาณาการการเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้ให้ (Keefe, 1979 : 1) นักการศึกษาที่มีความเชื่อว่าการสอนและการเรียนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าการสอนเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน การเรียนรู้ก็เกิดขึ้น Bloom (1976) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้คือ คุณลักษณะของผู้เรียน ผู้สอน และผลที่ได้จากการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทางสติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจของผู้เรียนที่เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีโน้ตค้น มีการสนองตอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการเรียนอย่างไร (Keefe, 1979 : 4) Dunn, Dunn และ Price (1979 : 39) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นวิธีการที่แต่ละคนใช้ในการสนองตอบต่อสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมทั้งทางอารมณ์ สังคม และทางร่างกาย การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงเป็นการอธิบายให้เห็นว่าผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้วิธีการที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันในวิธีการเรียนรู้ นั้นหมายถึง การได้ข้อมูลอันเป็นแนวทางที่จะจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในสภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

มีผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ด้วยตนเอง ถ้ารูปแบบการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะทำคะแนนสอบได้ดี และจะมีประโยชน์มากถ้าการสอนและการสอบทำได้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Domino, 1970 และ Farr, 1971)

ในฐานะที่ผู้วิจัยทำหน้าที่รับผิดชอบ ดูแลการบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอน ในสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งที่ทำหน้าที่พัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้บริหารการศึกษาได้ มาเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ทางด้านการบริหารอาชีวศึกษา จึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบวิธีการศึกษาหาความรู้ของนิสิตนักศึกษาในสาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ผลการวิจัยจะมีประโยชน์ต่อสถาบันที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จะจัดหลักสูตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

และการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด อันส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานในอนาคต และก่อให้เกิดการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มาศึกษาต่อในสาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร-วิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจากทั้ง 5 สถาบัน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา
2. ได้ทราบรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษามีเพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน
3. สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำผลวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการเรียนการสอน การฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับลักษณะและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาอบรม
4. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารได้ทราบรูปแบบการเรียนรู้ของตนของกลุ่มวิชาชีพของตนแล้วพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ทั้งเด่นและด้อยให้ดีขึ้น ๆ ไป
5. ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการคิดค้น หาวิธีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อความสำเร็จของผู้เรียนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจอื่น ๆ ที่จะนำแนวทางการวิจัยนี้ไปศึกษาค้นคว้ากับงานวิจัยอื่น ๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นิสิตนักศึกษาปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ปีการศึกษา 2536
2. รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาจะอาศัยกรอบทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb เป็นหลัก

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจของนิสิตนักศึกษาจากทั้ง 5 สถาบัน ละท้อนให้เห็นรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มประชากรที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของกลุ่มประชากรเอง

นิยามศัพท์

รูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง สภาพการเรียนรู้ หรือวิธีการเรียนรู้ที่แต่ละคนชอบพอใจ และทำให้เข้าเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

ผู้บริหาร นิสิต นักศึกษา หมายถึง ผู้บริหารที่กำลังศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษาจากทั้ง 5 สถาบัน ในปีการศึกษา 2536

สถาบัน หมายถึง สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทในสาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษาประกอบด้วย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การตรวจสอบเอกสาร

ในการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการ
ศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้
เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ (learning)

โดยทั่วไปเวลาที่เรานึกถึงเรื่องการเรียนรู้เรามักนึกถึงครูผู้สอน นักเรียน ห้อง
เรียน และหนังสือ ตำราเรียน เราถูกปลูกฝังกันมานานว่าความรับผิดชอบเริ่มต้นของการเรียน
รู้อยู่ที่ตัวครู ครู ห้องเรียน หนังสือ ตำราเรียน เป็นองค์ประกอบที่ทำให้กระบวนการเรียนรู้
เกิดขึ้น นักเรียนหรือผู้เรียนเป็นผู้คอยสังเกต คอยอ่าน คอยจดจำสิ่งที่ครูบอก แล้วตอบสิ่งที่ครู
กลับคืนมาให้ครูในเวลาสอบ ครูก็ทำหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะประเมินผู้เรียน และบอกเขาว่า
เขาควรสอบผ่านหรือไม่ได้ขึ้นไปเรียนในชั้นสูงขึ้นไปหรือไม่ ครูจะกำหนดสิ่งที่จำเป็นกำหนด
จุดประสงค์ในการเรียนไว้ล่วงหน้า โดยคิดเองว่า ผู้เรียนยังไม่มีประสบการณ์เดี๋ยวก่อนที่จะบอก
ได้ว่าอะไรเหมาะกับเขาที่สุด

หนังสือ ตำราเรียน เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่บอกให้ทราบว่าการเรียนรู้เป็นเรื่อง
ของการคิด การทำให้เกิดแนวคิดต่าง ๆ ที่ล้วนเป็นนามธรรม การเรียนรู้เป็นกระบวนการของ
การแสวงหาความคิด ความรู้ และจดจำไว้ ยิ่งจำได้มากเท่าไรก็แสดงว่าได้เรียนรู้มากขึ้นแล้ว
เรื่องที่จะคิดต่อไปว่าความคิด ความรู้ต่าง ๆ นั้นเกี่ยวข้องกันและกันอย่างไร และนำไปใช้ชีวิต
จริงอย่างไร ได้หรือไม่ เป็นเรื่องที่หลัง

ห้องเรียนเป็นสัญลักษณ์ที่บอกว่าการเรียนรู้เป็นกิจกรรมเฉพาะที่ตัดขาดจากโลกของ
ความเป็นจริง และไม่เกี่ยวข้องกันกับชีวิตจริงของคนเรา การเรียนและการกระทำเป็นกิจกรรมที่
แยกออกจากกันและส่วนทางกัน หลายคนเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นเฉพาะห้องเรียนเท่านั้น ครู
บางคนให้ความสำคัญมากกับการให้คะแนนเข้าชั้นเรียน การให้เกรดหรือระดับคะแนน การว่า
จ้างทำงาน ก็จะต้องผลจากการเรียนเป็นหลัก มีงานวิจัยบางเรื่องพบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเรียนรู้บางครั้งก็ไม่ประสบความสำเร็จในชีวิต เพราะการประสบความสำเร็จในชีวิตยังต้องอาศัยปัจจัยองค์ประกอบอีกหลายอย่างเข้ามาเกี่ยวข้อง

ความคิดเรื่องการเรียนเพื่อสอบ มีใช้การเรียนเพื่อการเรียนรู้เช่นนี้ จึงทำให้มองเห็นว่าการเรียนรู้มิได้สัมพันธ์กับชีวิตจริงและชีวิตการทำงานของเราเลย ในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง เช่นนี้ ในโลกที่มีการแข่งขันทั้งกับผู้อื่น แข่งกับเวลา และแข่งกับตัวเอง เช่นนี้ ความสามารถในการเรียนรู้ หรือที่สำคัญที่สุดคือ "ทักษะในการเรียนรู้" เป็นเรื่องสำคัญมาก

ความสัมพันธ์ระหว่างการเรียนกับการสอน

การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลิตผลของผู้เรียนกับกิจกรรมของครู ภายใต้สภาพการเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้ให้ (Keefe, 1979 : 1) นักการศึกษาที่มีความเชื่อว่าการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าการสอนเป็นที่ยอมรับการเรียนรู้ก็เกิดขึ้น ปัจจัย 3 ประการที่มีผลต่อการเรียนรู้ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา ถ้าปัจจัยทั้ง 3 มีความสอดคล้องกันเป็นอย่างดีเหมาะสม การเรียนรู้ก็เกิดขึ้นอย่างเป็นไปด้วยดี Bloom (1976) ได้กล่าวว่า สิ่งที่มีผลเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้คือ คุณลักษณะของผู้เรียน ผู้สอน และผลที่ได้จากการเรียนรู้

มักมีคำถามเกิดขึ้นเสมอว่า "ทำไมครูบางคนจึงสอนเด็กบางคนให้เก่งได้ แต่ก็สอนเด็กบางคนให้เก่งไม่ได้" "ทำไมเด็กบางคนจึงเรียนได้ดีกับครูคนนี้ แต่เรียนกับครูอีกคนหนึ่งกลับไม่รู้เรื่อง" คำตอบส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะสิ่งที่ครูสอนไม่ตรงกับความรู้ของผู้เรียน คนบางคนเรียนได้ดีด้วยการฟัง ถ้าไม่ได้ฟังก็ดูจะไม่ได้รับข้อมูลความรู้อะไรนัก แต่บางคนกลับเรียนได้ดีถ้าได้อ่านเอง ได้เห็นอะไรด้วยตัวเองก่อน จึงจะเชื่อและจำได้แม่นยำ ตัวอย่างเช่น บางคนดูโทรทัศน์ ฟังจากโทรทัศน์จะเก็บข้อมูลได้เร็ว แต่บางคนชอบที่จะอ่านจากหนังสือพิมพ์จะได้รายละเอียดมากกว่าเช่นนี้ เป็นต้น

โดยทั่วไป คนเราเรียนรู้จากทั้งสองทางข้างต้น คือ ทั้งการดูและการฟัง แต่ความชอบ ความถนัด คุณภาพของการรับรู้ข้อมูลของแต่ละคนจะต่างกัน คนที่ชอบเรียนด้วยการได้มอง ได้เห็น ก็ชอบที่จะเรียนด้วยการอ่านเป็นหลักใหญ่ ถ้าได้ครูที่ชอบเอาแต่บรรยาย อธิบาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็มักจับความจากสิ่งที่ฟังไม่ค่อยได้ ขณะเดียวกันถ้าเราเป็นคนที่ชอบฟัง ชอบพูด ถ้าได้ครูที่ชอบพูดเหมือนกันก็จะเรียนได้ดี แต่ถ้าพบครูที่ชอบแจกแต่เอกสารให้อ่านเอง เก็บใจตัวเองไม่ค่อยได้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบบนี้ก็จะเรียนแบบไม่ค่อยมีความสุขสักเท่าไร

ในการเรียนรู้ของคนเรามีเรื่องของพัฒนาการทางสมองเข้ามาเกี่ยวข้อง สมองของคนเราแบ่งออกเป็น 2 ส่วน พัฒนาการทางภาษาจะเกี่ยวข้องมากกับความพร้อมทางร่างกาย โดยเฉพาะการใช้มือ นั่นคือ ความสามารถในการพูดจะไปด้วยกันกับความสามารถในการใช้มือ ดังนั้น ถ้าคนที่ถนัดขวา จะเก่งในเรื่องการใช้ถ้อยคำ ภาษา จดจำคำต่าง ๆ ได้มาก รู้จักใช้เหตุผล คือ วิเคราะห์วิจารณ์เก่ง สมองซีกซ้ายจะช่วยให้บุคคลนั้นมีความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลมากกว่าการคิดแบบสร้างสรรค์มีจินตนาการ

ส่วนสมองซีกขวาจะทำให้บุคคลนั้นเก่งในเรื่องการจดจำ โดยเฉพาะเกี่ยวกับด้านเสียงเพลง ดนตรี สมองซีกขวาทำหน้าที่ในการคิดเรื่องที่ต้องใช้จินตนาการ ใช้อารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับเหตุผล จึงมักเป็นที่เกิดของความคิดสร้างสรรค์ การหยั่งรู้เรื่องราวต่าง ๆ คนที่สมองซีกขวาพัฒนามากบางทีจะสามารถคิดอะไรออกมาได้ทันที โดยไม่ต้องมีขั้นตอน และไม่มีเหตุผลใด ๆ คนที่เก่งการใช้สมองซีกขวาจะเก่งในเรื่องการใช้สำนวนภาษาได้ไพเราะ สละสลวย ชอบใช้สำนวนเปรียบเทียบกับเห็นภาพพจน์มากกว่าที่จะใช้ภาษาเพื่อการอธิบายความเป็นเหตุเป็นผลของเรื่องราวต่าง ๆ

จากความรู้นี้จะจัดให้การเรียนการสอนสัมพันธ์กัน คนที่เก่งสมองซีกซ้ายควรจะให้ผู้สอนที่พูดอะไรด้วยเหตุด้วยผลให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ ลึกรวง ให้ความรู้ที่เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงต่าง ๆ ความรู้ที่เป็นตัวเลข ความหมายของคำจำกัดความต่าง ๆ และข้อสรุปที่เป็นเหตุเป็นผล

แต่ถ้าผู้เรียนเก่งด้วยสมองซีกซ้าย แล้วได้ผู้สอนที่ถนัดสมองซีกขวา ผู้เรียนคงรู้สึกเบื่อผู้สอนประเภทนี้มากที่สุดที่เขาแต่ช่างฝัน จินตนาการ ใช้สำนวนหรือหาวที่ไม่เข้าใจและเช่นกัน ถ้าผู้เรียนที่เก่งด้วยสมองซีกขวาได้ผู้สอนที่เก่งด้วยสมองซีกซ้าย การเรียนการสอนก็เป็นไปไม่ได้ด้วยดีอีกเช่นกัน เขาจะมองผู้สอนเหมือนหุ่น ไม่มีชีวิตจิตใจ ไม่มีอารมณ์สุนทรีย์เอาเสียเลย สอนอะไรก็ดูจืดชืด ไม่น่าตื่นเต้น ไม่น่าสนใจ

อย่างไรก็ตาม ในชีวิตจริงของคนเรา เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคนอื่นให้ตรงกับที่เราชอบได้ หรือหลีกเลี่ยงไม่ให้พบกับคนที่สอนไม่ตรงกับใจเราได้ แต่เราอาจให้ผู้สอน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่วยเหลือ ถ่ายทอดสิ่งที่เราไม่รู้ ให้เรารู้เรื่องได้ ข้อสำคัญเราควรใช้ความถนัดของเราที่จะเรียนรู้อะไร ๆ ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

Walter และ Siebert (1981 : 83-85) ได้กล่าวถึงรูปแบบการสอนของครู ว่าโดยทั่วไปมีอยู่ 3 แบบ คือ

1. เน้นตัวผู้เรียน (student centered) การเรียนการสอนในลักษณะของครูประเภทนี้จะเน้นการประเมินผลจากการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเอง อันสืบเนื่องจากการทำความเข้าใจตกลงกับผู้สอน (contract approach) การสอนประเภทนี้จะเหมาะกับผู้สอนที่ขอให้ผู้เรียนสนใจ ตั้งใจฟัง ในสิ่งที่ครูสอน ต้องการให้ผู้เรียนได้พัฒนาด้วยตัวของเขาเอง เน้นความก้าวหน้าของตัวผู้เรียนเองมากกว่าการวัดความรู้เนื้อหาวิชาการอย่างเดี๋ยวนั้น ผู้สอนแบบนี้จะชอบให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การประเมินผลจะอยู่ที่พัฒนาการความสามารถของผู้เรียนเป็นหลัก การใช้เวลาเรียนจะมีทั้งในและนอกห้องเรียน

ดังนั้น ผู้เรียนที่ได้ครูประเภทนี้จะต้องทำงานมาก ต้องค้นคว้า ทำโครงการรายงานต่าง ๆ เพื่อพิสูจน์ความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนของตัวเอง หากผู้เรียนเป็นคนที่ไม่ชอบทำ ไม่ชอบพูด การเรียนแบบนี้ก็อาจทำให้เขารู้สึกลำบากใจอยู่บ้างเพราะครูประเภทนี้ชอบให้ผู้เรียนอภิปราย แสดงความคิดเห็น ลงมือทดลองทำ ลองผิดลองถูกเอง ไม่มีแบบอย่างให้ลอกเลียนแบบ เนื่องจากผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถตามแบบของตัวเอง ไม่ใช่ทำตามแบบครู

2. เน้นเนื้อหาวิชาการ (subject centered) ครูประเภทนี้จะให้ความสำคัญเฉพาะวิชาที่ตัวเองสอน ถ้าผู้เรียนแสดงความสนใจ กระตือรือร้นในงานของวิชานั้นก็จะให้คะแนนดี ครูแบบนี้จะไม่ชอบให้ผู้เรียนแสดงความเห็นที่นอกเหนือไปจากที่ครูสอนไม่ค่อยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรืออภิปรายกัน

สำหรับผู้เรียน ครูประเภทนี้จะเหมือนตัวอย่าง รูปแบบที่เขาสามารถลอกเลียนแบบได้ ไม่ว่าจะเป็นคำพูด การแต่งกาย รวมทั้งเจตคติที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ แต่การลอกเลียนแบบจากครูก็อาจมีข้อจำกัด เพราะผู้เรียนไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ ผู้เรียนจะมีหน้าที่คอยทำตามคำสั่ง คำชี้แนะของครูอยู่ตลอดเวลา ถ้าผู้เรียนแสดงความรู้ในเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ครูประเภทนี้จะชื่นชอบมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เน้นตัวผู้สอน (instructor centered) ครูบางคนมีลักษณะเผด็จการ เป็นผู้นำที่มีอำนาจบางอย่างที่ผู้เรียนเห็นที่ไรเป็นต้องตื่นตกใจ หวาดกลัว หรือบางทีก็มีอิทธิพล มีแรงบันดาลใจต่อผู้เรียนมาก ครูประเภทนี้มักไม่ค่อยฟังผู้เรียน ไม่มีความอดทนพอที่จะฟังความคิดเห็นของผู้เรียน การสอนจะเป็นการจูงใจให้ผู้เรียนเชื่อ คล้อยตาม แต่ไม่สนใจที่จะให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ถ้าผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ที่ชอบนั่งฟังที่คณะของครู ก็จะสอดคล้องกันดีกับสภาพการเรียนการสอนแบบนี้ แต่ถ้าผู้เรียนเป็นคนที่ชอบจะให้ ได้อะไรสาระมาก ๆ ได้จัดสรุป คำบรรยายมาก ๆ ก็คงผิดหวัง หรือผู้เรียนที่ชอบพูด ชอบแสดงความคิดเห็นก็เช่นกัน เพราะครูประเภทนี้มักไม่สนใจคำถามของผู้เรียน สนใจที่จะพูดแล้วให้ผู้เรียนฟังเฉย ๆ มากกว่า ห้องเรียนจึงเหมือน เป็นห้องประชุมมากกว่า เป็นบรรยากาศของการเรียนรู้ ผู้เรียนจึงไม่ค่อยได้เรียนรู้อะไรที่เป็นชิ้นเป็นอัน

ในความเป็นจริงครูทุกคนจะมีลักษณะการสอนทั้ง 3 แบบปะปนกันอยู่ แต่จะมีลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เด่นออกมามาก ครูที่คิดควรมีทั้ง 3 แบบที่พอเหมาะกัน คือ ต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องที่เรียน และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง กระตือรือร้นที่จะฟังและเรียนรู้ไปด้วย

ในแง่ของตัวผู้เรียนเอง ผู้เรียนก็มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันไปในแต่ละคน Walter และ Siebert (1981 : 81-82) ได้กล่าวถึงลักษณะการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ 2 แบบ คือ แบบ external และแบบ internal ผู้เรียนที่มีลักษณะแบบ external จะเป็น ผู้ที่เชื่อถือผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ ว่าเป็นผู้ที่ให้ข้อมูลความรู้ถูกต้องมากกว่าจากแหล่งอื่น ผู้เรียนประเภทนี้จึงชอบที่จะให้ผู้สอนชี้แนะ และถ้าผู้สอนก็แสดงความเป็นผู้รู้ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้วยการเรียนรู้ที่ได้ผลดี ดังนั้น ถ้าผู้สอนสอนอะไรไป แล้วประเมินจากสิ่งที่ได้พูดไป สอนไป ผู้เรียนแบบนี้จะทำคะแนนได้ดี แต่ถ้าได้ผู้สอนที่พูดอะไรไม่ชัดเจน หรือไม่ค่อยพูด แต่ชอบให้ผู้เรียนไปค้นคว้า ศึกษาเอง ผู้เรียนจำพวกนี้จะสอบได้ไม่ดี เราจึงพบว่าเด็กบางคนเรียนได้ดี ถ้าครูคอยบอกว่าคำตอบที่ถูกต้องคืออะไร เขาก็จะคอยจดจำเอาไว้แต่เด็กบางคนจะไม่ชอบถ้าครูบอกให้ไปคิดเอาเอง หรือไม่บอกลงไปที่แน่นอนว่าคำตอบที่ถูกต้องคืออะไร ครูที่ชอบพูดทำนองว่า "แบบนี้ก็ถูก แบบนี้ก็ใช้ได้ ขึ้นอยู่กับ....." ผู้เรียนประเภทนี้จะไม่ค่อยชอบ เพราะเขาไม่ชอบบอกปราชัย ไม่ชอบใช้ความคิดที่จะหาคำตอบเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในความเป็นจริงการศึกษาก็ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ การศึกษาที่ตีสอนให้ผู้เรียนคิดด้วยตัวของเขาเอง สอนให้เขารู้จักตั้งคำถามเป็น และเรียนรู้ว่าจะหาคำตอบด้วยของเขาเองได้อย่างไร การศึกษาไม่ใช่เพียงแค่การให้ประกาศนียบัตรมาแผ่นหนึ่งแล้วบอกว่าเขาได้รับการศึกษาแล้ว การศึกษาสอนให้ผู้เรียนเป็นผู้รู้จักฟัง เป็นผู้รู้ แต่ก็สามารถสรุปความรู้เป็นของเขาเองได้

ถ้าผู้เรียนยิ่งยึดติดมากเท่าไรกับ "ผู้รู้" ว่าเป็นผู้ที่ให้ความจริงแท้แล้ว เขาก็ยิ่งจะถูกชักจูงใจหลงเชื่อผิด ๆ ไปมากขึ้นเท่านั้น แต่ถ้าเขาสามารถสร้างความสมดุลระหว่างความรู้ข้อเท็จจริงกับความรู้ของเขาเอง และตัดสินใจได้ดี เขาก็จะยิ่งสามารถพัฒนาขั้นนำชีวิตของเขาได้ดีขึ้นเท่านั้น

ส่วนผู้เรียนที่มีลักษณะ internal จะเป็นผู้ที่สามารถชี้นำตัวเองได้ เขาจะนิยมชมชอบผู้สอนที่ปล่อยให้เขาได้คิดด้วยตัวของเขาเอง ผู้เรียนประเภทนี้จะยึดติดมากถ้าได้ผู้สอนที่คอยบอก คอยแนะเขาทุกฝีก้าว ผู้สอนที่คอยบอกแล้วให้ผู้เรียนนั่งฟัง ทำตามที่เขาบอกตลอดเวลา ผู้เรียนจะมีความรู้สึกตัวเขาเหมือนคนพิการ บัญญาอ่อน ที่ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตัวเองถ้าปราศจากครู

ดังนั้น รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน และรูปแบบการสอนของครูมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ การที่ผู้สอนมีรูปแบบการสอนแบบใด ส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากผู้สอนคนนั้นก็มีความถนัดในการเรียนแบบเดียวกันที่ตนสอนเช่นกัน จึงอาจกล่าวได้ว่าความถนัดในการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ (style) ที่ตรงกับรสนิยมของตนเองย่อมส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ทั้งในเรื่องการศึกษา ในชีวิตการทำงาน และชีวิตประจำวันของคนเราเป็นอย่างมาก

แนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ (learning style)

ความรู้ในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลทำให้เราทราบว่าแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันไป บางคนเรียนได้ดีด้วยการฟัง ในขณะที่อีกคนหนึ่งได้ดีด้วยการอภิปราย และบางคนเรียนได้ดีถ้าให้เขาได้ศึกษา ทำงานด้วยตัวของเขาเอง เป็นต้น Hunt (1979 : 27) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) เป็นสภาพการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พอใจ และทำให้เขาเกิดการเรียนรู้ได้ดี Dunn, Dunn และ Price (1979 : 53) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้หมายถึง วิธีการที่แต่ละคนใช้ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางสภาพแวดล้อม อารมณ์ สังคม และร่างกาย

Gregorc (1979 : 234) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่บ่งชี้ว่า บุคคลเรียนรู้จากอะไร เรียนอย่างไร และปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างไร และยังเป็นตัวบ่งบอกการทำงานทางสมองและจิตใจของบุคคลนั้นอีกด้วย

มีผู้ให้ทัศนะเกี่ยวกับคำว่า รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) ไปต่าง ๆ กัน Dunn และ DeBello (1981 : 372-375) ได้วิเคราะห์ทัศนะจากหลายฝ่ายที่มองความหมายของเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ไปต่าง ๆ กัน อย่างเช่น Canfield และ Laffertly มองรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นสภาพเงื่อนไข เป็นสาระ เป็นแนวทาง เป็นรูปแบบ และความคาดหวัง ในขณะที่ Dunn และ Dunn มองว่าเป็นสิ่งเร้าและองค์ประกอบ ส่วน Gregorc เน้นในเรื่องของพฤติกรรมการเรียนที่แต่ละคนมีแตกต่างกัน ส่วน Hunt มองรูปแบบการเรียนรู้ในระดับที่เป็นมโนทัศน์ (concept) Kolb มองรูปแบบการเรียนรู้ โดยเน้นให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นเครื่องมือทางพันธุกรรมเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในอดีตและสภาพแวดล้อม ตรงข้ามกับ Schmeck มองว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นกระบวนการรับรู้ข้อมูลทั้งในระดับกว้างและลึก นอกจากนั้น บางคนยังมองรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นเรื่องของ cognitive style มากกว่าจะเป็น learning style เลย ๆ ดังเช่นทัศนะของ Hill, Ramirez และ Castaneda

ผู้ที่เรียนรู้ได้ด้วยตนเองเขาจะทราบว่าเขาจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดได้อย่างไร แต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน วิธีการที่ทำให้บุคคลนั้นเรียนรู้ได้ดีที่สุดสิ่งนี้ก็คือ learning style เป็นแนวคิดหรือมโนทัศน์อย่างหนึ่งที่นักการศึกษาพยายามศึกษาค้นคว้ากันมานานกว่า 30 ปี ว่าคนเรามีรูปแบบการเรียนรู้กันอย่างไรร่าง จนกระทั่งค้นพบว่าคนเรามีรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมากมาย รูปแบบการเรียนรู้จึงเป็นการอธิบายให้เห็นว่าผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างไร ไม่ใช่หมายถึงผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร การที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันในเรื่องรูปแบบหรือวิธีการเรียนรู้ นั้นหมายถึง แนวทางการจัดการศึกษาที่เหมาะสมกับผู้เรียนคนหนึ่งให้มากกว่าอีกคนหนึ่งเป็นสภาพการเรียนรู้ที่ทำให้เขาเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ซึ่งจะแตกต่างกันไปในแต่ละคน รูปแบบการเรียนรู้จึงสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจของผู้เรียนที่บ่งชี้ว่าผู้เรียนมีมโนทัศน์ที่จะสนองตอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แวดล้อมในการเรียนรู้อย่างไร

เครื่องมือที่ใช้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ (learning style inventory)

จากการที่นักศึกษามีทัศนะเกี่ยวกับแนวคิดของรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่าง ๆ กัน จึงได้มีการพัฒนาเครื่องมือเพื่อใช้ศึกษาค้นคว้ารูปแบบการเรียนรู้ของคนเราไปตามแนวคิดของตน การศึกษารูปแบบการเรียนรู้จึงสามารถศึกษาได้จากเครื่องมือหลายแบบ ด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กัน และมองเห็นภาพการเรียนรู้แตกต่างกันไป ไม่อาจบอกได้ว่าเครื่องมือใดดีกว่ากัน และจริง ๆ แล้ว ก็เปรียบเทียบกันไม่ได้ด้วย เพราะเครื่องมือแต่ละชนิดมีพื้นฐาน การสร้าง มาจากการมองนัยของรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันไปนั่นเอง ดังนั้น ผลที่ได้จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ไม่ว่าจะด้วยเครื่องมือใด จะอธิบายรูปแบบการเรียนรู้โดยอ้างอิงกับทฤษฎีที่มาของเครื่องมือั้นเป็นหลัก ในที่นี้จะขอประมวลเครื่องมือต่าง ๆ ที่ได้มีการพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้เพื่อให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้นในเรื่องวิธีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา ดังนี้

1. เครื่องมือของ Canfield และ Lafferty Canfiel และ Lafferty

มองรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนแตกต่างกันไปตาม (1) สภาพเงื่อนไขทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะการสอนของครู ตัวครู และกลุ่มเพื่อน (2) สภาพเงื่อนไขทางโครงสร้าง ได้แก่ องค์กรสถาบัน (3) สภาพเงื่อนไขทางด้านผลสัมฤทธิ์ ได้แก่ เป้าหมายที่วางไว้ ตลอดจนเรื่องการแข่งขัน (4) เนื้อหาวิชาที่เรียนเกี่ยวกับตัวเลข หรือทางภาษา เป็นต้น (5) ความชอบในรูปแบบการเรียน เช่น ชอบเรียนด้วยการฟัง อ่าน หรือจากประสบการณ์ตรง และ (6) ความคาดหวังในระดับความสำเร็จและความพอใจ

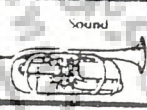

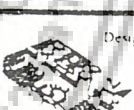

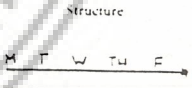

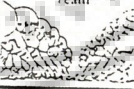

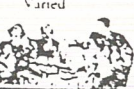
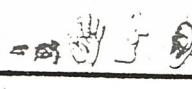

เครื่องมือของเขามีลักษณะเป็นการให้รายงานด้วยตัวเอง (self report) โดยให้ผู้เรียนจัดอันดับจากข้อความต่าง ๆ จำนวน 30 ข้อ เครื่องมือนี้เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาขึ้นไปจนถึงระดับผู้ใหญ่ได้ ใช้เวลาในการทำ 15 นาที เครื่องมือชุดนี้มีประโยชน์ต่อการทำความเข้าใจในข้อบกพร่องหรือสิ่งที่ผู้เรียนประสบปัญหาอยู่ในเรื่องการเรียน มีประโยชน์ต่อการทำงานด้านให้คำแนะนำปรึกษา และนำข้อมูลไปใช้ประกอบในการพัฒนาสื่อการสอนให้แก่ผู้เรียนที่เรียนเป็นกลุ่มหรือรายบุคคลได้

2. เครื่องมือของ Dunn, Dunn และ Price บุคคลทั้ง 3 มองว่าสิ่งที่มีผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้แก่ ประการแรก สภาพแวดล้อม ได้แก่ แสง เสียง อุณหภูมิและ ความต้องการที่จะออกแบบสภาพแวดล้อมให้มีลักษณะเป็นแบบแผน หรือไม่แบบแผน ประการที่สอง อารมณ์ ได้แก่ การกระตุ้น ความผูกพัน ความรับผิดชอบ และความจำเป็นในเรื่อง โครงสร้าง และความคิดเห็นต่าง ๆ ประการที่สาม สังคม ได้แก่ ตัวผู้เรียนเอง เรียนร่วมกับ ผู้อื่นเป็นคู่ เป็นกลุ่ม หรือเรียนกับผู้ใหญ่ และอื่น ๆ ประการสุดท้าย ร่างกาย ได้แก่ ความ สามารถในการรับรู้ การเรียนไปแล้วต้องรับประทานหรือฟังอะไรไปด้วยพร้อมกัน ระยะเวลา ในการเรียน เช่น เข้า กลางคืน หรือเรียนไปต้องซบเซียงเขยื้อนเคลื่อนไหวไปด้วย เขาได้สรุป รูปแบบการเรียนรู้เหล่านี้ลง เป็นแผนผังดังนี้

DIAGNOSING LEARNING STYLES

STIMULI	ELEMENTS					
ENVIRONMENTAL	Sound 	Light 	Temperature 	Design 		
EMOTIONAL	Motivation 	Persistence 	Responsibility 	Structure 		
SOCIOLOGICAL	Peers 	Self 	Pair 	Team 	Adult 	Varied
PHYSICAL	Perceptual 	Intake 	Time 	Mobility 		

เครื่องมือของเขาเป็น self report ที่ให้เลือกจัดอันดับ จัดรายการข้อคำถามต่าง ๆ จำนวน 104 ข้อ เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมกับเด็กนักเรียนระดับเกรด 3-12 ใช้เวลาประมาณ 30 นาที เครื่องมือของเขาอีกชนิดหนึ่งเรียกว่า Productivity Environmental Performance Survey (PEPS) ใช้สำหรับผู้ใหญ่มีจำนวน 100 ข้อ ใช้เวลาทำ 30 นาทีเช่นกัน เครื่องมือทั้งสองชุดนี้ใช้วินิจฉัยลักษณะการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ข้อมูลที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ในการจัดรูปแบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการประสบความสำเร็จในการเรียน

3. เครื่องมือของ Gregorc Gregorc มีทัศนะเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ว่าประกอบด้วยลักษณะพฤติกรรมของคนเราที่พิเศษแตกต่างจากคนอื่น และเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ ที่สะท้อนให้เห็นว่าคุณคนนั้นมีความคิด ความรู้สึก ต่อสิ่งที่เขาเรียนรู้ได้อย่างไร Gregorc มีความเห็นว่า คนเราเรียนรู้จากการผสมผสานกันของสองอย่างในบรรดาสิ่งเหล่านี้ทั้ง 4 แบบ อันได้แก่ (1) การเรียนรู้สิ่งที่เป็นรูปธรรมกับการจัดลำดับข้อมูล (2) รูปธรรมกับการสัมผัสข้อมูล (3) นามธรรมกับการจัดลำดับข้อมูล และ/หรือ (4) นามธรรมกับการสัมผัสข้อมูล นอกจากนี้เขายังเห็นว่าความชอบ ความพึงพอใจ เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบการเรียนรู้ด้วย

Gregorc ได้สร้างเครื่องมือที่เรียกว่า Transaction Ability Inventory TAI เป็น self report โดยให้เลือกจัดอันดับคำที่กำหนดมาให้ซึ่งมี 4 คำ ในข้อมูลแต่ละชุดทั้งหมด 10 ชุด อย่างไรก็ตามเขาได้เสนอแนะว่าการเก็บข้อมูลควรรู้ใช้วิธีการสังเกตและการสัมภาษณ์ประกอบไปด้วยการจัดกลุ่มความชอบในรูปแบบการเรียนรู้แบบต่าง ๆ ของผู้เรียน เครื่องมือของเขาสามารถใช้ได้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ไปจนถึงระดับผู้ใหญ่ใช้เวลาทำ 5 นาที

ข้อมูลที่จะได้นำไปใช้เพื่อจัดหาความสอดคล้องกันระหว่างสื่อการสอนกับวิธีการสอนที่เหมาะสมกับความชอบของผู้เรียนแต่ละคน Gregorc เสนอแนะว่าอาจนำเอาสิ่งที่ผู้เรียนไม่ชอบบางอย่างมาใช้ในการส่งเสริมจุดเด่นของผู้เรียนบางด้านด้วยก็ได้

4. เครื่องมือของ Hill Hill มองรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็น cognitive style ที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาของบุคคล อันเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละคนที่ใช้ในการแสวงหาสิ่งที่มีความหมายสำหรับตัวของเขา โดยสะท้อนออกมาในลักษณะที่บุคคลนั้นใช้สัญลักษณ์ที่จะทำให้เขารับรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ ผสมผสานกับวัฒนธรรมที่มีผลต่อสิ่งที่เรียนรู้ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือของ Hill เป็น self report เช่นกัน เรียกว่า Cognitive style Interest Inventory โดยการเลือกจัดอันดับข้อมูลเพื่อวัดความสามารถในการรับรู้สิ่งที่เป็นนามธรรม การมองเห็นชั้นเชิง กลยุทธ์ และการฟัง การประสานกันของอวัยวะต่าง ๆ และปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เครื่องมือชุดนี้สามารถใช้ได้กับเด็กระดับประถมศึกษาจนถึงผู้ใหญ่ใช้เวลาในการทำ 50 นาที ผลที่ได้จากการใช้เครื่องมือสามารถนำไปใช้พิจารณาจัดตั้ง จุดต่อของ ผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาโปรแกรมการเรียนเป็นรายบุคคล และจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับ ผู้เรียน

5. เครื่องมือของ Hunt Hunt มองเห็นรูปแบบการเรียนรู้เป็นสิ่งที่ใช้อธิบายเกี่ยวกับตัวผู้เรียนในแง่เงื่อนไขและโครงสร้างการเรียนรู้ของเขาในลักษณะที่เขาชอบที่จะเรียนรู้ เครื่องมือของเขามี 2 ชุด ชุดแรกเรียกว่า Teacher Assessment of Student Learning Styles โดยใช้วิธีการสังเกตปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับการสอนของครู เครื่องมืออีกชุดหนึ่งเรียกว่า Paragraph Completion Method มีลักษณะเป็น semi-projective method ใช้สำหรับประเมินระดับมโนทัศน์ (concept) ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเขียนตอบในหัวข้อที่กำหนดให้ เครื่องมือทั้ง 2 ชุดนี้ให้กับนักเรียนตั้งแต่เกรด 6 ขึ้นไปจนถึงผู้ใหญ่ใช้เวลาทำ 20 นาที

ผลที่ได้จากเครื่องมือจะเป็นแนวทางในการเตรียมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามรูปแบบการเรียนรู้ของเขาในระดับมโนทัศน์ (conceptual level) ก็คือรูปแบบการเรียนรู้อันเป็นสิ่งที่แต่ละคนพัฒนาขึ้นมาเอง ความรู้ในเรื่องรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาศักยภาพด้านระดับมโนทัศน์ของบุคคลด้วย

6. เครื่องมือของ Kolb เห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้เป็นผลมาจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม ประสบการณ์ในอดีต และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน เขาได้แบ่งรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราออกเป็น 4 ประเภทคือการเรียนรู้โดยอาศัยประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (concrete Experience-CE) การสังเกต (Reflective Observation-OR) การสร้างมโนทัศน์นามธรรม (Abstract Conceptualization-AC) และการทดลอง (Active Experimentation-AE)

เครื่องมือของเขาเรียกว่า Learning Style Inventory มีลักษณะเป็น self report โดยให้ผู้เรียนเลือกจัดอันดับคำที่กำหนดมาให้ 4 คำในแต่ละชุด ซึ่งมีทั้งหมด 9 ชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำแต่ละคำจะแสดงให้เห็นรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบที่กล่าวมาข้างต้นคือ CE หมายถึง ด้านความรู้ลึก RO หมายถึง การมองเห็น AC หมายถึง การใช้ความคิด และ AE หมายถึง การกระทำ เครื่องมือนี้ใช้สำหรับผู้ใหญ่โดยเฉพาะ ใช้เวลาในการทำเพียง 5-10 นาที ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือนี้จะทำให้ตระหนักในรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ได้ความรู้ในรูปแบบการเรียนรู้ที่แต่ละคนมีแตกต่างกันไป มีประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้มีการจัดการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะเด่นของผู้เรียน

7. เครื่องมือของ Ramirez และ Castaneda ทั้งสองเชื่อว่าความแตกต่างในเรื่อง Cognitive style เป็นเรื่องที่เป็นอิสระแตกต่างกันไปในแต่ละคนและเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ความรู้สึกของบุคคล รวมทั้งความแตกต่างทางวัฒนธรรมก็มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนด้วย เนื่องจากรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราเป็นสิ่งที่ไม่คงทนถาวร ทั้งสองจึงมีความเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ที่จะไปสร้างและพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ในทุกคน แต่ควรใช้ประโยชน์จากความรู้ในเรื่องนี้ไปจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่แต่ละคนมีอยู่จะเหมาะสมกว่า

เครื่องมือของเขาเรียกว่า Child Rating Form ใช้วิธีการสังเกตโดยตรง และมีแบบเลือกตอบ โดยให้ครูเป็นผู้ตอบ อย่างไรก็ตามในกรณีหน้าเครื่องมือนี้ไปใช้กับนักเรียนที่โตแล้วก็สามารถให้เด็กทำเองได้ ใช้เวลาทำโดยไม่จำกัดเวลา

การศึกษา Cognitive style ของคนเราจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อไปจัดให้รูปแบบการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้เป็นการส่งเสริมความสามารถทางของแต่ละคนด้วย

8. เครื่องมือของ Schneck Schneck มีความเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้เป็นผลผลิตของกิจกรรมการแสวงหาข้อมูลที่แต่ละคนชอบใช้เมื่อต้องศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในสภาพการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง กิจกรรมเหล่านี้มีตั้งแต่กิจกรรมที่ลึกซึ้งประณีตไปจนถึงกิจกรรมที่ผิวเผินธรรมดา

เครื่องมือของเขาเรียกว่า Inventory of Learning Processes มีทั้งหมด 62 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ลักษณะ self report แบ่งออกเป็นประเภท ๆ ได้แก่ การสังเคราะห์และการวิเคราะห์ วิธีการศึกษาเล่าเรียน ความคงทนในการรับรู้ ข้อเท็จจริง และกระบวนการทำสิ่งต่าง ๆ ใช้เวลาในการทำ 20 นาที ผลที่ได้จะนำไปใช้ในการส่งเสริมและพัฒนา รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ลึกซึ้งและประณีต รวมทั้งการสอนของครูก็จะช่วยให้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกิดรูปแบบการเรียนรู้แบบนั้นได้

จะเห็นว่าเครื่องมือที่ใช้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรามีอยู่มากมายหลายชนิด สืบเนื่องมาจากนักการศึกษาที่ทัศนะที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราแตกต่างกันออกไป เครื่องมือเหล่านี้มีทั้งที่ใช้กับผู้เรียนในวัยเรียนและวัยผู้ใหญ่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า คำว่า รูปแบบการเรียนรู้มิได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะการเรียนรู้ในสถานศึกษาเท่านั้น แต่ยังมีความหมายกว้างไกล ไปถึงการเรียนรู้ประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของคนเราด้วย และคุณประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของคนเราที่มีอยู่ร่วมกันไม่ว่าจะใช้เครื่องมือชนิดใดก็ตาม นั้น คือ การส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพการรับรู้และการเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ของคนเรา

รูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb

เนื่องจากงานวิจัยนำเครื่องมือของ Kolb คือ learning Style Inventory-LSI มาเป็นเครื่องมือหลักในการวิจัย จึงขอกล่าวถึงรายละเอียดของแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ในทัศนะของ Kolb และเครื่องมือของเขาเพื่อให้เกิดความเข้าใจชัดเจนยิ่งขึ้น

กระบวนการเรียนรู้กับกระบวนการแก้ปัญหา

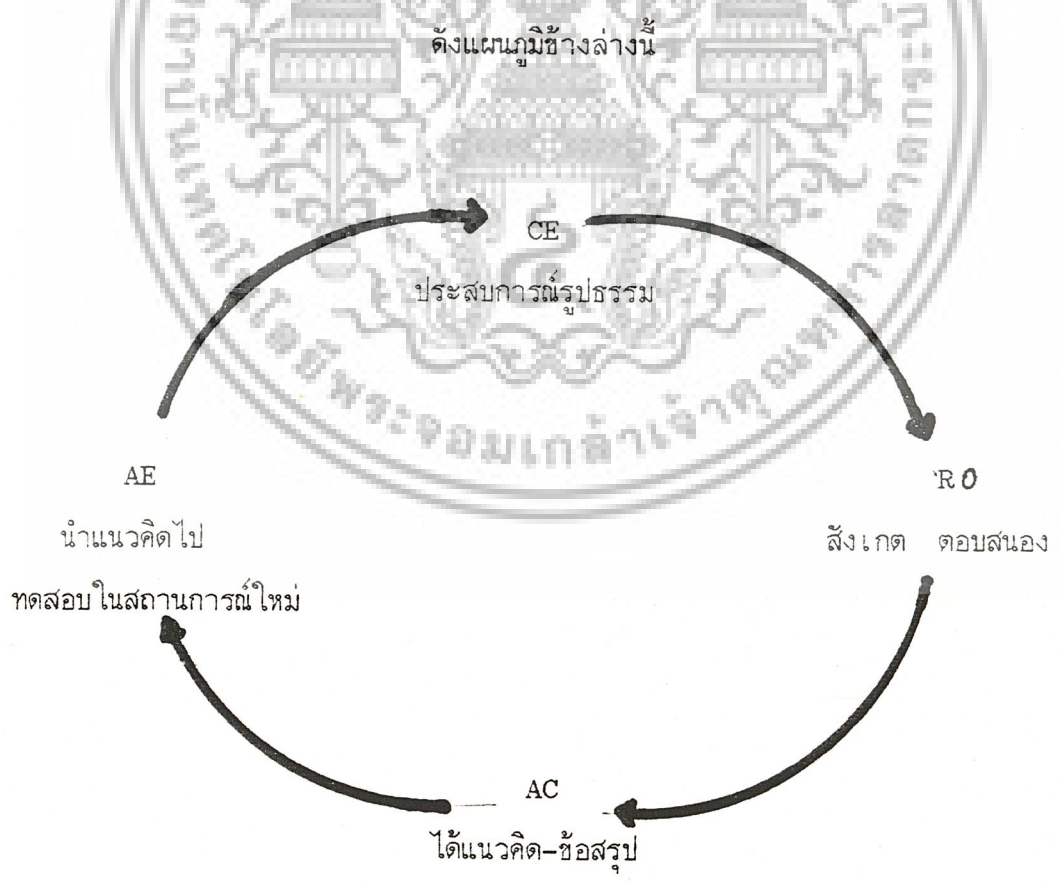
เวลาที่เรานำเรื่องราวการเรียนรู้กับเรื่องการแก้ปัญหา ฟังเห็น ๆ แล้วดูเหมือนเป็นคนละเรื่องกัน หรือไม่เกี่ยวกันเลย เรามักคิดว่าการเรียนเป็นการรับผายเดียว การแก้ปัญหาต้องลงมือทำ ต้องลงมือปฏิบัติ การเรียน คำคำนี้ฟังแล้วมีลักษณะเป็นนามธรรมมาก ในขณะที่คำว่า แก้ปัญหา ดูจะเป็นรูปธรรมมากกว่า เรานำเรื่องกระบวนการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ แต่ถ้าเรานำเรื่องกระบวนการแก้ปัญหา คนที่จะต้องเป็นผู้แก้ปัญหาก็จะเป็นผู้ที่มีบทบาทเพราะเขาต้องทดลอง เขาต้องเสี่ยง เขาต้องทำความเข้าใจกับปัญหานั้น บ่อยครั้งที่เด็วที่คนแก้ปัญหาแทบจะไม่ต้องอาศัยข้อมูลจากแหล่งอื่น นอกจากตัวของเขาเอง เขาสามารถเรียนรู้ได้ทันทีที่เขาได้แก้ปัญหานั้นแล้ว

Kolb และคณะ (1979 : 37) กล่าวว่า ลักษณะการเรียนรู้และการแก้ปัญหาเป็นกระบวนการที่ร่วมกันอยู่ คนเราต้องนำเอาประสบการณ์ ความรู้ ความคิด กฎ กติกา หลักการ มาผสมผสานเป็นแนวทางการประพฤติปฏิบัติของเขา และรู้อยู่จะต้องปรับปรุง แก้ไขแนวคิดเหล่านั้นอย่างไรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อตัวของเขาเอง กระบวนการหนึ่งที่เป็นด้านรุก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(active) และด้านรับ (passive) มีทั้งที่เป็นรูปธรรม (concrete) และนามธรรม (abstract) อาจกล่าวได้ว่าประกอบด้วยวงจรทั้งหมด 4 ชั้นคือ เริ่มต้นด้วย (1) ประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรม (concrete experience) ตามด้วย (2) การสังเกตและการสนองตอบ (observation and reflection) ซึ่งจะนำไปสู่ (3) การได้แนวคิดและข้อสรุปที่เป็นนามธรรม (abstract concepts and generalizations) อันนำไปสู่ (4) การได้สมมุติฐาน (hypotheses) เพื่อการพิสูจน์ทดลอง (active experimentation) ในอนาคตที่จะทำให้เราได้ความรู้และประสบการณ์ใหม่ ๆ ต่อไป

วงจรการเรียนรู้ (cycle of learning style) ประการแรกจะเกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าต่อเนื่อง ไปเรื่อย ๆ คนเราจะใช้วงจรนั้นเวียนไปมาอยู่ตลอดเวลาอาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ทุกอย่างคือการได้เรียนรู้ใหม่ และการศึกษาทั้งปวงก็คือการได้ศึกษาใหม่อีก (all learning is relearning, all education is reeducation)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประการที่สอง การเรียนรู้จะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นเกิดความรู้สึกต้องการ และมีเป้าหมายของตัวเองว่าต้องการจะเรียนรู้อะไร เรียนรู้ไปทำไม Kolb ได้ยืนยันว่า มิงานวิจัยที่พบว่า การเรียนรู้จะไม่ได้ผลเลยถ้าไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการ หรือเมื่อวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน

ประการที่สาม เมื่อกระบวนการเรียนรู้ต้องสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของผู้เรียนแล้ว รูปแบบการเรียนรู้ของแต่ละคนจึงเป็นเรื่องสำคัญ อย่างเช่น นักคณิตศาสตร์ต้องมีความสามารถในการคิดที่เป็นนามธรรม (abstract concepts) ในขณะที่คนเป็นเจ้าบทเจ้ากลอนต้องเก่งเรื่อง concrete experience มีประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมมาก คนที่เป็นผู้จัดการต้องเก่งในการประยุกต์แนวคิดต่าง ๆ มาใช้ ส่วนนักธรรมชาติศึกษาต้องมีทักษะการสังเกตที่ดี แต่ละคนจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นจุดเด่น จุดด้อยเฉพาะตน บางคนรับประสบการณ์ต่าง ๆ ได้ไว แต่ขาดการสังเกตสิ่งต่าง ๆ ที่จะทำให้ได้ประสบการณ์เหล่านั้นมาก และละเอียดขึ้น บางคนเกิดแนวคิดอะไร ๆ ได้เร็ว แต่นำความคิดเหล่านั้นไปตรวจสอบความถูกต้อง ความน่าเชื่อถือไม่เป็นเช่นนั้น เป็นต้น

เครื่องมือวัดรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb หรือที่เรียกว่า LSI เป็นผลที่ได้มาจากแนวคิดเรื่องทฤษฎีการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดจุดเด่น จุดด้อยของผู้เรียนในกระบวนการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้น หรือ 4 แบบ คือ CE, RO, AC และ AE นั่นคือ ในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องเปิดใจกว้าง โดยไม่มีอคติที่จะรับประสบการณ์ต่าง ๆ (CE) สามารถที่จะสะท้อนหรือสนองตอบและสังเกตประสบการณ์เหล่านั้นจากแง่มุมต่าง ๆ ได้ (RO) สามารถที่จะสร้างแนวคิด (concept) ที่ได้จากการสังเกตต่าง ๆ นั้นได้อย่างมีเหตุผล มีทฤษฎีรองรับ (AC) และสามารถนำแนวคิด ทฤษฎีนั้นไปใช้เพื่อแก้ปัญหาตัดสินใจได้ (AE)

LSI เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดว่าผู้เรียนแต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นหนักไปในแบบใด โดยการให้ผู้เรียนจัดอันดับกลุ่มคำที่อธิบายถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบต่าง ๆ เช่น การใช้ อารมณ์ความรู้สึก การมอง การคิด การกระทำ เป็นกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้แบบ CE, RO, AC และ AE ตามลำดับ ผลรวมของคะแนนที่ได้จะสะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนคนนั้นมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นหนักไปทางนามธรรมมากกว่ารูปธรรม (AC-CE) หรือนำการทดลองทำมากกว่าการสังเกต (AE-RO) เป็นต้น

LSI จะช่วยในการวินิจฉัยรูปแบบการเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเอง รูปแบบทั้ง 4 แบบ คือ CE, RO, AC และ AE แสดงถึงขั้นตอนในกระบวนการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่สร้างชั้นเพื่อประเมินความสำคัญที่เกี่ยวข้องกันของแต่ละขั้นตอนเหล่านี้เพื่อให้ผู้เรียนได้มองเห็นว่ารูปแบบการเรียนรู้แบบไหนที่เขากระทำอยู่มาก หรือมีแนวโน้มว่าเขาใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบใดมาก แบบใดน้อย ไม่มีรูปแบบใดที่ดี-เลวกว่ากัน แม้ว่าทุกแบบจะมีสัดส่วนกันอย่างสมดุล ก็มีได้หมายความว่าลักษณะนั้นจะดีที่สุด การเรียนรู้จะมีศักยภาพก็ต่อเมื่อมันมีความเหมาะสมกับบุคคลนั้น คะแนนในรูปแบบใดที่สูง ก็อาจเป็นตัวบ่งชี้ว่าบุคคลนั้นใช้วิธีการนั้นมากเกินไปกว่าคนอื่น รูปแบบใดที่คะแนนน้อยก็ชี้ให้เห็นว่าบุคคลนั้นจะเลยวิธีการเรียนรู้แบบนั้นในการเรียน

ผู้ที่มีคะแนน CE สูง แสดงว่าบุคคลนั้นมีวิธีการเรียนรู้ที่ค่อนข้างเป็นผู้ที่คอยรับความรู้ และประสบการณ์ การตัดสินใจอะไรมักใช้อารมณ์ความรู้สึกเป็นหลัก คนที่มีคะแนน CE สูง มีแนวโน้มว่าจะเป็นคนที่ค่อนข้างมีมนุษยสัมพันธ์ ชอบพบปะผู้คน ไม่ค่อยนำหลักการทฤษฎีมาใช้ แต่ชอบที่จะทำอะไรเป็นเรื่อง ๆ ไปมากกว่า คนประเภทนี้จะเรียนได้ดีจากการที่เขาได้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับกรณีตัวอย่างเฉพาะ เรื่องนั้น ๆ เลย คนที่มีคะแนน CE สูง จะชอบเข้ากลุ่มเพื่อนมากกว่าครู เรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ดีกว่าเรียนรู้จากผู้ใหญ่ ยิ่งถ้าได้กลุ่มเพื่อนที่ชอบคุย ชอบอภิปราย ชอบแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะด้วยแล้ว เขาจะยิ่งเรียนรู้อะไรได้มาก

ส่วนคนที่คะแนน AE สูงก็จะบ่งชี้ว่าเป็นคนกระตือรือร้น (active) ชอบลงมือทำเป็นหลัก เรียนรู้อะไรได้จากการปฏิบัติ การทดลอง คนประเภทนี้จะเรียนรู้ได้ดีถ้าให้เขาได้ทำโครงการ ทำการบ้าน ได้รวมกลุ่มอภิปรายบ่อย ๆ คนประเภทนี้จะไม่ชอบการเรียนรู้แบบนั่งฟังครูเฉย ๆ เป็นคนที่ชอบเปิดตัว (extrovert)

คนที่คะแนน RO สูงจะเรียนรู้แบบสนองตอบด้วยการนั่งเฉย ๆ เป็นคนช่างสังเกต แล้วนำสิ่งที่สังเกตได้มาใช้ในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ชอบที่จะนั่งฟังครูพูดด้วยความตั้งใจ แล้วใช้ความคิดของตัวเอง ชอบเป็นผู้สังเกตการณ์มากกว่าลงมือทำ เป็นคนที่ชอบปิดตัว (introvert) ใช้อารมณ์ ความคิดของตัวเองมากกว่า

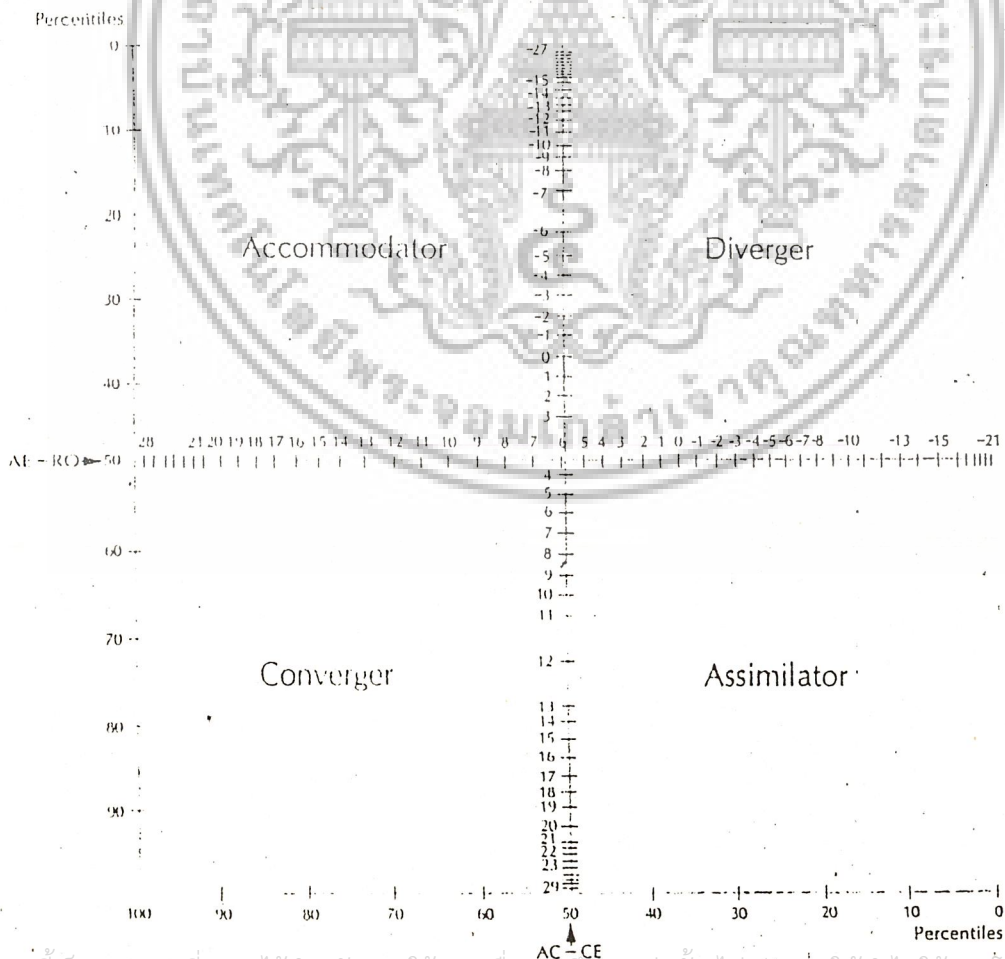
ส่วนคนที่คะแนน AC สูง จะเป็นผู้ที่ชอบใช้เหตุผล ความคิด มากกว่าความรู้สึก ในการทำความเข้าใจในปัญหา เรื่องราวต่าง ๆ เป็นผู้วางแผนงานอย่างเป็นระบบสามารถนำแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้แก้ปัญหาได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ได้จาก LSI อาจไม่ถูกต้อง 100% เพราะเป็นเพียงเครื่องมือที่ชี้ให้เห็นว่าคุณคนนั้นมีลักษณะการเรียนรู้แบบใด อย่างไร ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลอื่น ๆ มาประกอบอีก ถ้าหากต้องการทราบรูปแบบการเรียนรู้ของตนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น อาจต้องนำไปประกอบกับข้อมูลว่าเราชอบงานประเภทไหน คนอื่นมองเราเป็นคนอย่างไรหรือเวลามีปัญหาเราแก้ปัญหาแบบใดได้เหมาะที่สุด เช่นนี้ก็จะทำให้เรามองเห็นภาพการเรียนรู้ของตัวเองเราได้ชัดเจนขึ้น

การพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา

Kolb ได้แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราแต่ละแบบจากคะแนนที่ได้ใน LSI เป็น 4 รูปแบบการเรียนรู้ ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะ converger เป็นความสามารถในการเรียนรู้แบบ AC และ AE คนประเภทนี้จะเก่งในเรื่องการนำเอาแนวคิดต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ มักจะทำแบบทดสอบวัดสติปัญญาได้ดี ทำแบบวัดที่มีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว หรือแก้ปัญหาได้ปัญหาหนึ่ง ตอบคำถามได้คำถามหนึ่ง ความรู้ที่ได้มักมาจากการใช้เหตุผล สมมติฐาน คิดเรียนรู้แบบ deductive กับปัญหาได้ปัญหาหนึ่ง คนที่เป็น converger มักเป็นคนเฉย ๆ ไม่ค่อยมีอารมณ์ความรู้สึกใด ๆ ชอบคลุกคลีอยู่กับวัตถุสิ่งของมากกว่าคลุกคลีกับผู้คน สนใจในเรื่องที่มีเทคนิคเฉพาะเป็นเรื่อง ๆ ไป มีแนวโน้มว่าบุคคลประเภทนี้จะเลือกอาชีพไปในด้านเป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยี

ลักษณะ diverger ตรงกันข้ามกับ converger คนประเภทนี้เป็นผู้ที่เรียนรู้แบบ CE และ RO ได้ดี มีความสามารถในการใช้จินตนาการ สามารถมองเรื่องต่าง ๆ ได้หลายแง่มุมหลายทัศนะ แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ได้เก่ง มีความคิดหลากหลาย ชอบระดมสมอง ชอบพบปะกับผู้คน ช่างคิด ช่างฝัน ช่างจินตนาการ การมีอารมณ์เป็นศิลปิน สนใจในเรื่องศิลปะ วัฒนธรรม ละเอียดย่อน เป็นลักษณะของพวกที่สนใจด้านศิลปะ ศิลปิน และอาชีพการบริการให้คำแนะนำปรึกษา

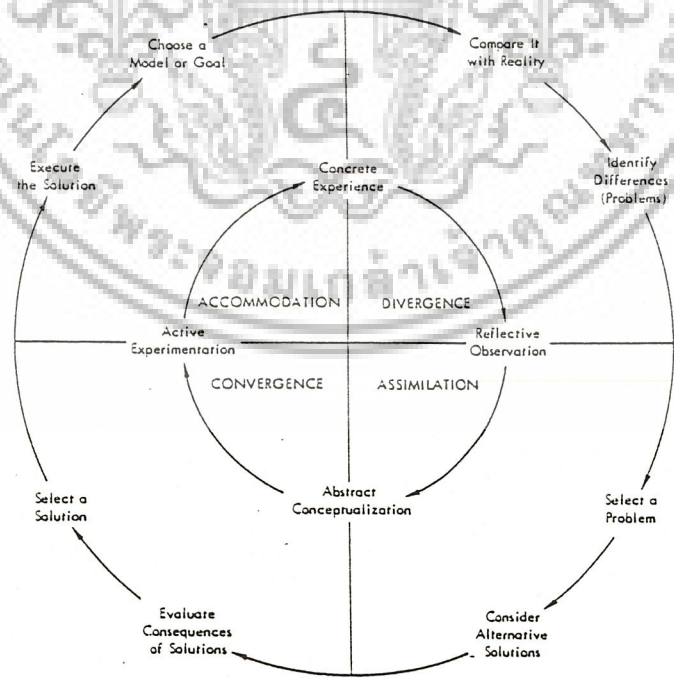
ลักษณะ assimilator เป็นคนประเภทเรียนรู้ได้ดีในแบบ AC และ RO คนประเภทนี้จะเก่งในเรื่องการสร้างสรรครูปแบบเชิงทฤษฎีต่าง ๆ ถนัดในการใช้เหตุผลแบบ inductive เชื่อมโยง บูรณาการสิ่งที่สังเกตได้เพื่อนำมาสรุปอธิบายถึงเรื่องนั้น ๆ ได้ดี คนประเภทนี้จะคล้ายกับพวก converger อยู่บ้างตรงที่ไม่ค่อยสนใจผู้คน ชอบใช้ความคิดที่เป็นนามธรรมมากกว่า แต่ไม่ค่อยชอบที่จะนำแนวคิดเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้เหมือนพวก converger แต่คนประเภทนี้จะเห็นความสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มากและเข้าใจในตัวทฤษฎีหลักการเหล่านั้นอย่างชัดเจน ในกรณีที่ทฤษฎีหรือแผนงานไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงคนพวกนี้จะยึดทฤษฎีไว้ก่อน แต่จะยกเลิกข้อเท็จจริงนั้น หรือไม่ก็ตรวจสอบใหม่ ดังนั้น ลักษณะเหล่านี้จึงเป็นลักษณะของพวกนักวิทยาศาสตร์ นักคณิตศาสตร์มากกว่าพวกศาสตร์ประยุกต์ พหุลักษณะนี้มากกับผู้ที่ชอบทำงานเกี่ยวกับการวิจัย การบริหาร การวางแผนที่ทำงานกับข้อมูลต่าง ๆ

ลักษณะ accommodator เป็นลักษณะตรงกันข้ามกับพวก assimilator เป็นคนประเภทที่ชอบเรียนรู้แบบ CE และ AE ชอบลงมือทำ ทดลองเอง เพื่อให้ได้ความรู้ ประสบการณ์ใหม่ ๆ เป็นผู้ที่ชอบเสี่ยง ชอบงานที่ทำหายมากกว่าพวกอื่น ๆ ทั้ง 3 แบบข้างต้น คนประเภทนี้จะมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ ๆ ได้ดี แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดี ในกรณีที่

หลักการกับข้อเท็จจริง ไม่ไปด้วยกัน คนประเภทนี้จะยกเลิกหลักการ ทฤษฎีเพื่อเอาข้อเท็จจริงไว้ก่อนตรงข้ามกับพวก assimilator คนประเภท accommodator ชอบแก้ปัญหาแบบลองผิดลองถูก อาศัยประสบการณ์ที่เคยมี มากกว่าใช้หลักการเหตุผล ทฤษฎีมาแก้ ชอบฟังพาอาศัยข้อมูลความรู้จากผู้อื่นมากกว่าใช้ความสามารถของตัวเองในการวิเคราะห์ บางทีก็ดูจะเป็นคนไม่ค่อยอดทน เหลาะแหละ ชอบความสบาย มักเป็นคนที่ชอบพวงงานเทคนิคกลไก หรืองานธุรกิจ มักพบคนประเภทนี้ในงานที่ต้องลงมือทำ ไม่ใช่งานนั่งโต๊ะเฉย ๆ เช่น พวกการตลาด เซลแมน และนักธุรกิจ เป็นต้น

กระบวนการแก้ปัญหากับกระบวนการเรียนรู้

Kolb และคณะ (1979 : 46) ได้เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้และกระบวนการแก้ปัญหา ดังปรากฏในแผนภูมิข้างล่างนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซึ่งแสดงให้เห็นรูปแบบของกระบวนการแก้ปัญหาในวงจรการเรียนรู้ และการพิจารณากิจกรรม การแก้ปัญหาที่มีขั้นตอนต่าง ๆ กัน จากแผนภูมิข้างต้นจะเห็นว่าขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการ แก้ปัญหาจะเรียงลำดับไปด้วยกันกับรูปแบบการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบ คนที่มีลักษณะ accommodator จะใช้การแก้ปัญหาโดยเน้นที่การลงมือแก้ปัญหาและริเริ่มที่จะค้นพบปัญหาบนพื้นฐานของเป้าหมาย หรือรูปแบบว่ามันควรจะเป็นอย่างไร ส่วนคนที่มีลักษณะ diverger จะแก้ปัญหาด้วยการ พิจารณาปัญหาและโอกาสความเป็นไปได้ในความเป็นจริงหลาย ๆ อย่าง ส่วนพวกที่มีลักษณะ assimilater จะใช้วิธีการสร้างรูปแบบโมเดลที่จะใช้เลือกว่าปัญหาและทางแก้ อย่างไรก่อน- หลัง ส่วนพวกที่มีลักษณะ converger ชอบที่จะแก้ปัญหาด้วยการประเมินผลที่ได้จากการแก้ปัญหา แบบนั้น ๆ ก่อนแล้วค่อยตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาย่างใดอย่างหนึ่ง

จะเห็นได้ว่าวงจรการแก้ปัญหาจะหมุนเวียนไปเรื่อย ๆ เมื่อเลือกเป้าหมายได้ แล้วก็นำเป้าหมายนั้นมาพิจารณาเปรียบเทียบกับความเป็นจริง พิจารณาความแตกต่างของปัญหา ต่าง ๆ จนเลือกได้ปัญหาหนึ่งก็จะมาพิจารณาทางเลือกที่จะแก้ปัญหานั้น โดยการประเมินทางเลือกแต่ละทาง แล้วเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่ง ลงมือแก้ปัญหานั้นแล้วกลับไปพิจารณา คัดเลือกเป้าหมายทำเช่นนี้ต่อไป

กล่าวโดยสรุป การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ในทัศนะของ Kolb เชามองว่ารูปแบบ การเรียนรู้ของคนเราสะท้อนให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ที่บุคคลนั้นใช้ และกระบวนการเรียน รู้ของบุคคลจะสัมพันธ์กับกระบวนการแก้ปัญหามองบุคคลนั้นด้วย ดังนั้น การศึกษารูปแบบการเรียนรู้จึงทำให้ ได้ข้อมูลทั้ง ในส่วนของกระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการแก้ปัญหา ไปด้วยในตัว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้มีการนำเครื่องมือรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb (Learning Style Inventory-LSI) ไปใช้ในการศึกษาด้วยวัตถุประสงค์ต่าง ๆ กันดังนี้

1. การวิจัยเพื่อศึกษาลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่าง มีงานวิจัยหลาย เรื่องที่มุ่งศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นทั้งนักศึกษา ครูอาจารย์ ศึกษานิเทศกร และบุคคลในอาชีพต่าง ๆ ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ตามลักษณะของกลุ่ม ตัวอย่าง ดังงานวิจัยของ Joerger ในปี 1992 ในปี 1991 มีผู้ทำวิจัยไว้หลายราย เช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Shartle, Johnson, DeLeary, Parish และ Enterthuer นอกจากนี่ยังมีงานวิจัยของ Herron (1983) และ Kolb (1979) เป็นต้น

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยชุมชนและวิทยาลัยเทคนิคของ Joerger (1992) พบว่า นักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ทั้งแบบ diverger และ assimilator นักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยเทคนิคจะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ diverger มาก ในขณะที่นักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยชุมชนจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator มากกว่า

Shartle (1991) ก็ได้ศึกษากับนักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยชุมชนเช่นกัน โดยศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มประชากรที่เรียนในโปรแกรมฝึกงานช่างเทคนิคกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโปรแกรมสายสามัญ งานวิจัยของเขาพบว่า นักศึกษาโปรแกรมช่างเทคนิคมีคะแนนด้าน Concrete Experience-CE ไม่สูงไปกว่านักศึกษาสายสามัญ และรูปแบบการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ก็คล้ายกัน นักศึกษาโปรแกรมช่างเทคนิคมีลักษณะการเรียนรู้แบบ converger น้อยกว่านักศึกษาสายสามัญ

สำหรับ Johnson (1991) เขาได้ทำวิจัยกับนักศึกษาที่เรียนสาขาวารสารศาสตร์ ที่ผ่านการฝึกงานมาแล้วกับที่ยังไม่ได้ผ่านการฝึกงาน งานวิจัยของเขาพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม นักศึกษาที่ได้ผ่านการฝึกงานมาแล้วจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ชอบในทางด้าน Active Experimentation-AE มากกว่า ในขณะที่นักศึกษาที่ยังไม่ได้ผ่านการฝึกงานชอบที่จะเรียนรู้แบบ Reflective Observation-RO มากกว่า

Enterthuer (1984) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาเช่นกัน และพบว่า มีนักศึกษาอยู่ 82% ที่มีลักษณะการเรียนรู้อยู่ในกลุ่ม concrete (quadrant I และ IV) อีก 55% มีลักษณะการเรียนรู้ที่อยู่ระหว่าง concrete กับ active โดยเน้นมาทาง quadrant IV

ส่วน Herron (1983) ศึกษารูปแบบการเรียนรู้กับนักศึกษาโปรแกรมการบินและพบว่า นักศึกษา 64% มีลักษณะการเรียนรู้แบบ Abstract Conceptualization-AC

งานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นส่วนใหญ่จะศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งสิ้น แต่มีงานวิจัยของ Joerger (1992) และ Parish (1991) ที่ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของอาจารย์และศิษษาธิการด้วย โดย Joerger พบว่าอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุมชนมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator เป็นส่วนใหญ่ และรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา กับของอาจารย์ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน ส่วน Parish ก็พบว่าศึกษานิเทศกร 64% ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบ Abstract Conceptualization

งานวิจัยอีกชิ้นหนึ่งที่น่าสนใจที่ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของบุคคลในอาชีพต่าง ๆ คือ งานวิจัยของ Kolb (1979) เขาได้ค้นพบว่า

- ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านการตลาด ซึ่งโดยอาชีพมีลักษณะ เป็น เซลแมน สถานการณ์ทำงานของคนกลุ่มนี้จะเน้นการลงมือทำงานมากกว่าการใช้สมองคิด เรื่องต่าง ๆ คนอาชีพนี้ต้องออกพบปะผู้คนต่าง ๆ พบลูกค้าอยู่เสมอ คนกลุ่มนี้ Kolb พบว่าจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ Concrete Experience และ Active Experimentation มาก
- ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักวิจัย งานของคนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่คือการทำวิจัย คนกลุ่มนี้จึงมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator มาก จากผลการวิจัยของ Kolb พบว่า คนกลุ่มนี้เรียนรู้ด้วยวิธี Abstract Conceptualization และ Reflective Observation เป็นส่วนใหญ่
- ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านฝ่ายบุคคล มนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเป็นผู้ที่ทำหน้าที่เปลี่ยนนโยบายด้านบุคลากร การเลื่อนชั้น โยกย้ายตำแหน่งบุคลากรฝ่ายต่าง ๆ เพื่อลดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในองค์กร จากการทำงานของคนกลุ่มนี้ต้อง ไปสัมผัสเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น ๆ ทำให้คนพวกนี้มีลักษณะการเรียนรู้แบบ diverger มาก โดยเรียนรู้ด้วย Concrete Experience และ Reflective Observation มาก
- ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวิศวกร ที่งานหนักไปในทางด้านการสร้างสรรค์ ประดิษฐ์กรรมต่าง ๆ เป็นหลัก คนกลุ่มนี้มีลักษณะการเรียนรู้อยู่ 2 แบบ คือ มีทั้งที่เรียนรู้ด้วย Abstract Conceptualization, และ Active Experimentation คือมีทั้งพวกที่เป็นนักคิดและนักปฏิบัติกำลังกันอยู่
- ในกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานด้านการเงิน ที่มักทำงานอยู่กับข้อมูล คอมพิวเตอร์งานส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับตัวเลข การคิดคำนวณ ข้อมูลเป็นนามธรรม คนกลุ่มนี้มีลักษณะการเรียนรู้แบบ converger

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการที่ม้งานวิจัยศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของคนกลุ่มต่าง ๆ นั้น Kim (1992) ได้ศึกษาพบว่าสภาพวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา จากงานวิจัยทั้งหมดที่กล่าวมาจะเห็นว่ามีการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้กับบุคคลหลาย ๆ สถานภาพ ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและวงการอื่น ๆ จะพบว่าการเรียนรู้ของคนเรามีรูปแบบต่าง ๆ กันไป สิ่งแวดล้อมที่ตนเองเกี่ยวข้องอยู่ไม่ว่าจะเป็นสภาพการทำงาน โปรแกรมการเรียน งานวิจัยบางเรื่อง ได้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมมีผลต่อการเรียนรู้ของบุคคลนั้น ๆ แต่ก็ยังมีงานวิจัยบางเรื่องที่ไม่เป็นไปตามนั้น นั่นคือ ลักษณะโปรแกรมการเรียน หรือการทำงาน ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองชอบ อย่างไรก็ตาม ม้งานวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่า สภาพวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อรูปแบบการเรียนรู้ของคนเรา

2. การวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของคนต่างเพศและผู้ที่มีวัยต่างกัน จากการศึกษาของ Joerger (1992) นักศึกษาชายที่อยู่ในกลุ่ม assimilator จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ Abstract Conceptualization มากกว่านักศึกษาหญิงในกลุ่ม diverger แต่ในวิทยาลัยเทคนิคนักศึกษาหญิงจะมีลักษณะ assimilator มาก เช่นเดียวกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของอาจารย์ทั้งในหญิงและชายในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยชุมชนก็มีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator เช่นกัน แต่โดยเฉพาะในวิทยาลัยชุมชนอาจารย์หญิงปรากฏลักษณะการเรียนรู้แบบ accommodator มากด้วยเหมือนกัน งานวิจัยของ Joerger จะเห็นได้ว่านักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่เหมือนกัน และอาจารย์จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายกันมากกว่าทั้งในหญิงและชาย ซึ่งต่างไปจากงานวิจัยของ Johnson (1991) ที่พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในรูปแบบการเรียนรู้ระหว่างนักศึกษาชายและหญิงที่ได้ฝึกงานมาแล้ว ระหว่างนักศึกษาที่ฝึกงานแล้วกับที่ยังไม่ได้ฝึกงาน และในนักศึกษาหญิงที่ได้ฝึกงานแล้วกับที่ยังไม่ได้ฝึกงาน และในนักศึกษาหญิงที่ได้ฝึกงานแล้วกับที่ยังไม่ได้ฝึกงานก็เช่นกัน

ในด้านของอายุ Shartle (1991) พบว่านักศึกษาฝึกงานช่างเทคนิคที่มีอายุมากและอายุน้อย ทั้งที่เรียนเต็มเวลาหรือนอกเวลา จะมีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกันเช่นเดียวกับงานวิจัยของ Joerger (1992) แต่ในงานวิจัยของ Joerger พบว่า สำหรับอาจารย์ที่อายุต่างกันจะมีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน งานวิจัยของ DeLargy (1991) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สูงอายุ ตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ Abstract Conceptualization มากกว่ากลุ่มที่อายุน้อยกว่า DeLargy ยังได้ศึกษาความสัมพันธ์กันของอายุกับเพศกับรูปแบบการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรียนรู้ และพบว่า อายุและเพศมีปฏิสัมพันธ์กันในการเรียนรู้แบบ Reflective Observation, Abstract Conceptualization, Active Experimentation และแบบ AE-RO เพศหญิงที่มีอายุน้อย จะมีคะแนนการเรียนรู้แบบ AE สูงกว่าแบบอื่น ๆ ส่วนหญิงที่สูงอายุจะเรียนรู้แบบ abstract มากกว่าหญิงที่มีอายุน้อยที่มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ ในด้าน CE สำหรับชายสูงอายุก็นิยมการเรียนรู้แบบ AE เช่นกัน ชายที่มีอายุน้อยกับหญิงสูงอายุมักมีคะแนน RO สูงกว่าหญิงที่มีอายุน้อยกับชายสูงอายุ ในกลุ่มผู้สูงอายุ ค่าสหสัมพันธ์ของคะแนนรูปแบบการเรียนรู้มีค่าเป็นลบสูงที่สุดกว่ากลุ่มอายุน้อย และปรากฏในกลุ่ม CE กับ AC และ AE กับ RO ด้วย

3. การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับการเลือกโปรแกรมการเรียน งานวิจัยของ Herron (1983) และงานวิจัย Joerger (1992) มีความสอดคล้องกันที่ว่ารูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละโปรแกรม แต่ละวิชาจะแตกต่างกันไปแต่ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ในขณะที่ Zack (1991) พบว่ามีความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างการเลือกสาขาวิชาเอกกับรูปแบบการเรียนของนักศึกษา และเขายังพบว่าการเรียนรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยการเรียนและการเลือกอาชีพในอนาคตด้วย

4. การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้และรูปแบบการสอน งานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้ส่วนใหญ่ได้ชี้ให้เห็นว่าการเรียนรู้ของผู้เรียนกับการสอนของครูนั้น ถ้ามีความสัมพันธ์กันจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้ ดังเช่น งานวิจัยของ Scott (1984) พบว่า รูปแบบการเรียนและวิธีสอนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนแบบ concrete แต่ไปได้อาจารย์ที่ใช้วิธีการสอนแบบ abstract จะไม่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใน concept ที่เรียน แต่นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนแบบ abstract เมื่อได้อาจารย์ที่สอนในลักษณะ abstract ด้วย ผลการวิจัยพบว่า เด็กกลุ่มนี้จะมีการเรียนรู้ concept ในเรื่องที่เรียนสูงขึ้น การวิจัยของ Enterthuer (1984) ก็พบทำนองเดียวกันว่า ถ้านักเรียนได้เรียนกับอาจารย์ที่ใช้การสอนที่สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของตน นักศึกษาจะเรียนได้ดี และมีความต้องการที่จะได้รับการสอนเสริมอีก เขาได้พบว่า นักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนในกลุ่ม quadrant IV จะชอบการสอนด้วยบทเรียนโปรแกรม แต่ก็ไม่ต้องการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนเสริมต่ออีก แต่นักศึกษาที่มีลักษณะการเรียนแบบ quadrant อื่น ๆ จะชอบการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์และต้องการเรียนสอนเสริมต่ออีก Susabda (1992)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก็ศึกษาพบเช่นกันว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้สอดคล้องกับรูปแบบการสอนจะทำให้เขาเรียนได้ดีขึ้น แต่งานวิจัยของ McCall (1983) กลับพบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างการสอนด้วยการใช้คำถามแบบให้ท่องจำกับการใช้คำถามที่เน้นความเข้าใจ และการสอนของครู ก็ไม่ส่งผลต่อสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แต่ละแบบของนักเรียน ล้วน

Tuntivitayavanich (1991) พบว่าทัศนคติที่นักศึกษามองรูปแบบการสอนของครูกับการที่ครูประเมินรูปแบบการสอนของตัวเองนั้นมีความแตกต่างกัน

5. การวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ได้มีการศึกษาในเรื่องนี้ต่าง ๆ กันไปงานวิจัยทางเรื่องศึกษาว่าเด็กที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในระดับต่าง ๆ จะมีรูปแบบการเรียนรู้อย่างไร แตกต่างกันไปหรือไม่ รูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบส่งผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและความสำเร็จในการเรียนอย่างไรหรือไม่ รวมทั้งการศึกษารูปแบบการเรียนรู้และรูปแบบการสอนมีผลต่อการสร้างเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้หรือไม่ด้วย

งานวิจัยของ Susabda (1992) ได้สรุปให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนเก่งและเรียนอ่อนจะมีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกัน และพบว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกันจะมีความสามารถต่างกันด้วย นักศึกษาที่เรียนปานกลางและอ่อนจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ concrete มากกว่าในขณะที่นักศึกษาที่เรียนเก่งจะเรียนแบบ abstract ใช้ความคิดมากกว่า ตรงข้ามกับ Scott (1984) ที่วิจัยและพบว่านักเรียนที่เรียนแบบ concrete จะมีคะแนนสูงกว่าการเรียนของนักเรียนที่เรียนแบบ abstract Monroe (1992) ก็ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีคะแนนวิทยาศาสตร์ต่างกัน เขาพบว่าเด็กที่เรียนแบบ accommodator จะมีคะแนนการเรียนต่ำกว่านักเรียนในกลุ่ม converger และ assimilator นักเรียนในกลุ่ม accommodator-assimilator และ กลุ่ม accommodator-converger จะมีคะแนนวิทยาศาสตร์ต่างกัน Tuntivitayavanich (1991) ได้สรุปงานวิจัยของเธอว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้อย่างสมดุลจะมีสัมฤทธิ์ผลการเรียนสูงกว่านักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ที่ผูกขาดไปในแบบใดแบบหนึ่ง โดยเฉพาะ McCall (1983) ก็ได้สรุปไว้ว่ารูปแบบการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางการเรียนมีความสัมพันธ์ต่อกัน และส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยบางเรื่องที่ให้ผลแตกต่างกันออกไป เช่นงานวิจัยของ Enterthuer (1984) และ Herron (1983) ที่พบว่าไม่มีความแตกต่างกันระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และเวลาที่ใช้ในการเรียน

สำหรับงานวิจัยที่มุ่งศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการเรียนและรูปแบบการสอนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น Scott (1984) สรุปว่ารูปแบบการเรียนและรูปแบบการสอนโดยลำพังแล้วไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนการเรียนรู้นิทัศน์ (concept) ของนักเรียนล้วน Tuntivitayavanich (1991) พบว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนเข้าหรือไม่ เข้ากันกับรูปแบบการสอน ต่างก็มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ตรงกันข้ามกับ Susabda (1992) ที่พบว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนรู้นี้ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการสอน แต่บังเอิญเป็นเด็กที่เรียนเก่งอยู่แล้ว ลักษณะเช่นนี้ก็ไม่ค่อยมีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาเท่าไรนัก เมื่อเทียบกับนักศึกษาที่เรียนปานกลางและเรียนอ่อน ดังนั้น นักศึกษาที่เรียนเก่งอยู่แล้วจะมีความเป็นตัวของตัวเองที่เรียนได้ดีด้วยตนเอง เช่นนี้ ความสอดคล้องของการเรียนจะมีผลมากต่อนักศึกษาที่เรียน ไม่ค่อยเก่ง Susabda กล่าวว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนเข้ากันกับรูปแบบการสอนและเป็นเด็กที่เรียนอ่อนจะมีลักษณะการเรียนเป็นแบบ AC และ AC-CE สูง ส่วนด้าน active จะต่ำกว่านักศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนไม่เข้ากันกับรูปแบบการสอน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่เรียนอ่อนมีแนวโน้มที่จะเรียนด้วยการท่องจำ ฝึกทำมากกว่าการเรียนด้วยการใช้ความคิดวิเคราะห์

6. การวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ออกแบบและการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ มีงานวิจัยของ Stabell (1973) ได้ศึกษาว่ารูปแบบการเรียนรู้ออกแบบของผู้จัดการจะมีผลต่อการแก้ปัญหาและการตัดสินใจในงานการจัดการของเขาอย่างไรหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า การตัดสินใจของผู้จัดการทั้ง 31 คน สัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ของเขา คนที่ทำงานฝ่ายการลงทุนที่มีความเสี่ยงสูง มีแรงกดดันมากจะมีคะแนนสูงในสเกล AE และ CE อันเป็นลักษณะของ accommodator ตรงข้ามกับพวกที่ทำงานด้วยฝ่ายบุคคลที่ไม่ต้องใช้ความเสี่ยง หรือไม่ต้องเน้นผลจากการกระทำมากนักจะมีคะแนนด้าน RO สูง งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่างานที่มีความเสี่ยงมีความกดดันสูงจะช่วยให้บุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ด้วยการทดลอง ปฏิบัติมากกว่าการใช้ทักษะการเรียนรู้ด้วยการทดลอง ปฏิบัติมากกว่าการใช้ทักษะการเรียนรู้ด้วยการสังเกต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในงานวิจัยเดียวกันนี้ยัง ได้ศึกษาความแตกต่างของคะแนน LSI ของผู้จัดการที่มีต่อการตัดสินใจในการลงทุนต่าง ๆ โดยเน้นการศึกษาความแตกต่างระหว่างผู้จัดการที่มีทักษะการเรียนรู้แบบ CE และแบบ AC โดยให้ผู้จัดการประเมินความสำคัญของแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจ พวกที่มีลักษณะเรียนรู้แบบ CE จะกล่าวถึงแหล่งข้อมูลที่เป็นตัวบุคคลให้ความสำคัญกับแหล่งข้อมูลตัวบุคคลมาก เช่น เพื่อนร่วมงาน นอค้า โบรกเกอร์ ในขณะที่ผู้จัดการที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบ AC จะบอกว่าแหล่งข้อมูลที่เขาใช้มักเป็นพวกเอกสาร สิ่งพิมพ์มากกว่า ซึ่งทำให้มองเห็นว่า กลุ่มที่เรียนรู้แบบ CE จะแสวงหาข้อมูลที่จะให้คำแนะนำกับเขาได้ว่าเขาควรยอมรับหรือปฏิเสธเรื่องนั้น ในขณะที่กลุ่มที่เรียนรู้แบบ AC จะหาข้อมูลที่จะช่วยให้เขาได้วิเคราะห์ด้วยตัวของเขาเองว่าเขาควรที่จะลงทุนในเรื่องนั้นหรือไม่ จึงมองเห็นว่า พวกที่เรียนรู้แบบ AC นิยมการใช้แหล่งข้อมูลเพื่อการตัดสินใจมากกว่าพวก CE ซึ่งจะเห็นว่าผลวิจัยนี้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้-การแก้ปัญหาตามโมเดลของ Kolb พวกที่เรียนรู้แบบ CE ชอบที่จะตัดสินใจรับ-ไม่รับ โดยการฟังจากคำแนะนำของผู้อื่นมากกว่า ในขณะที่พวกที่เรียนรู้แบบ AC ชอบที่จะพิจารณาไตร่ตรอง ประเมินทางเลือกต่าง ๆ ก่อนตัดสินใจ

งานวิจัยอีกเรื่องหนึ่งของ Grochow (1973) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการเรียนรู้กับการแก้ปัญหา โดยกำหนดสถานการณ์ปัญหาให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการจำนวน 72 คน โดยมุ่งศึกษาความแตกต่างของวิธีการแก้ปัญหาระหว่างพวก assimilator กับ accommodator ซึ่งโดยปกติผู้ที่เรียนรู้แบบ accommodator จะใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ซับซ้อนน้อยกว่า ไม่ต้องตีความมาก ไม่ต้องอ้างอิงข้อมูล วิชาการเหมือนผู้ที่เรียนรู้แบบ assimilator ซึ่งชอบวิธีที่ซับซ้อน ต้องตีความ ต้องอาศัย ข้อมูล แหล่งอ้างอิง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่เรียนรู้แบบ accommodator มีวิธีการแก้ปัญหาที่ไม่ค่อยอยู่ตัวเหมือนพวก assimilator พวก accommodator ชอบใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบคิดเอาเอง ลองวิธีนั้นวิธีนี้ ลองถูกลองผิดเอาเองก่อน แล้วค่อย ๆ ได้ความรู้ในระหว่างการทดลองทำ แต่ที่น่าสนใจจากงานวิจัยนี้คือทั้ง 2 กลุ่มใช้เวลาในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน แม้ว่าทั้ง 2 กลุ่มจะมีวิธีการแก้ปัญหาคนละอย่างแต่ก็ล้วนทำได้

จากงานวิจัยที่ได้นำ LSI ของ Kolb มาใช้ในการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของคนเรานั้น จะพบว่าการศึกษาในรูปแบบการเรียนรู้ของคนเรามีได้จำกัดอยู่แต่เฉพาะในวงการศึกษาเท่านั้น แต่ครอบคลุมไปในแขนงวิชาและอาชีพต่าง ๆ เพื่อต้องการที่จะให้ได้ความรู้ว่าคนเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีวิธีและรูปแบบการเรียนรู้อย่างไร อะไรเป็นปัจจัยเกื้อหนุนให้แต่ละคนมีรูปแบบการเรียนรู้ไปในแบบต่าง ๆ ที่คล้ายกันบ้าง แตกต่างกันบ้าง รูปแบบการเรียนรู้ของคนก่อให้เกิดประโยชน์หรือคุณค่าต่อการเรียน การทำงาน และการแก้ปัญหาตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของคนเราอย่างไร และเราจะพัฒนาสร้างเสริมให้บุคคลมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ได้อย่างไร

สมมติฐานในการวิจัย

1. นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระนครเหนือ มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน
2. นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา จากทั้ง 5 สถาบัน ที่มีเพศ อายุ และเรียนในระดับต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาและสาขาการบริหารอาชีวศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยทำการสำรวจในภาคปลายปีการศึกษา 2536 ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ได้ทำเป็นลำดับขั้นดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือผู้บริหารที่มาศึกษาต่อในสถานภาพของนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2536 จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จำนวน 338 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ (Learning Style Inventory - LSI) ของ David A. Kolb ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบจัดอันดับรูปแบบการเรียนรู้จำนวน 12 ข้อ แต่ละข้อประกอบด้วยกลุ่มคำที่แสดงถึงรูปแบบการเรียนรู้แบบต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แล้วให้นักศึกษาคือที่เป็นกลุ่มประชากรจัดอันดับรูปแบบการเรียนรู้ที่ตรงกับตนมากที่สุด โดยจัดเป็นอันดับ 1-4 ในแต่ละข้อ รายละเอียดของเครื่องมือได้กล่าวไว้แล้วในการตรวจสอบเอกสาร ในบทที่ 2

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรจำนวน 338 คน จากทั้ง 5 สถาบัน โดยมีนักศึกษาศรีวิภาโท ที่ปฏิบัติงานเป็น assistantship อยู่ในงานบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นผู้ช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือถึงต้นสังกัดของแต่ละสถาบัน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ข้อมูลที่รวบรวมมาได้จากจำนวนนักศึกษา 338 คน นั้น ปรากฏว่ามีข้อมูลที่ไม่สมบูรณ์อยู่ 30 คน จึงคัดเลือกข้อมูลที่สมบูรณ์มาได้ 308 คน คิดเป็นร้อยละ 91.12

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาใช้ในการวิเคราะห์ครั้งนี้จำนวน 308 ชุด ทำการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มประชากรด้วยค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละ สำหรับรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มประชากรจะวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละประเภท แล้วนำเสนอลงในแผนภูมิวงจรการเรียนรู้ (The Cycle of Learning) ซึ่งแสดงรูปแบบการเรียนรู้ 4 แบบ ได้แก่ CE - Concrete Experience, RO - Reflective Observation, AC - Abstract Conceptualization และ AE - Active Experimentation ตามวิธีการของ Kolb (1985) และยังแสดงข้อมูลลงในตารางกริดที่แสดงลักษณะการเรียนรู้แบบต่าง ๆ (Learning Style Type Grid) ในด้าน Accommodator, Diverger, Converger และ Assimilator

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ LSI ของ Kolb ไปเก็บข้อมูลกับผู้บริหารที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา จาก 5 สถาบันอุดมศึกษาของรัฐในกรุงเทพมหานคร หลังจากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มประชากรแต่ละกลุ่ม โดยจะเสนอผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มประชากร แสดงไว้ในตารางที่ 1
2. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แสดงไว้ในตารางที่ 2 และแผนภูมิที่ 1-6
3. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร แสดงไว้ในตารางที่ 3 และแผนภูมิที่ 7-12
4. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แสดงไว้ในตารางที่ 4 และแผนภูมิที่ 13-18
5. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง แสดงไว้ในตารางที่ 5 และแผนภูมิที่ 19-24
6. ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แสดงไว้ในตารางที่ 6 และแผนภูมิที่ 25-30
7. เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารจากทั้ง 5 สถาบัน แสดงไว้ในตารางที่ 7

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้บริหารที่เป็นกลุ่มประชากร

จากการศึกษาข้อมูลของกลุ่มประชากร ซึ่งได้แก่ นิสิตนักศึกษาที่เป็นผู้บริหารทางการศึกษาและทางอาชีวศึกษา ที่มาศึกษาต่อในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และการอาชีวศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทั้ง 5 สถาบัน ปรากฏผลดังตารางที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการ
ศึกษาและการบริหารอาชีวศึกษาแต่ละสถาบัน จำแนกตามเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา

ข้อมูล	สถาบัน									
	จุฬาลงกรณ์		มศว.		เกษตรฯ		สจล.		สจพ.	
	N =	ร้อยละ	N =	ร้อยละ	N =	ร้อยละ	N =	ร้อยละ	N =	ร้อยละ
	53		69		70		54		62	
เพศ										
ชาย	32	60.38	44	63.77	27	38.57	33	61.11	39	62.90
หญิง	21	39.62	25	36.23	43	61.43	21	38.89	23	37.10
อายุ										
20-30 ปี	2	3.77	1	1.45	6	8.57	2	3.70	2	3.23
31-40 ปี	25	47.17	29	42.03	28	40.00	24	44.44	24	38.71
41-50 ปี	24	45.28	33	47.83	33	47.14	22	40.74	31	50.00
51 ปีขึ้นไป	2	3.77	6	8.70	3	4.29	6	11.11	5	8.06
ชั้นปี										
ชั้นปีที่ 1	23	43.40	29	42.03	53	75.71	21	38.89	29	46.77
ชั้นปีที่ 2	30	56.60	40	57.97	17	24.29	33	61.11	33	53.23

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 1 แสดงถึงข้อมูลของประชากรจาก 5 สถาบัน รวม 308 คน รายละเอียดของกลุ่มประชากรแต่ละสถาบันมีดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มประชากรประกอบด้วยนิสิตนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษาจำนวน 53 คน โดยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร กลุ่มประชากรประกอบด้วยนิสิต สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 69 คน โดยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 41-50 ปี และ 31-40 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กลุ่มประชากรประกอบด้วยนิสิต สาขาการบริหารการศึกษา จำนวน 70 คน โดยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 41-50 ปี และ 31-40 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มากกว่าชั้นปีที่ 2

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กลุ่มประชากรประกอบด้วยนิสิตสาขาการบริหารอาชีวศึกษา จำนวน 54 คน โดยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กลุ่มประชากรประกอบด้วยนิสิตสาขาการบริหารอาชีวศึกษา จำนวน 62 คน โดยเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 41-50 ปี และ 31-40 ปี และกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 2 มากกว่าชั้นปีที่ 1

รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตที่เป็นผู้บริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีรูปแบบการเรียนรู้ ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของนิสิตปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

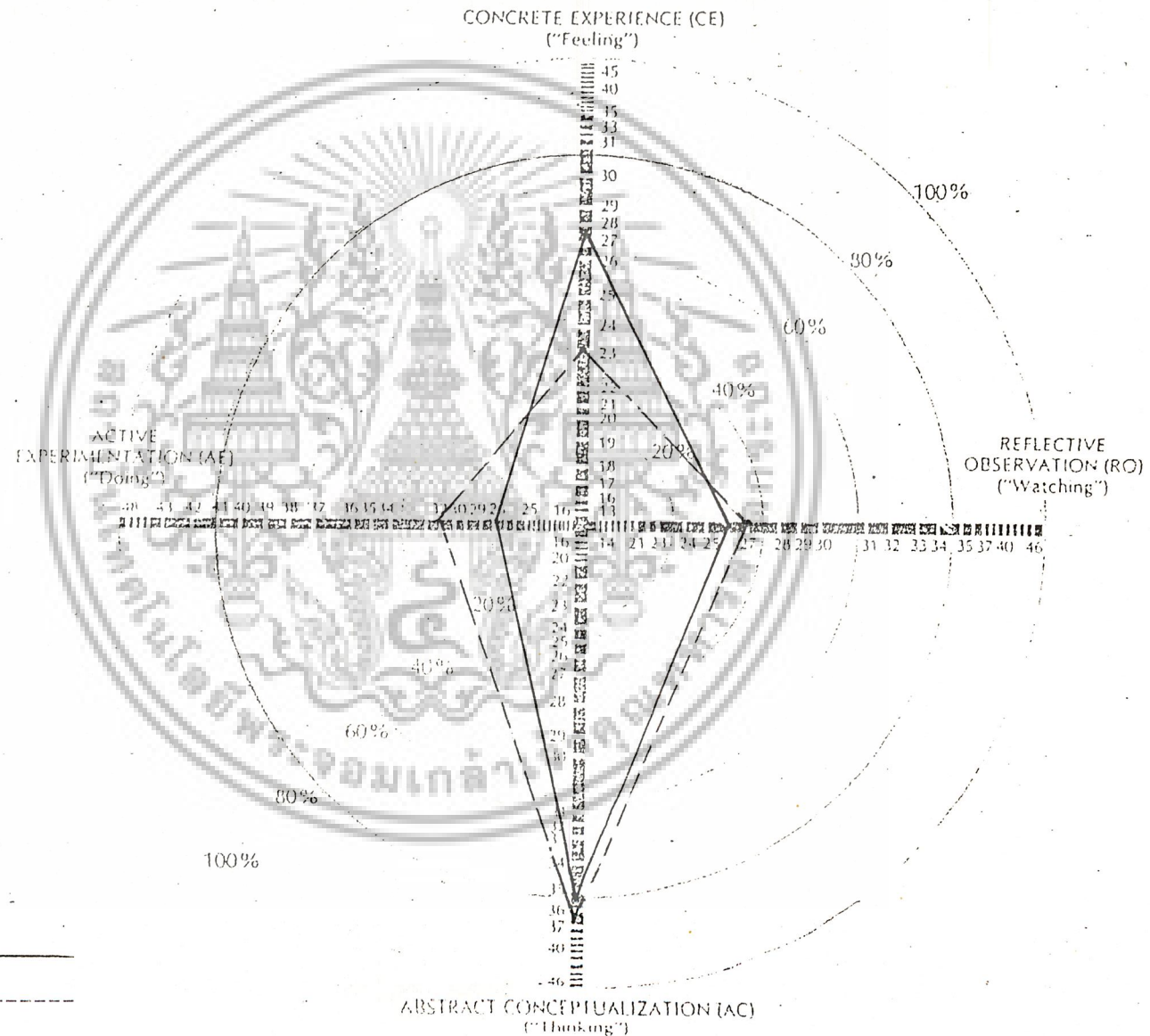
ข้อมูล	รูปแบบการเรียนรู้							
	CE		RO		AC		AE	
	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%
เพศ								
ชาย	26	22.22	26	22.22	37	31.62	28	23.94
หญิง	23	19.49	27	22.84	37	31.35	31	26.28
อายุ								
20-30 ปี	27	22.69	24	20.15	40	33.63	28	23.53
31-40 ปี	25	21.74	25	21.74	35	30.44	30	26.08
41-50 ปี	24	20.51	26	22.22	37	31.63	30	25.64
51 ปีขึ้นไป	25	21.00	22	18.98	41	34.46	31	26.06
ชั้นปี								
ปีที่ 1	27	22.88	26	22.03	35	29.67	30	25.42
ปีที่ 2	30	24.00	26	20.80	39	31.20	30	24.00

จากตารางที่ 2 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาทั้งในด้านเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา จะพบว่าผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC ทั้งสิ้น รองลงมาคือการเรียนรู้แบบ AE

เมื่อเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างเพศชายและเพศหญิงจะเห็นว่าทั้งผู้บริหารชายและหญิงส่วนใหญ่มีการเรียนรู้แบบ AC และ CE มาก แต่เรียนรู้แบบ RO และ AE น้อยกว่า ผู้บริหารชายจะเรียนรู้แบบ CE มากกว่าหญิง แต่หญิงจะเรียนรู้แบบ AC, RO และ AE มากกว่าชาย รายละเอียดปรากฏในแผนภูมิที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 1 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

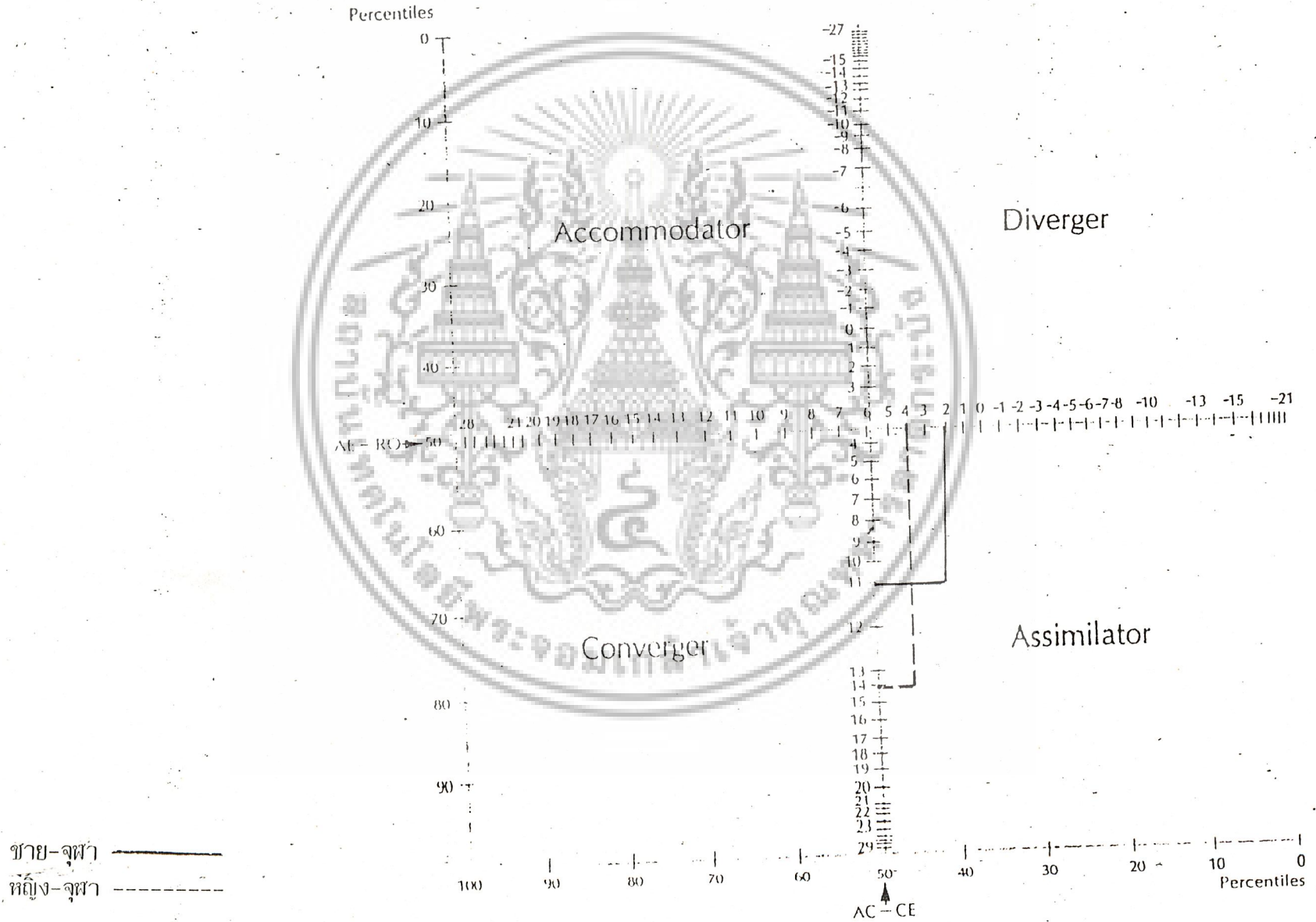
ชาย-จุดทศนิยม —————
 หญิง-จุดทศนิยม - - - - -

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้อันหนึ่งของทั้งสองกลุ่มปรากฏว่าทั้งผู้บริหารชาย
และหญิงที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต่างก็มีรูปแบบการเรียนรู้อันมาจากลักษณะ
assimilator เล็กน้อย ลักษณะการเรียนรู้อันไม่สมดุล เน้นหนักมาทางการเรียนแบบ AC
ทั้งสองกลุ่ม จึงขอสรุปในแผนภูมิที่ 2

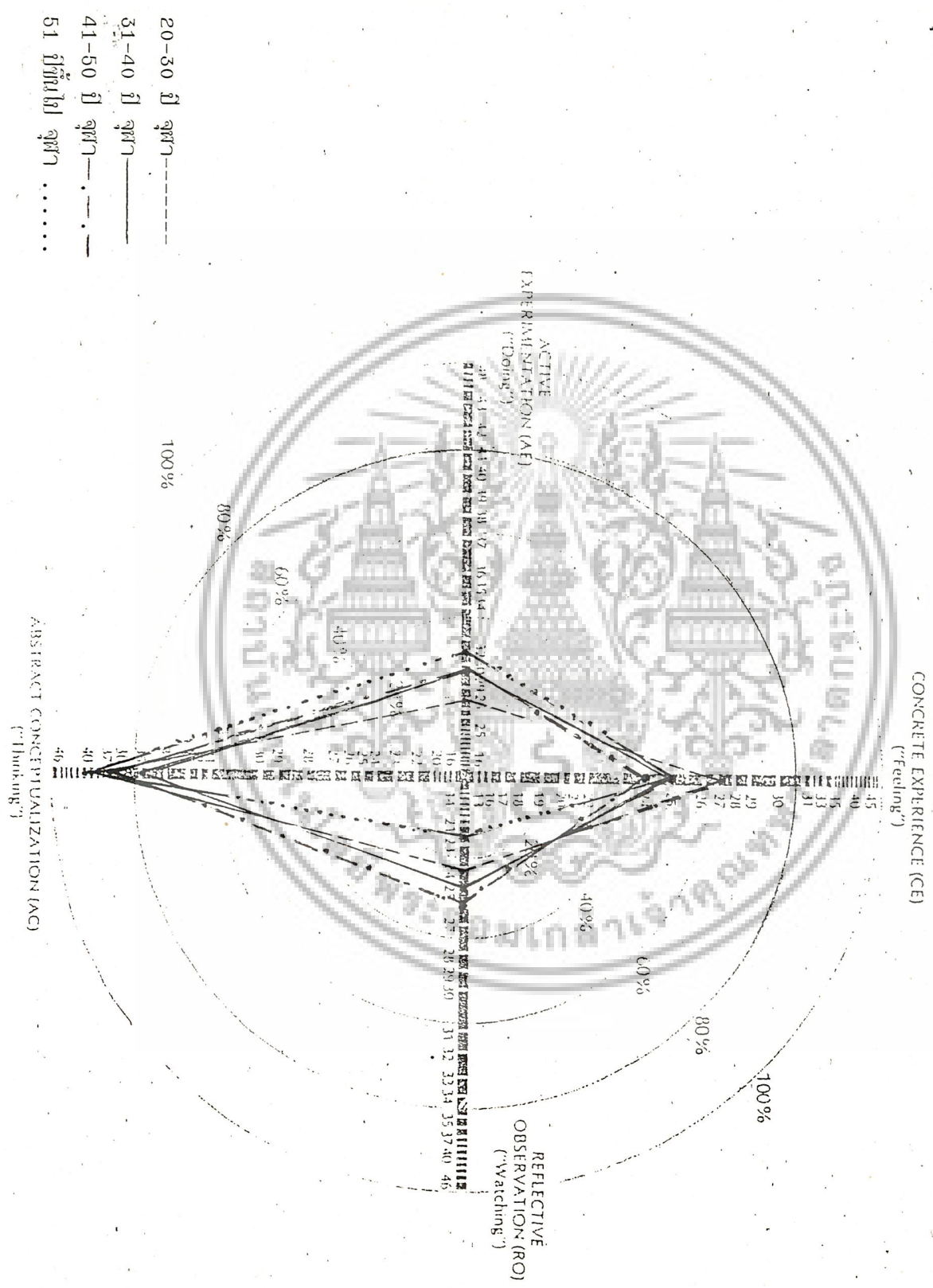
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 2 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่ศาลากลางมหาวิทยาลัย
 ลัย ที่มีอายุต่างกัน ปรากฏให้เห็นถึงแผนภูมิที่ 3

แผนภูมิที่ 3 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มีอายุต่างกันที่ศาลากลางมหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

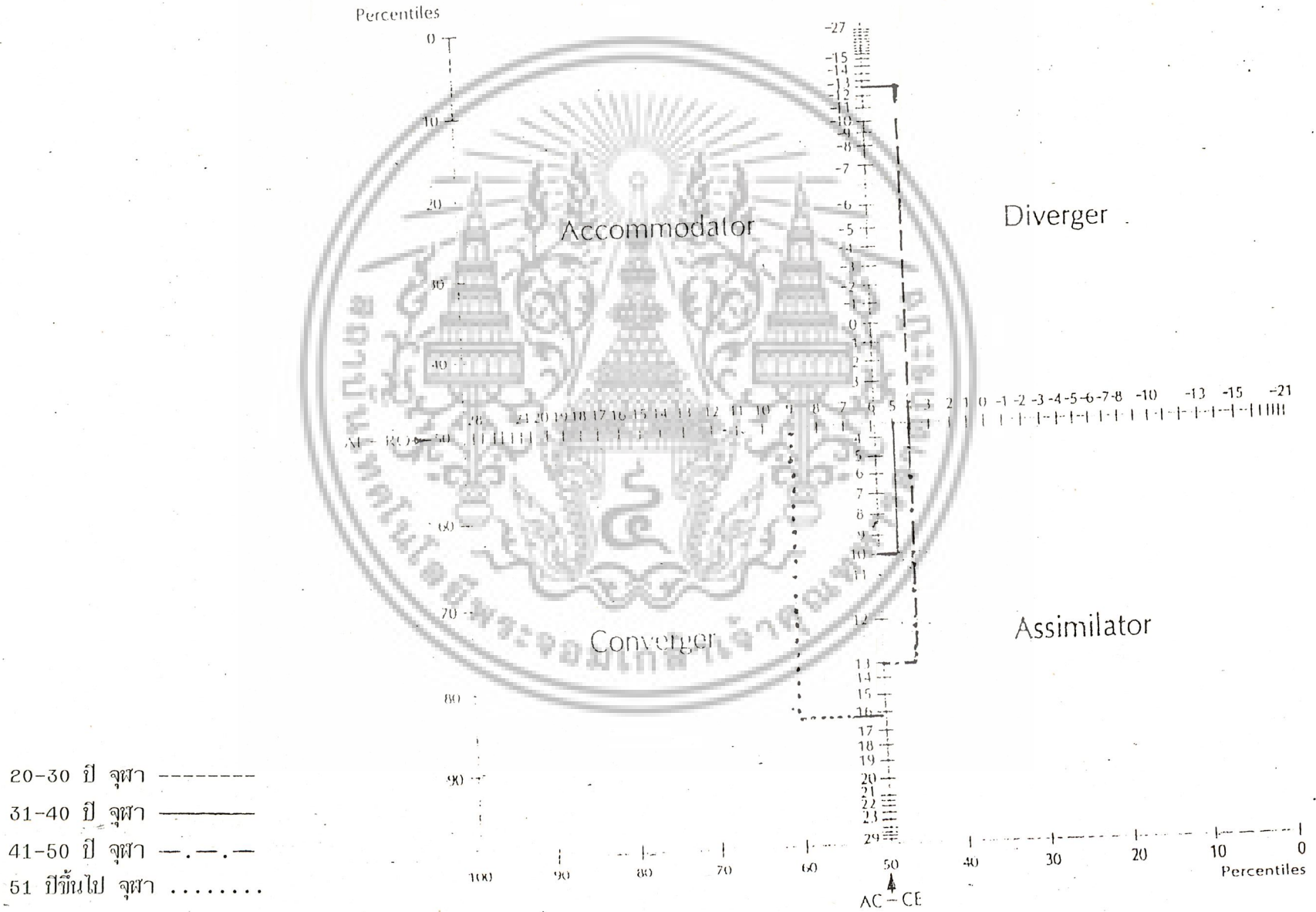
จากแผนภูมิที่ 3 จะเห็นว่า ผู้บริหารทุกกลุ่มอายุจะมีรูปแบบการเรียนรู้ แบบ AC และ CE มาก แต่เรียนรู้แบบ RO และ AE น้อย ในกลุ่มอายุ 20-30 ปี จะเรียนรู้แบบ CE มากกว่ากลุ่มอื่น ส่วนแบบ RO กลุ่มอายุ 41-50 ปี จะเรียนรู้แบบนี้มากกว่า และกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป เรียนรู้แบบ AE มากกว่า ส่วนการเรียนรู้แบบ AC ทุกกลุ่มมีมากพอ ๆ กัน

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้จากแผนภูมิที่ 4 จะพบว่า ผู้บริหารกลุ่มอายุ 20-30 ปี มีลักษณะการเรียนรู้คอนมาทาง diverger ส่วนกลุ่มอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี มีลักษณะการเรียนรู้คอนมาทาง assimilator และกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปมีลักษณะการเรียนรู้โนมาทางคาน converger ทุกกลุ่มอายุมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นหนักมาทางคาน AC มากที่สุด

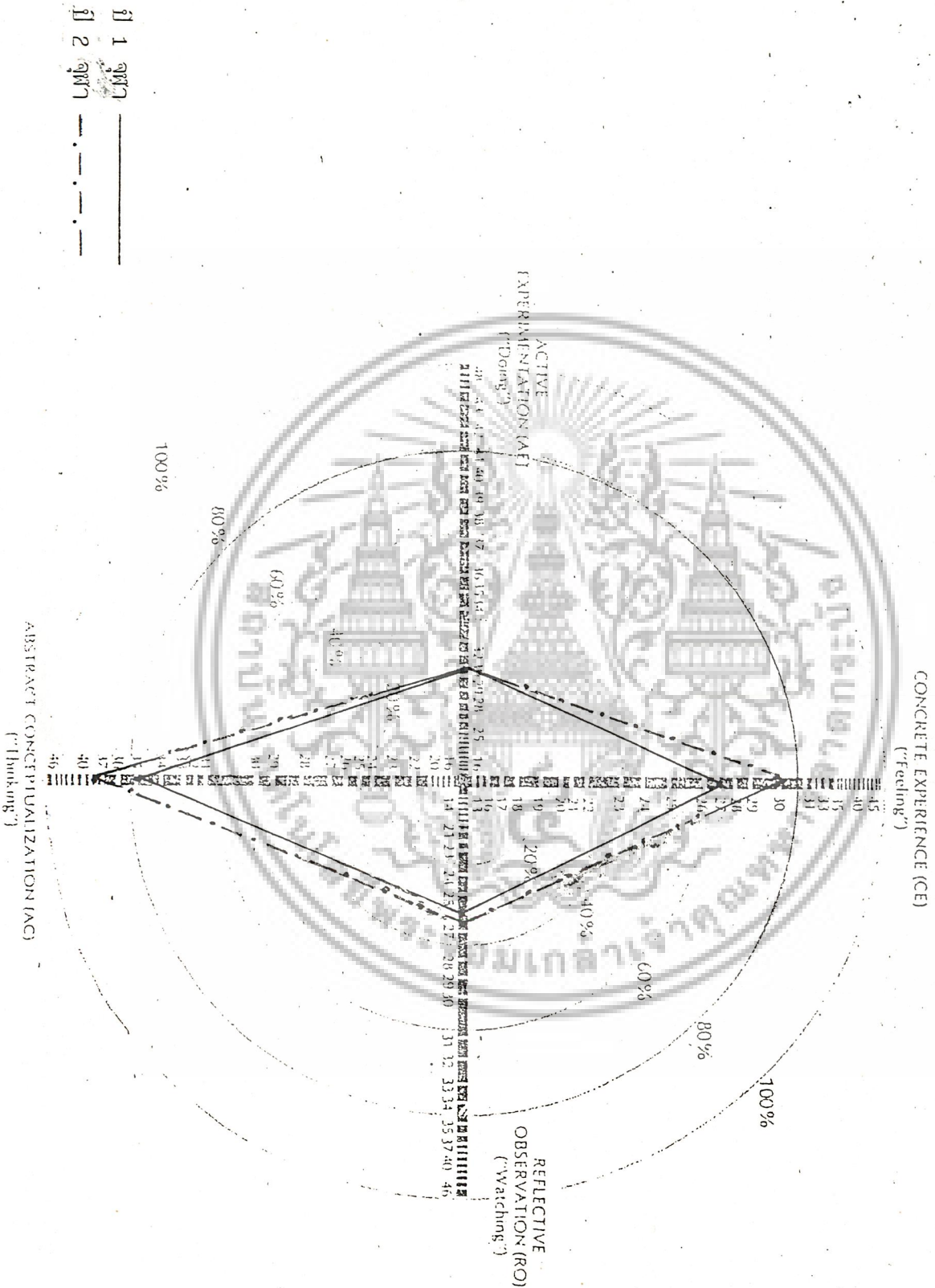
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนภูมิที่ 4 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มีอายุต่างกันที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในกานชั้นปีที่กำลังศึกษาของผูบริหารที่ศึกษาอยู่ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปรากฏผลในแผนภูมิที่ 5 และ 6

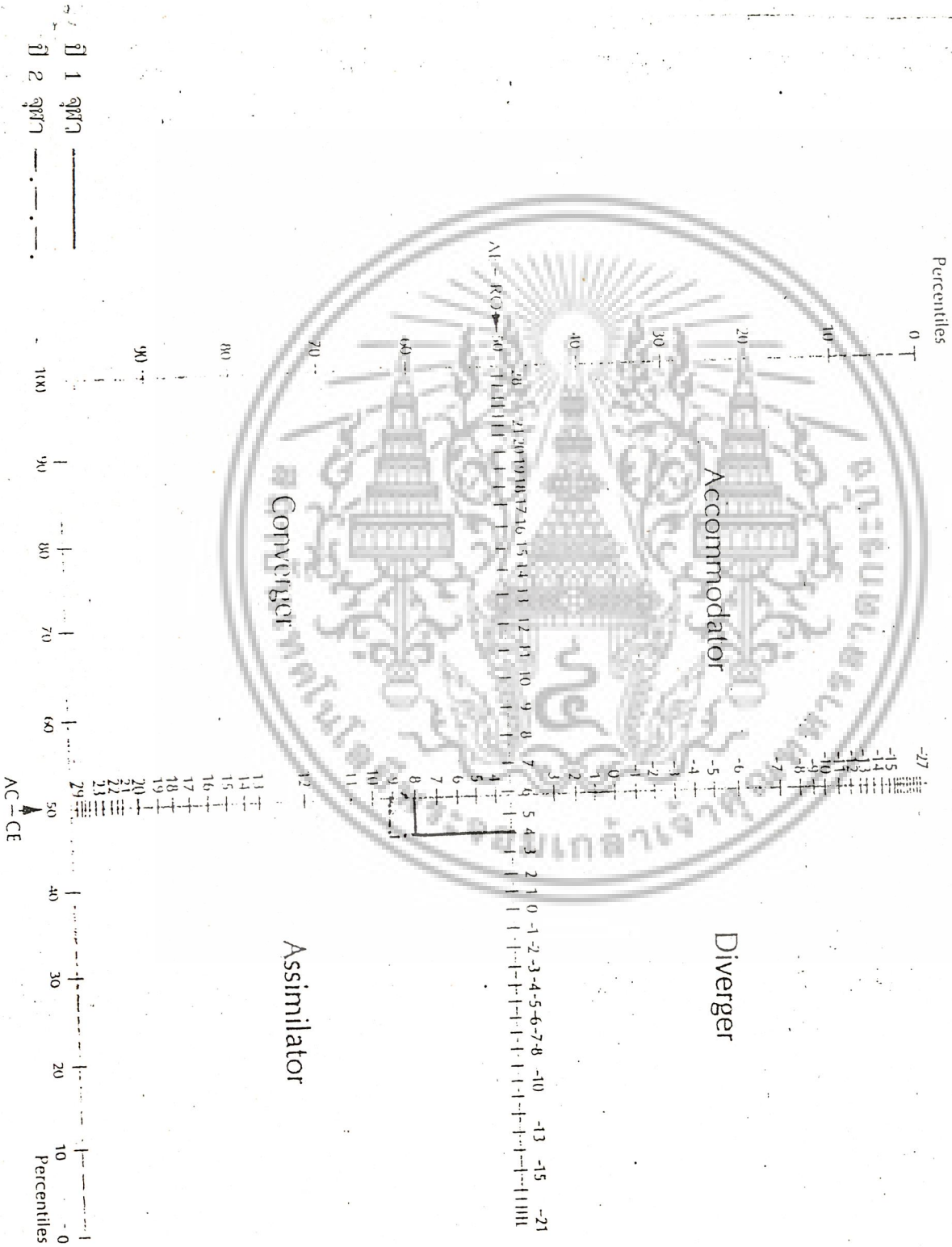
แผนภูมิที่ 5 เปรียบเทียบรางวัลการรียนรู้ของผูบริหารที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 5 ผู้บริหารที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ต่างก็มีรูปแบบการ
เรียนรู้ที่เนนคาน AC และ CE มากกว่าคาน RO และ AE โดยผู้บริหารชั้นปีที่ 2 มีรูป
แบบการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบมากกว่าชั้นปีที่ 1

แผนภูมิที่ 6 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของคณบดีที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 กับคณาจารย์ที่ศึกษาระดับปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้拿去ไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 6 ทั้งผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ต่างก็มีรูปแบบการเรียนรู้เน้นทางตาม assimilator เล็กน้อย โดยผู้บริหารทั้ง 2 ชั้นก็มีลักษณะการเรียนรู้ที่เน้นทางตาม AC เป็นหลัก

รูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทสาขาการบริหารการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีรูปแบบการเรียนรู้ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ข้อมูล	รูปแบบการเรียนรู้							
	CE		RO		AC		AE	
	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%
เพศ								
ชาย	25	21.37	25	21.37	38	32.48	29	24.78
หญิง	26	21.94	25	21.00	37	31.10	31	26.06
อายุ								
20-30 ปี	21	20.00	21	17.50	35	29.17	40	33.33
31-40 ปี	24	20.51	25	21.36	39	32.48	30	25.65
41-50 ปี	26	20.00	26	20.00	44	33.85	34	26.15
51 ปีขึ้นไป	27	22.69	25	21.00	38	31.94	29	24.37
ชั้นปี								
ปีที่ 1	26	22.07	27	22.58	35	29.67	30	25.42
ปีที่ 2	24	20.16	25	21.00	40	33.62	30	25.22

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาทั้งในค่านเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษาจะพบว่าผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ล้วนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC และ AE เป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนมากมีการเรียนรู้แบบ AC มากกว่า AE ยกเว้นผู้บริหารในกลุ่มอายุ 20-30 ปี จะมีการเรียนรู้แบบ AE มากกว่า AC

เมื่อเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างเพศชายและหญิงของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จะเห็นว่า ทั้งผู้บริหารชายและหญิงเรียนรู้แบบ AC และ CE เป็นส่วนใหญ่ แต่เรียนรู้แบบ RO และ AE น้อย โดยหญิงจะเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบ CE และ AE มากกว่าชาย ส่วนการเรียนรู้แบบ AC และ RO มีพอ ๆ กัน ปรากฏ
ทั้งแผนภูมิที่ 7

แผนภูมิที่ 7 เปรียบเทียบวงจรรถากรเรียนรู้ของผู้บริหารเพศชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่มปรากฏว่าผู้บริหารชายมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator ในขณะที่ผู้บริหารหญิงมีลักษณะค่อนข้าง converger เล็กน้อย ลักษณะการเรียนรู้ของหญิง เน้นหนักมาทาง AC มาก แต่ของชาย มีลักษณะการเรียนรู้ที่ค่อนข้างมีกลุ่มมากกว่า ทั้งข้อมูลในแผนภูมิที่ 8

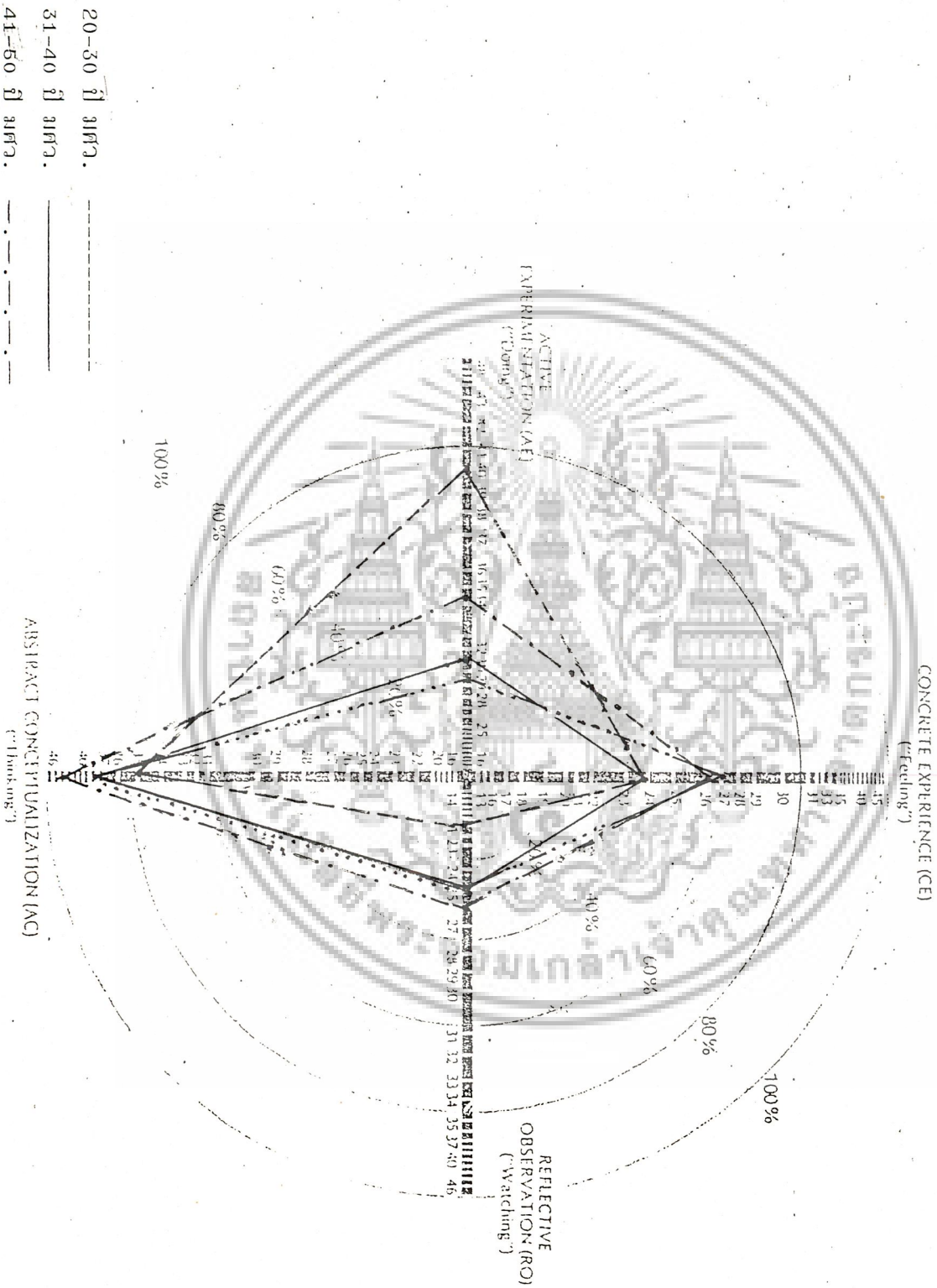
แผนภูมิที่ 8 . เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษายุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ที่มีอายุต่างกัน ปรากฏให้เห็นถึงแผนภูมิที่ 9

แผนภูมิที่ 9 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษายุทธศาสตร์ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 9 ผู้บริหารเกือบทุกกลุ่มอายุจะมีการเรียนรู้แบบ AC เป็นส่วน
ใหญ่ แต่ผู้บริหารกลุ่มอายุ 20-30 ปี จะเรียนรู้แบบ AE มากกว่า การเรียนรู้แบบ CE
กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปจะเรียนรู้แบบนี้มากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่การเรียนรู้แบบ RO กลุ่ม
อายุ 41-50 ปี จะเรียนรู้แบบนี้มากกว่ากลุ่มอื่น

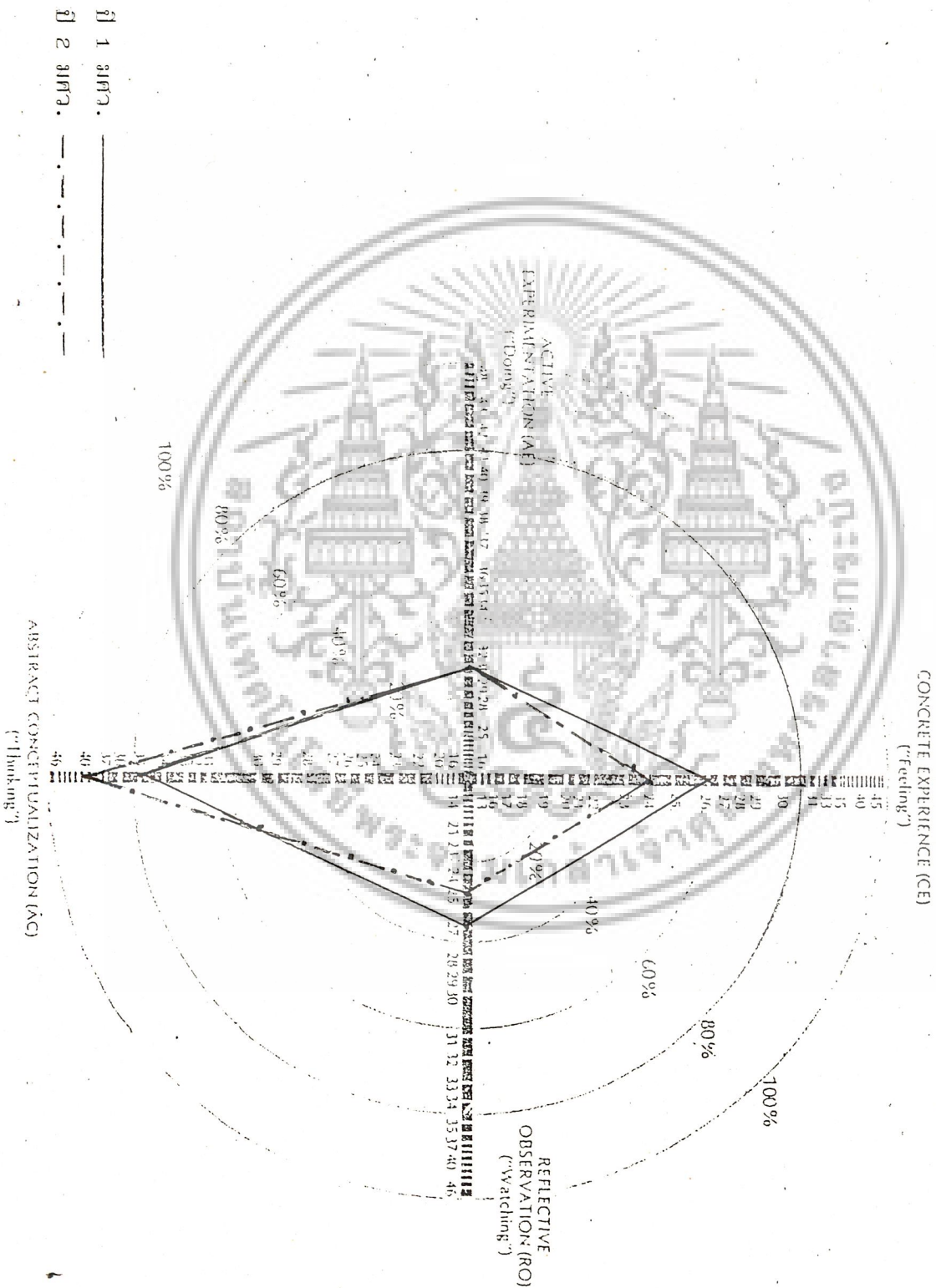
เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้จากแผนภูมิที่ 10 จะพบว่าผู้บริหารกลุ่มอายุ
31-40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป จะมีลักษณะการเรียนรู้ใหม่มาทาง assimilator
เล็กน้อย ส่วนกลุ่มอายุ 20-30 ปี และ 41-50 ปี จะเรียนรู้แบบ converger
อย่างไรก็ตาม ทุกกลุ่มอายุยังมีลักษณะการเรียนรู้ที่ไม่ค่อยสมบูรณ์ โดยกลุ่มอายุ 31-40 ปี
41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป เน้นหนักการเรียนรู้แบบ AC และกลุ่มอายุ 20-30 ปี เน้น
การเรียนรู้แบบ AE

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในค่านชั้นปีที่กำลังศึกษาของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ปรากฏในแผนภูมิที่ 11 และ 12

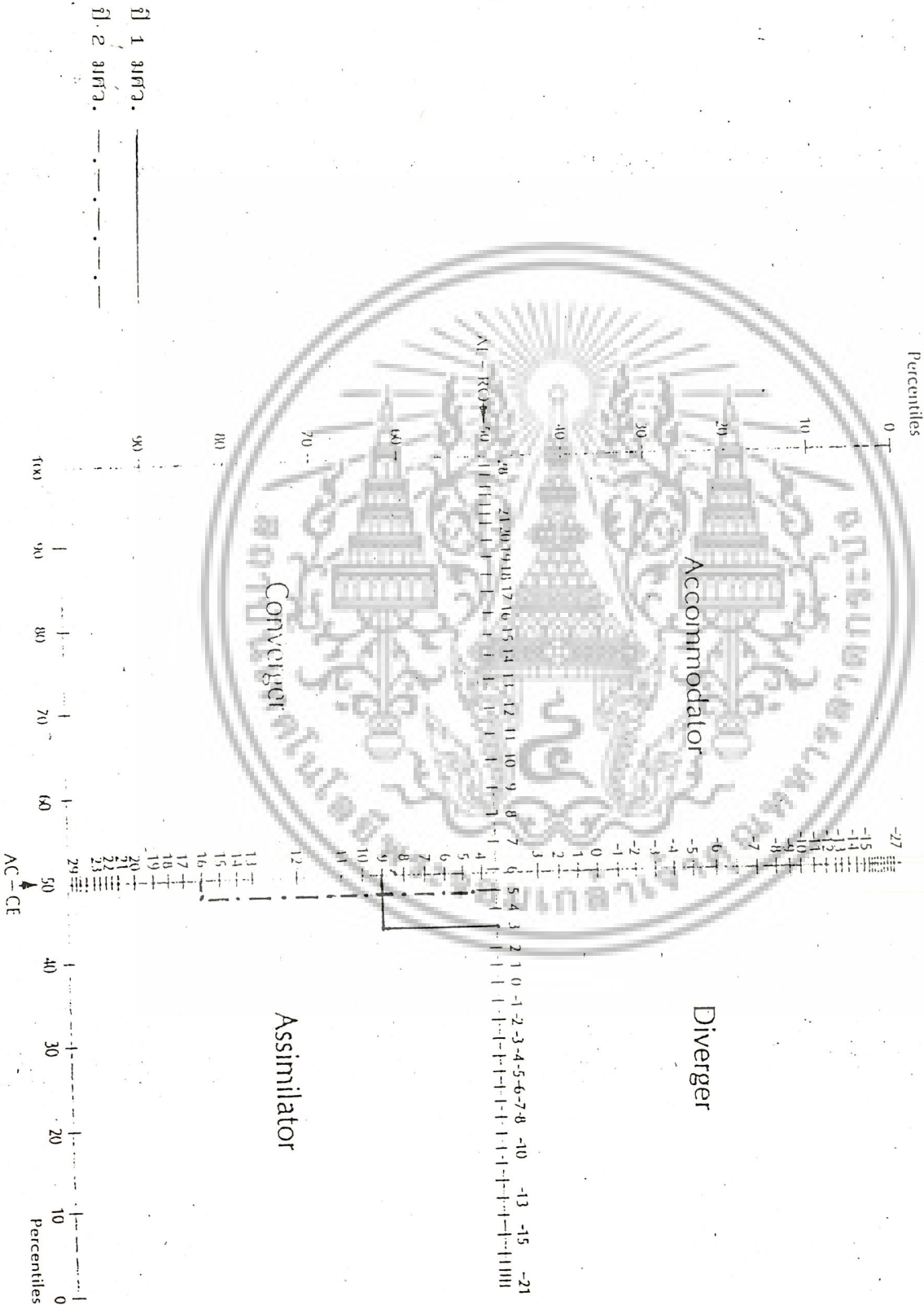
แผนภูมิที่ 11 เปรียบเทียบบางองศาการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาในภูมิภาคต่างที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 11 ผู้บริหารที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ทางก็มีการ
เรียนรู้แบบ AC มาก ในคานการเรียนรู้แบบ CE และ RO และชั้นปีที่ 1 จะมีการเรียนแบบ
นี้มากกว่าชั้นปีที่ 2 และการเรียนแบบ AE มีจำนวนพอ ๆ กัน

แผนภูมิที่ 12 เปรียบเทียบการสังเกตการรับรู้ของนักบริหารที่ศึกษาในชั้นปีต่างๆ ที่มองว่าการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถประสพความสำเร็จได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 12 ทั้งผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ทางก็มีรูปแบบการเรียนรู้คอนมาทาง **assimilator** แต่เน้นหนักการเรียนรู้แบบ **AC**
รูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทสาขากาการบริหารการศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีรูปแบบการเรียนรู้ ทั้งรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 4
ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและคาร์ยละเอียดของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของผู้บริหารที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

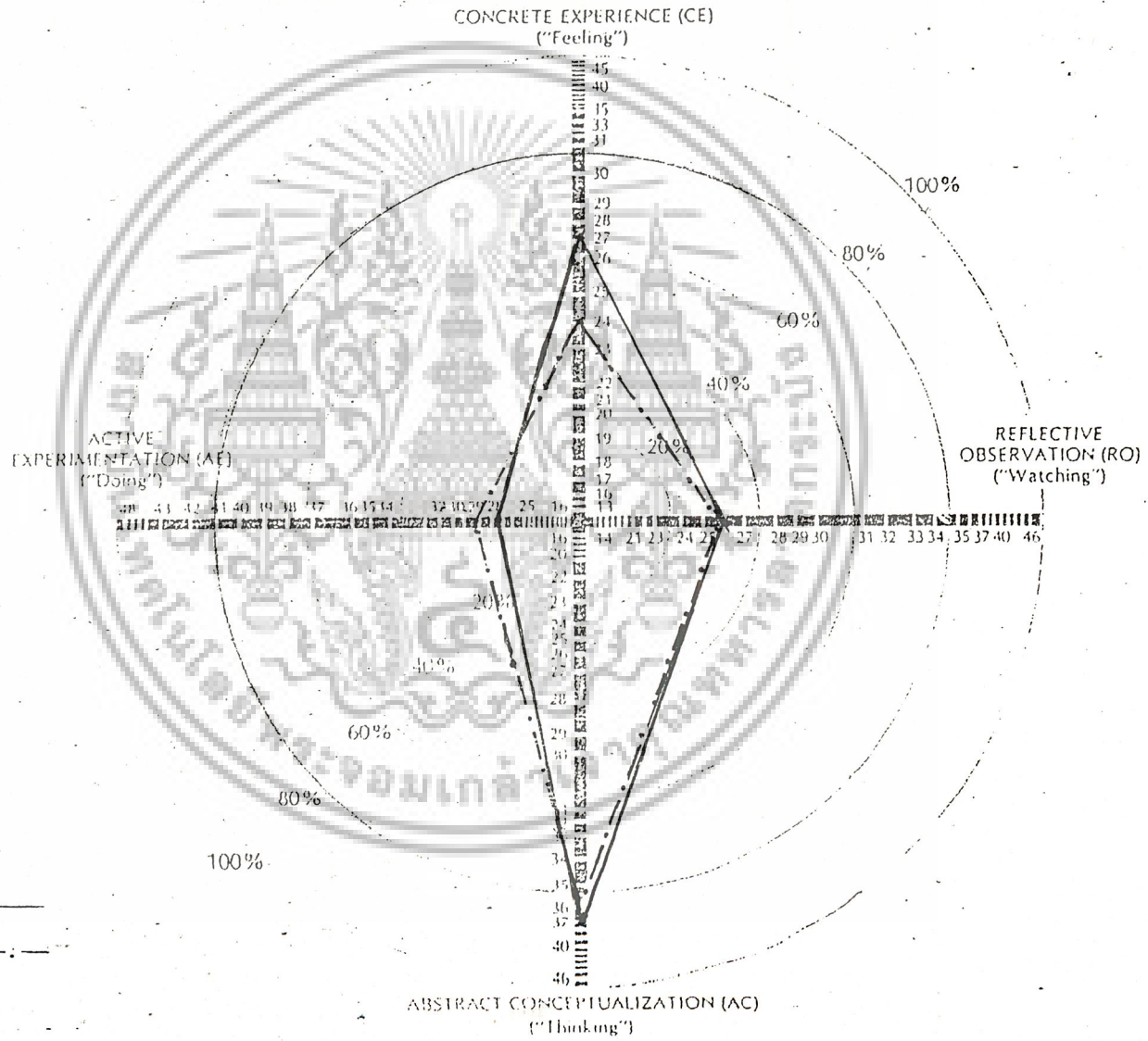
ข้อมูล	รูปแบบการเรียนรู้							
	CE		RO		AC		AE	
	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%
เพศ								
ชาย	27	23.07	26	22.23	37	31.63	27	23.07
หญิง	24	20.86	26	22.61	36	31.31	29	25.22
อายุ								
20-30 ปี	26	21.85	25	21.00	40	33.62	28	23.53
31-40 ปี	26	22.04	28	23.73	36	30.50	28	23.73
41-50 ปี	25	21.37	25	21.37	38	32.48	29	24.78
51 ปีขึ้นไป	27	22.88	29	24.58	38	32.20	24	20.34
ชั้นปี								
ปีที่ 1	25	21.36	26	22.22	38	32.48	28	23.94
ปีที่ 2	27	22.89	27	22.89	36	30.50	28	23.72

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่า เมื่อพิจารณาทั้งในแง่เพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ล้วนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC มากที่สุด

เมื่อเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างเพศชายและเพศหญิง จะเห็นว่าผู้บริหารทั้งชายและหญิงต่างก็มีการเรียนรู้แบบ AC เป็นส่วนใหญ่ ในด้านการเรียนรู้แบบ CE ชายจะเรียนรู้แบบนี้มากกว่าหญิง ส่วนในการเรียนรู้แบบ RO และ AE มีพอ ๆ กัน ทั้งรายละเอียดในแผนภูมิที่ 13

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

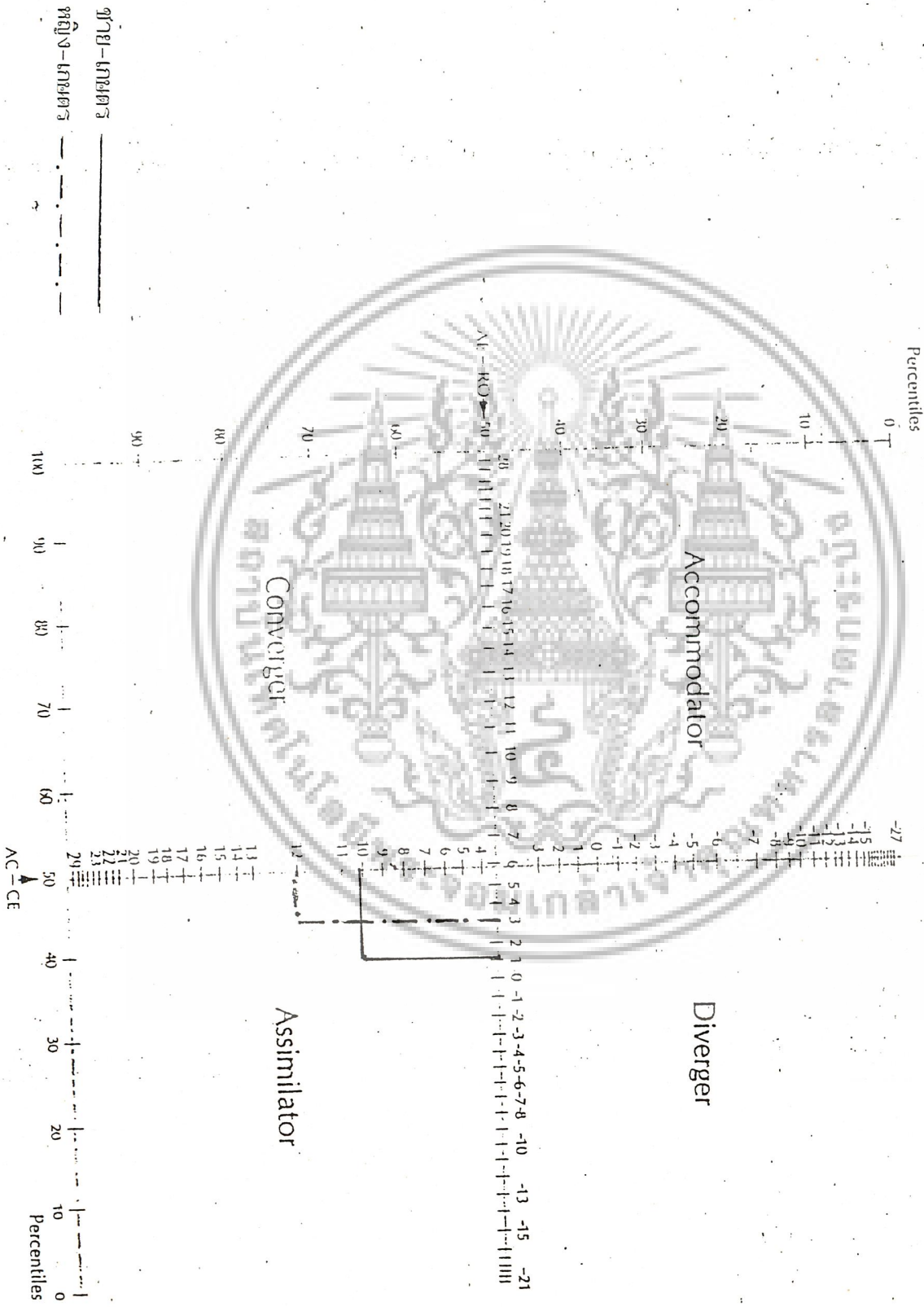
แผนภูมิที่-13 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ชาย-เกษตร —————
 หญิง-เกษตร - - - - -

เมื่อพิจารณารูปแบบการ เรียนรู้ของทั้งสองกลุ่มปรากฏว่าผู้บริหารทั้งชายและหญิงมีลักษณะการเรียนรู้ค่อนมาทาง Assimilator และ เน้นหนักทางงาน AC แต่ลักษณะการเรียนรู้ของผู้บริหารชายจะมีความสมดุลมากกว่าหญิง ดังข้อมูลในแผนภูมิที่ 14

แผนภูมิที่ 14 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

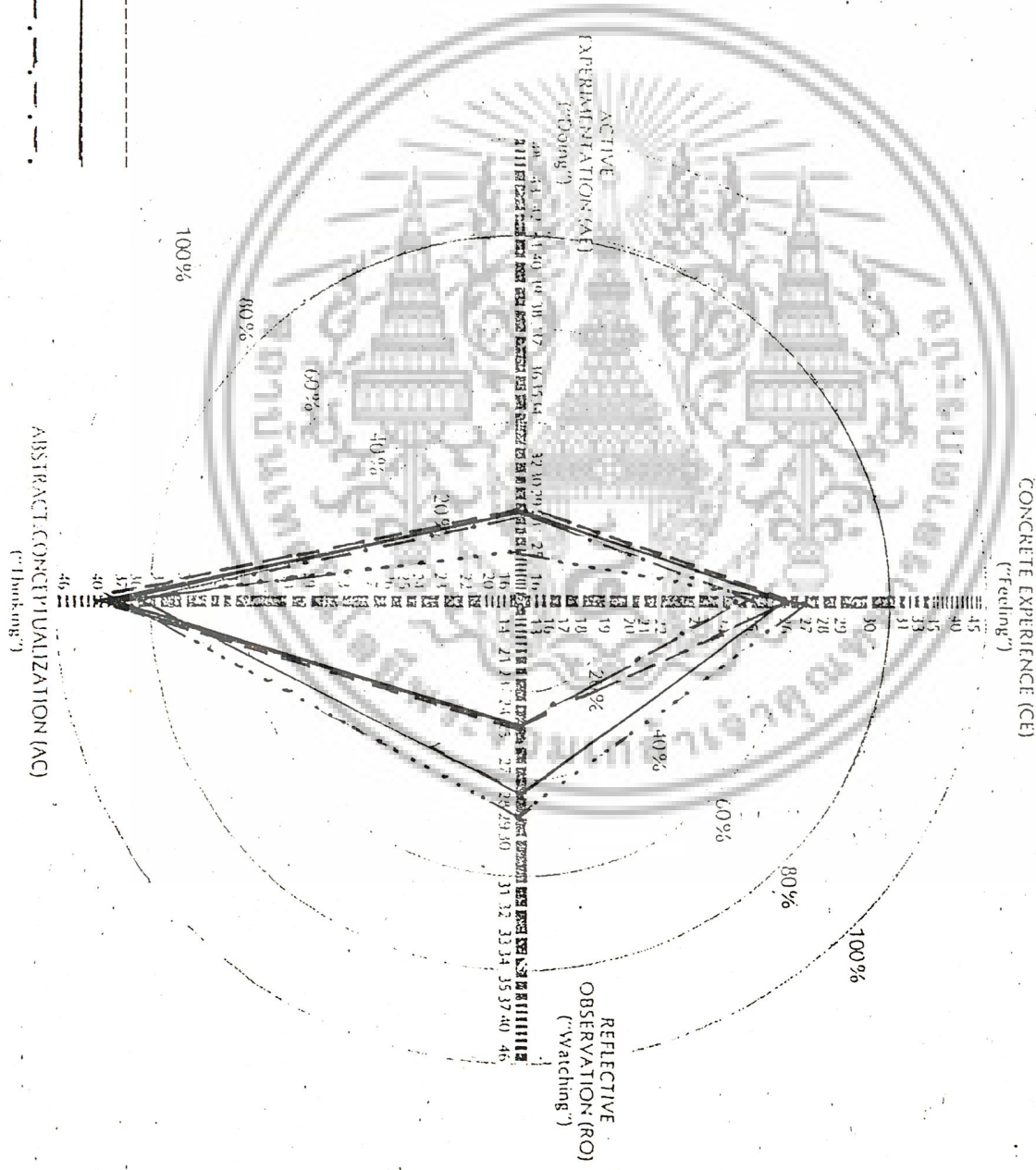

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตร-
ศาสตร์ที่มีอายุต่างกัน ปรากฏถึงแผนภูมิที่ 15

แผนภูมิที่ 15. เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ที่อายุต่างกันที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
CONCRETE EXPERIENCE (CE) ("Feeling")

- 20-30 ปี เกษตร ---
- 31-40 ปี เกษตร —
- 41-50 ปี เกษตร -.-.-.-.-
- 51 ปีขึ้นไป เกษตร-.-.-.-.-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปดสงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 15 ผู้บริหารทุกกลุ่มอายุจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นทางกาน AC มากที่สุด รองลงมาคือกาน CE ผู้บริหารกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป จะเรียนรูแบบ CE และ RO มากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ และกลุ่มอายุ 20-30 ปี, 31-40 ปี และ 41-50 ปี เรียนรูแบบ AE พอ ๆ กันมากกว่าผู้บริหารในกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป

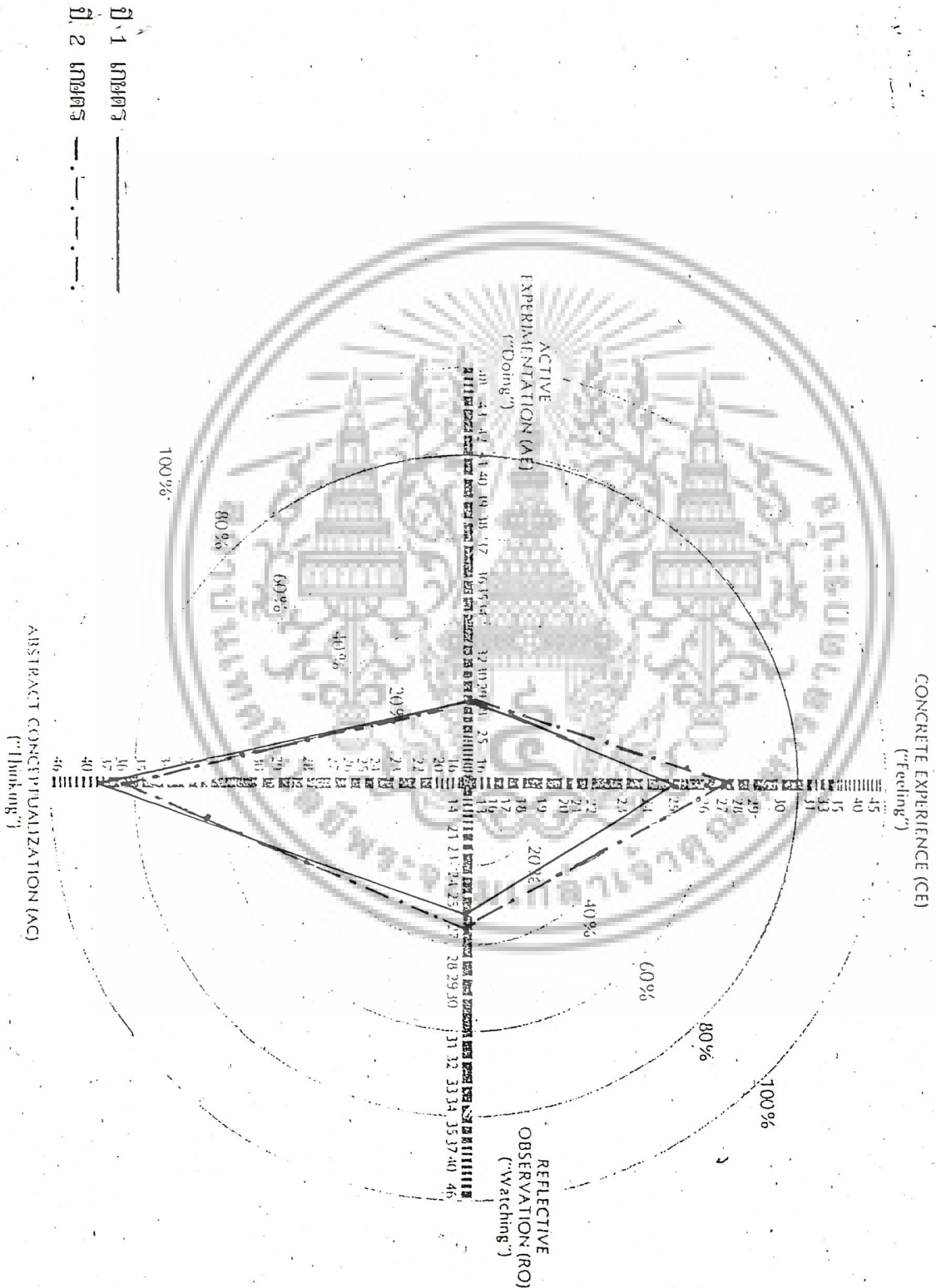
เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้จากแผนภูมิที่ 16 ผู้บริหารทุกกลุ่มอายุมีลักษณะการเรียนรู้แบบ *assimilator* โดยเฉพาะปรากฏเห็นชัดในกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปมากกว่ากลุ่มอายุอื่น ๆ ที่ค่อนข้างเน้นหนักการเรียนรู้กาน AC

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในคานชั้นปีที่กำลังศึกษาของผู้บริหารที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ปรากฏในแผนภูมิที่ 17 และ 18

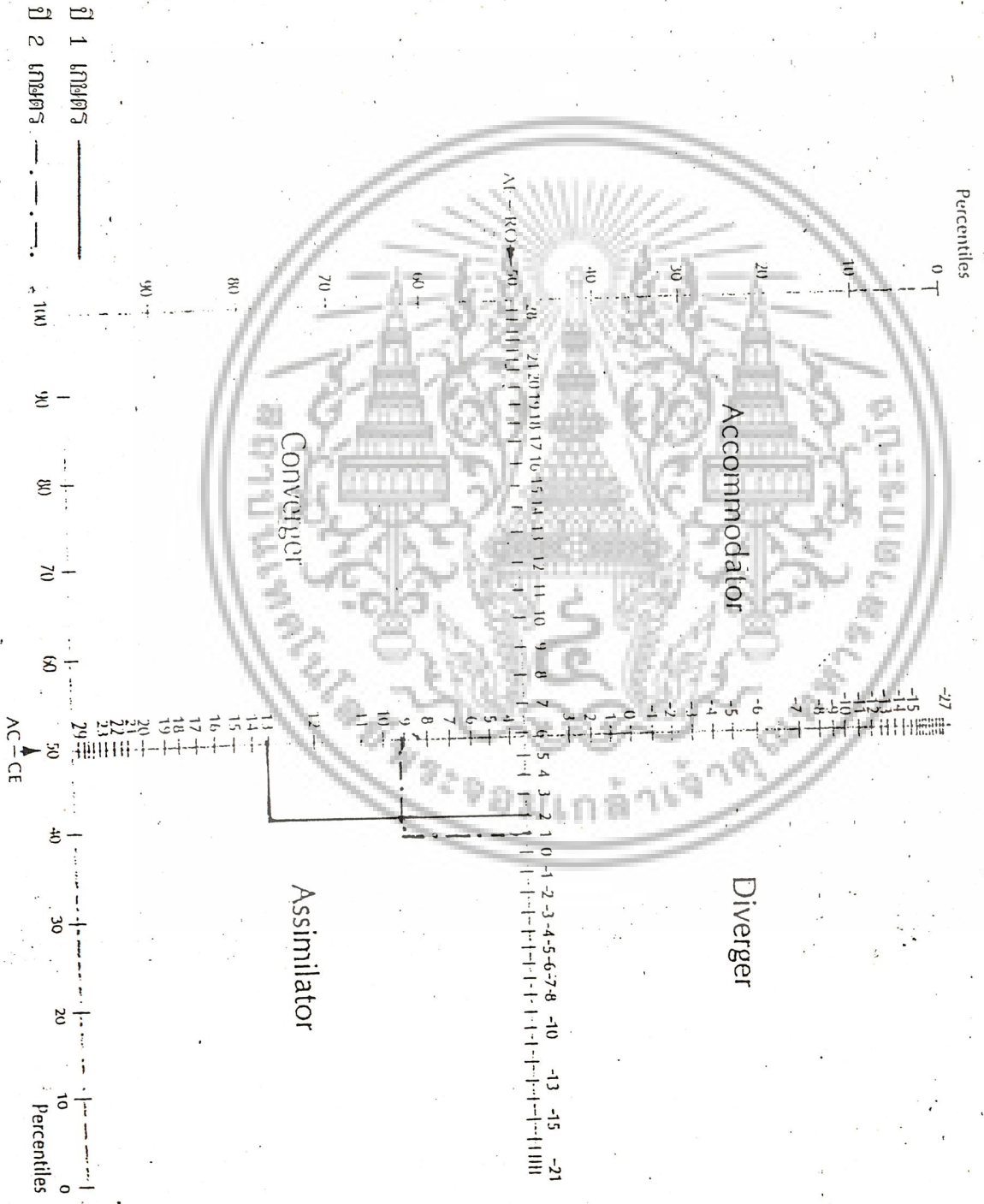
แผนภูมิที่ 17 เปรียบเทียบวงจรกิจกรรมเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกันของภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 17 ผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ต่างก็มีการเรียนรูที่
เนนกัน AC รองลงมาคือกัน CE ผู้บริหารชั้นปีที่ 2 จะใช้รูปแบบการเรียนรูที่ CE
และ RO มากกว่าชั้นปีที่ 1 ส่วนในกัน AE ทั้งสองชั้นปีใช้รูปแบบการเรียนรูที่แบบนี้
พอ ๆ กัน

แผนภูมิที่ 18 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรูที่ของผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีต่างๆที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 18 ทั้งผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ต่างมีลักษณะการเรียนรู้แบบ **assimilator** เหมือนกัน โดยผู้บริหารชั้นปีที่ 2 มีลักษณะการเรียนรู้ที่สมมูลกว่าชั้นปีที่ 1

รูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มีรูปแบบการเรียนรู้ ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

ข้อมูล	รูปแบบการเรียนรู้							
	CE		RO		AC		AE	
	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%
เพศ								
ชาย	26	22.23	26	22.23	34	29.05	31	26.49
หญิง	25	21.18	27	22.22	35	29.67	31	26.27
อายุ								
20-30 ปี	32	26.89	31	26.05	23	19.33	33	27.73
31-40 ปี	25	21.55	25	21.55	36	31.04	30	25.86
41-50 ปี	25	21.18	28	23.73	33	27.97	32	27.12
51 ปีขึ้นไป	27	22.69	25	21.00	40	33.62	27	22.69
ชั้นปี								
ปีที่ 1	26	22.22	27	23.07	34	29.06	30	25.65
ปีที่ 2	24	20.87	26	22.60	35	30.44	30	26.09

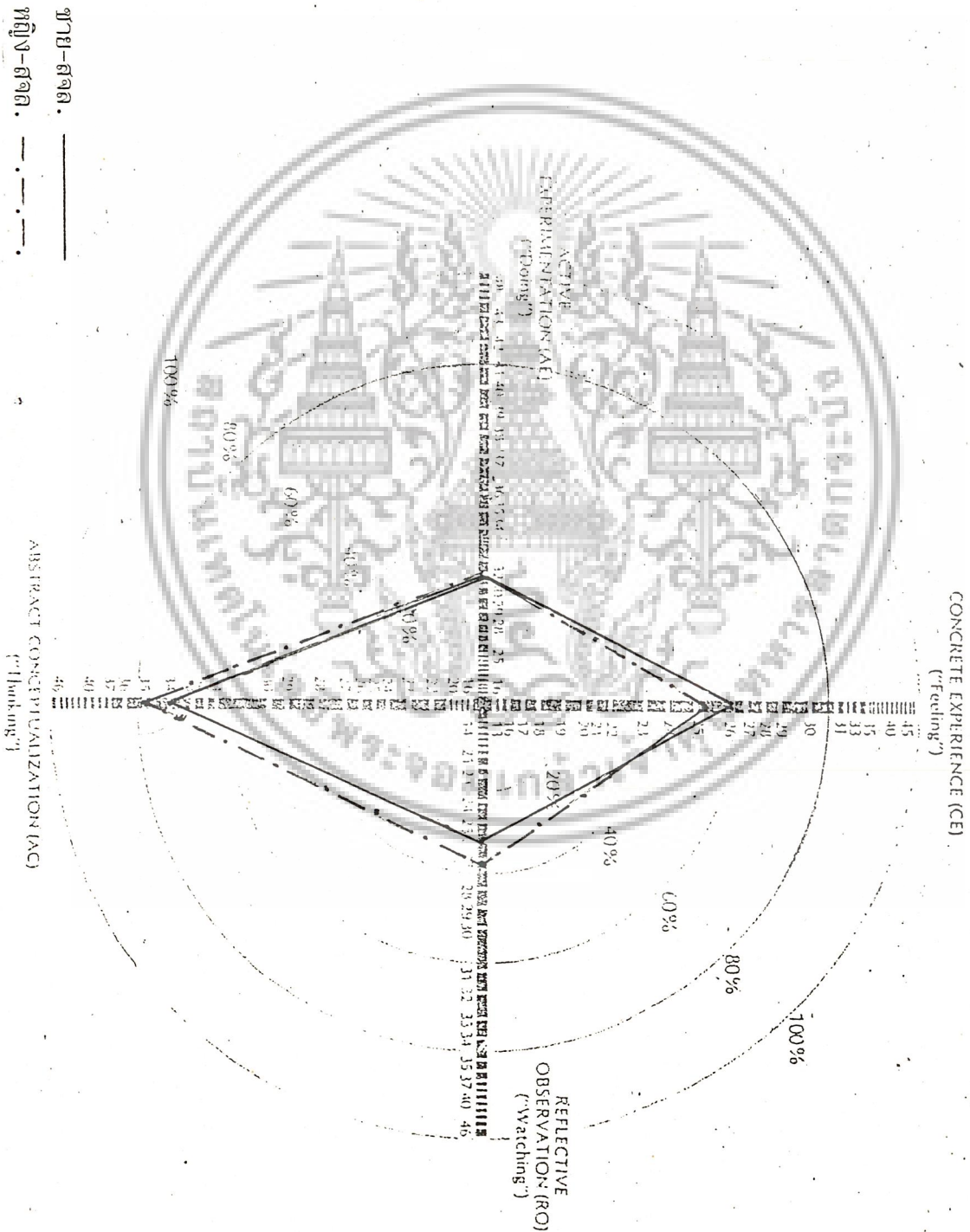
จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาในลักษณะ ผู้บริหารทั้งชายและหญิงจะเน้นการเรียนรู้แบบ **AC** มากกว่าแบบอื่น รองลงมาคือแบบ **AE** ในด้านอายุ กลุ่มอายุ 20-30 ปี จะเรียนรู้แบบ **AE** มาก รองลงมาคือ **CE** และ **RO** ส่วนกลุ่มอายุ 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป จะเรียนรู้แบบ **AC** มากกว่าแบบอื่น รองลงมาคือเรียนรู้แบบ **AE**

ในทางชั้นปีที่กำลังศึกษา ทั้งผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 มีการเรียนรู้แบบ **AC** มากกว่าแบบอื่น รองลงมาคือแบบ **AE**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารชายและหญิง จะเห็นว่า ทั้งชายและหญิงทาง เน้นการเรียนรู้แบบ AC เหมือนกัน รองลงมาคือแบบ CE ใน การเรียนรู้แบบ CE ผู้บริหารชายมีการเรียนรู้แบบนี้มากกว่าหญิง แต่ในกรณี RO และ AC ผู้บริหารหญิงมีการเรียนรู้แบบนี้มากกว่า และในกรณี AE มีพอ ๆ กัน รายละเอียด ปรากฏในแผนภูมิที่ 19

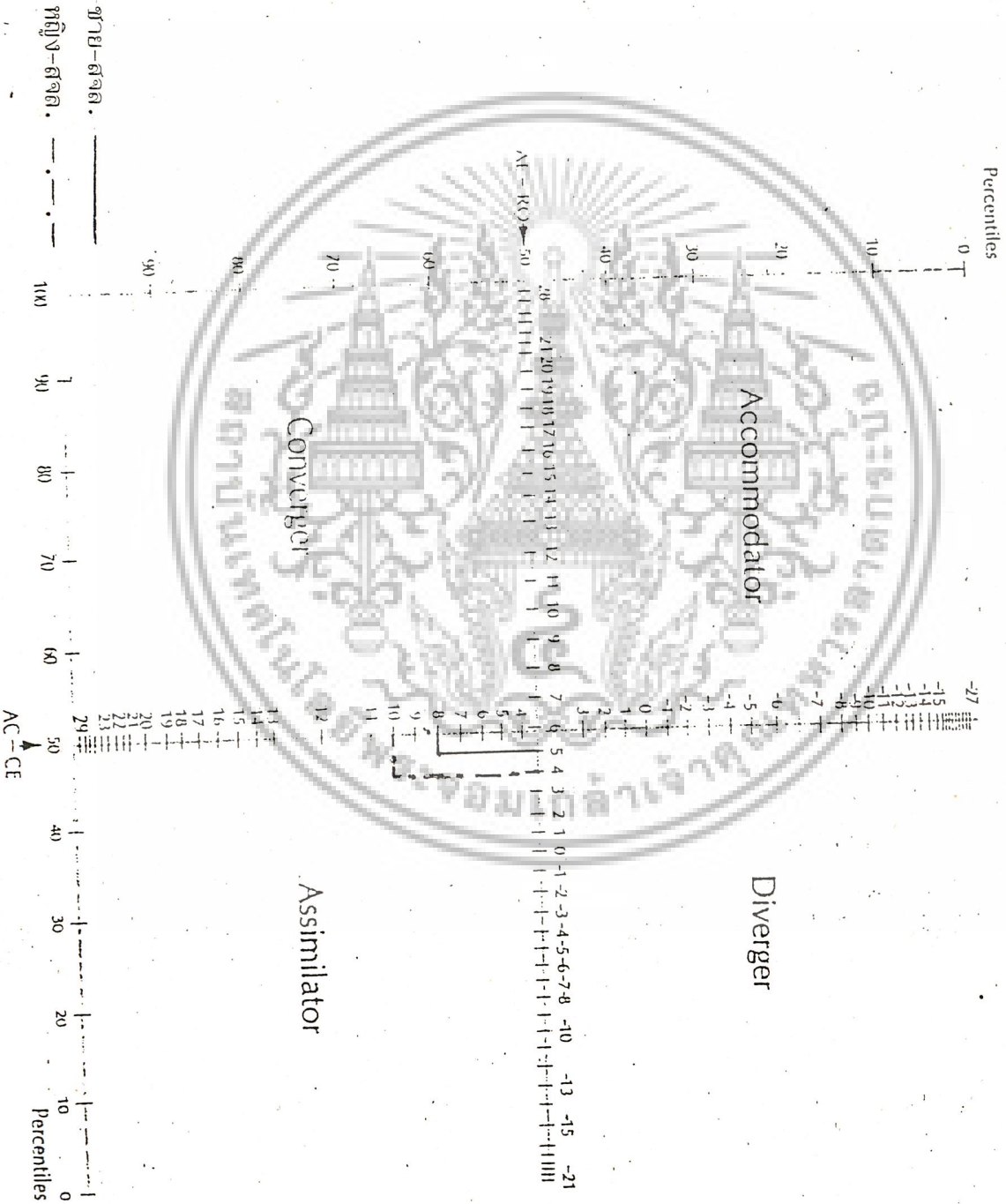
แผนภูมิที่ 19 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ในเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านกาอื่น
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่มปรากฏว่าผู้บริหารทั้งชายและหญิงจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มีลักษณะการเรียนรู้ค่อนข้าง assimilator เล็กน้อย โดยเน้นหนักทางด้านการเรียนรู้แบบ AC ถึงปรากฏในแผนภูมิที่ 20

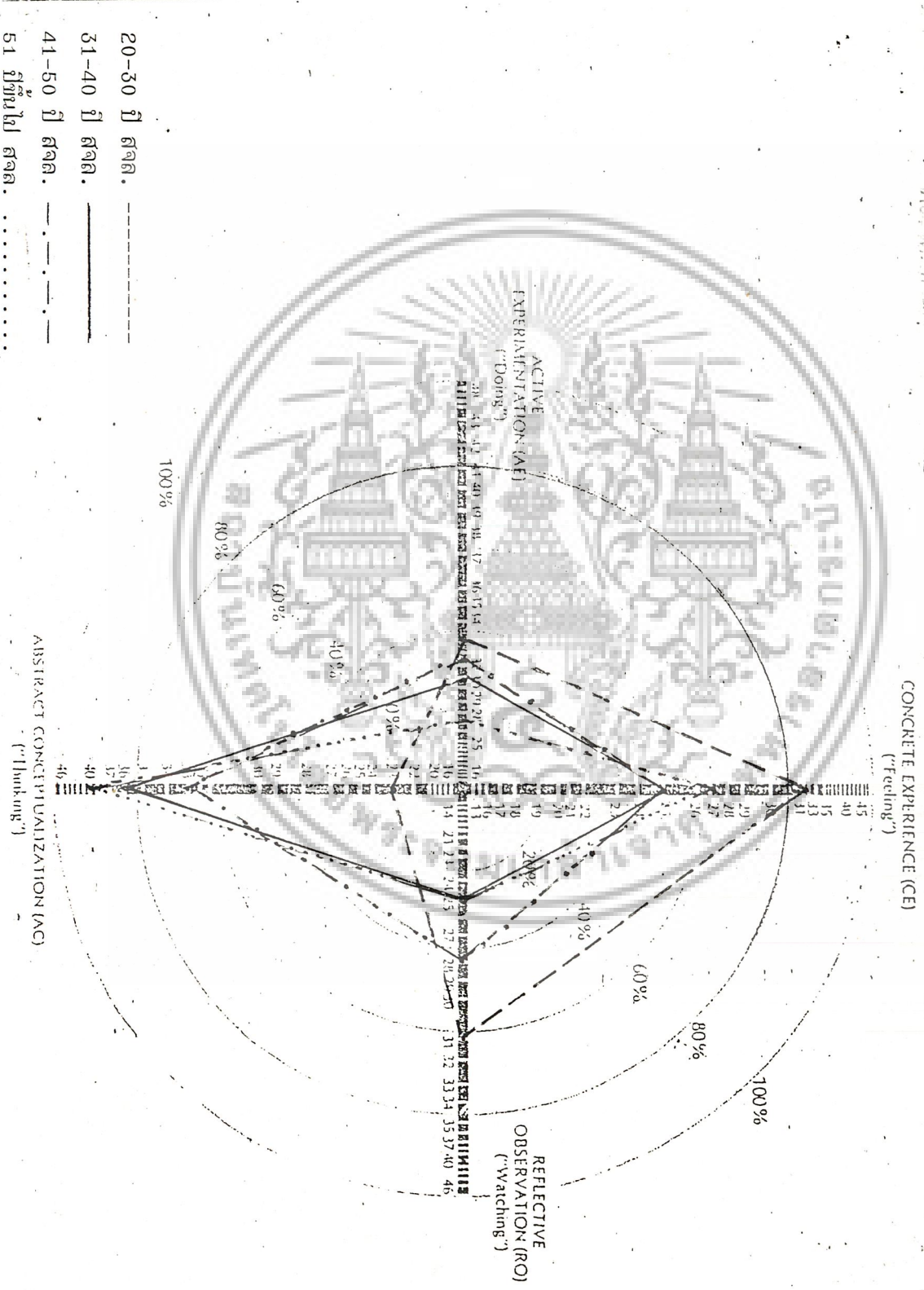
แผนภูมิที่ 20 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิต โนเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไป

การเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ที่มีอายุต่างกัน รายละเอียดทั้งแผนภูมิที่ 21

แผนภูมิที่ 21 - เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้นำบริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

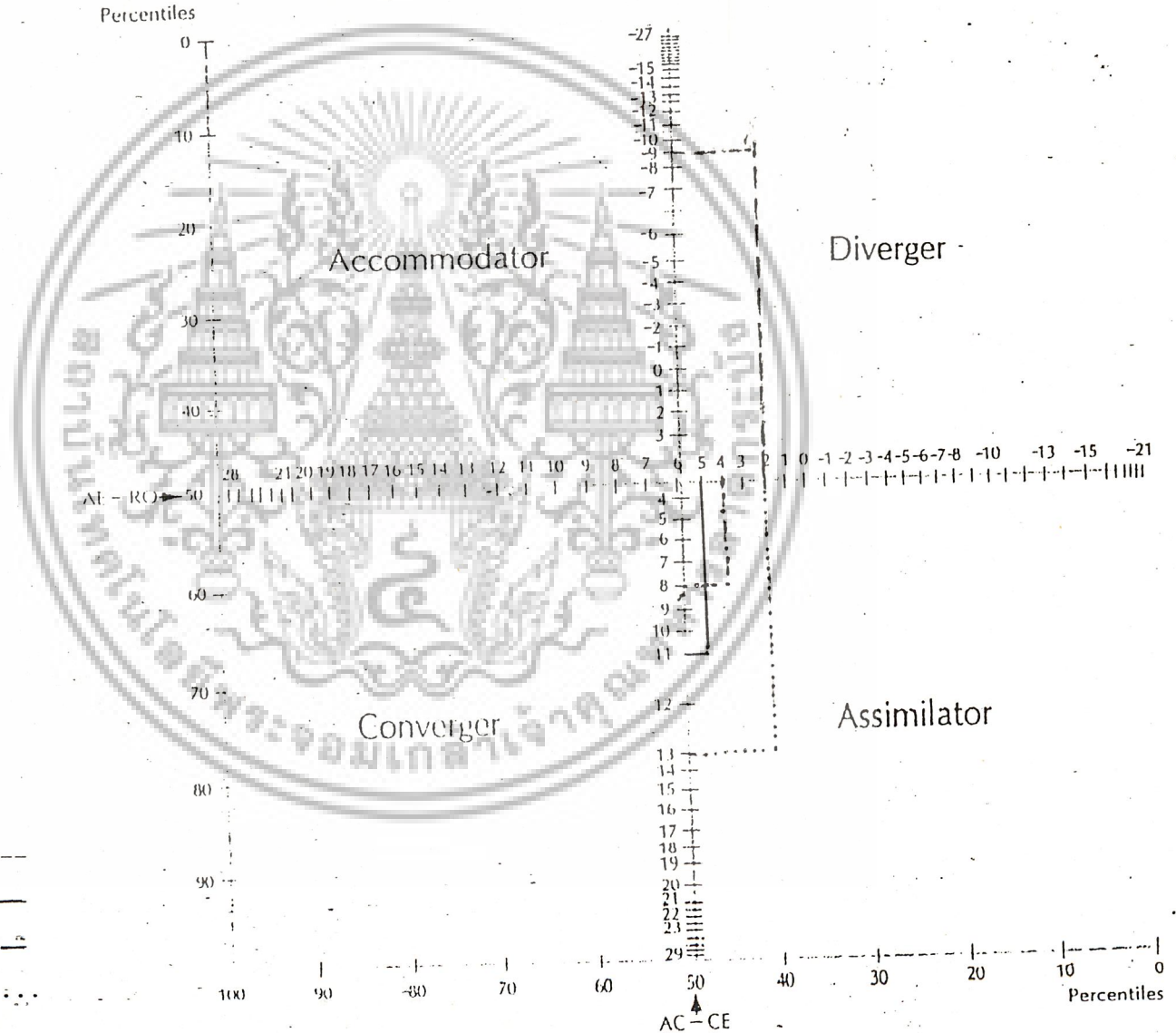
จากแผนภูมิที่ 21 ผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง มีรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบค่อนข้างหลากหลาย ในด้าน CE ปรากฏว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปี เรียนรูแบบนี้มากกว่ากลุ่มอายุอื่น และปรากฏเช่นกันในการเรียนรู้แบบ RO และ AE แต่กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป จะเรียนรู้แบบ AC มากกว่ากลุ่มอายุอื่น

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้จากแผนภูมิที่ 22 จะเห็นว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปี จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ diverger แต่ลักษณะการเรียนรู้ก็ไม่ค่อยสมดุล เน้นการเรียนรู้ด้าน CE มาก กลุ่มอายุ 31-40 ปี, 41-50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีลักษณะการเรียนรู้มาทางด้าน assimilator โดยกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปปรากฏค่อนข้างชัดเจนมากกว่ากลุ่มอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปี ทั้ง 3 กลุ่มอายุมีแนวโน้มที่จะเน้นการเรียนรู้แบบ AC มาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

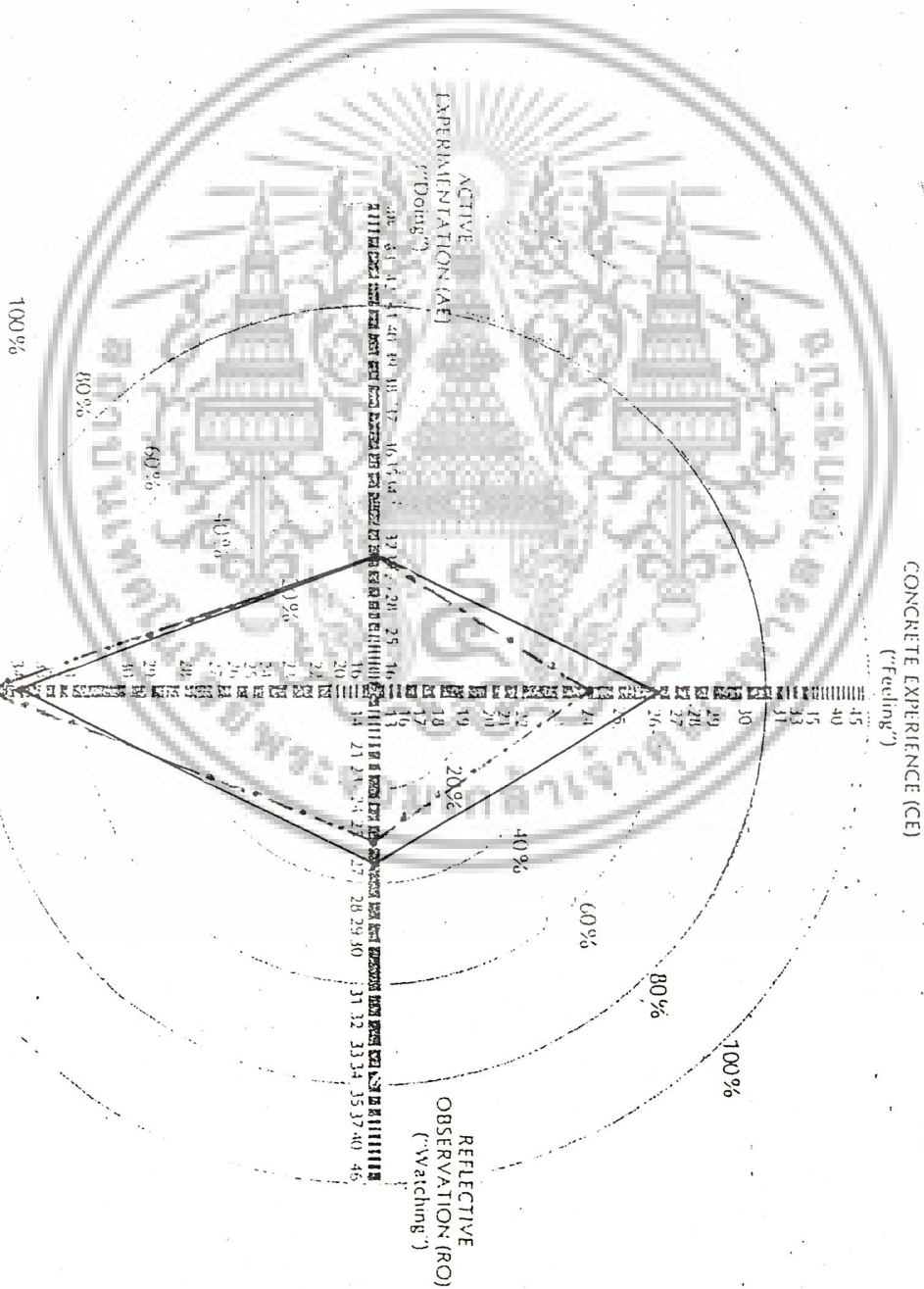
แผนภูมิที่ 22 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มีอายุต่างกันที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

- 20-30 ปี สจล. -----
- 31-40 ปี สจล. _____
- 41-50 ปี สจล. -.-.-.-.-
- 51 ปีขึ้นไป สจล.

ในกานชั้นปีที่กำลังศึกษาของผูบริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหาร ลากกระบ้ง ปรากฏในแนบภูมิที่ 23 และ 24 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 23 เปรียบเทียบของจากรการเรียนรู้ของผูบริหารที่ศึกษาในเชิงปฏิบัติต่างกันที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

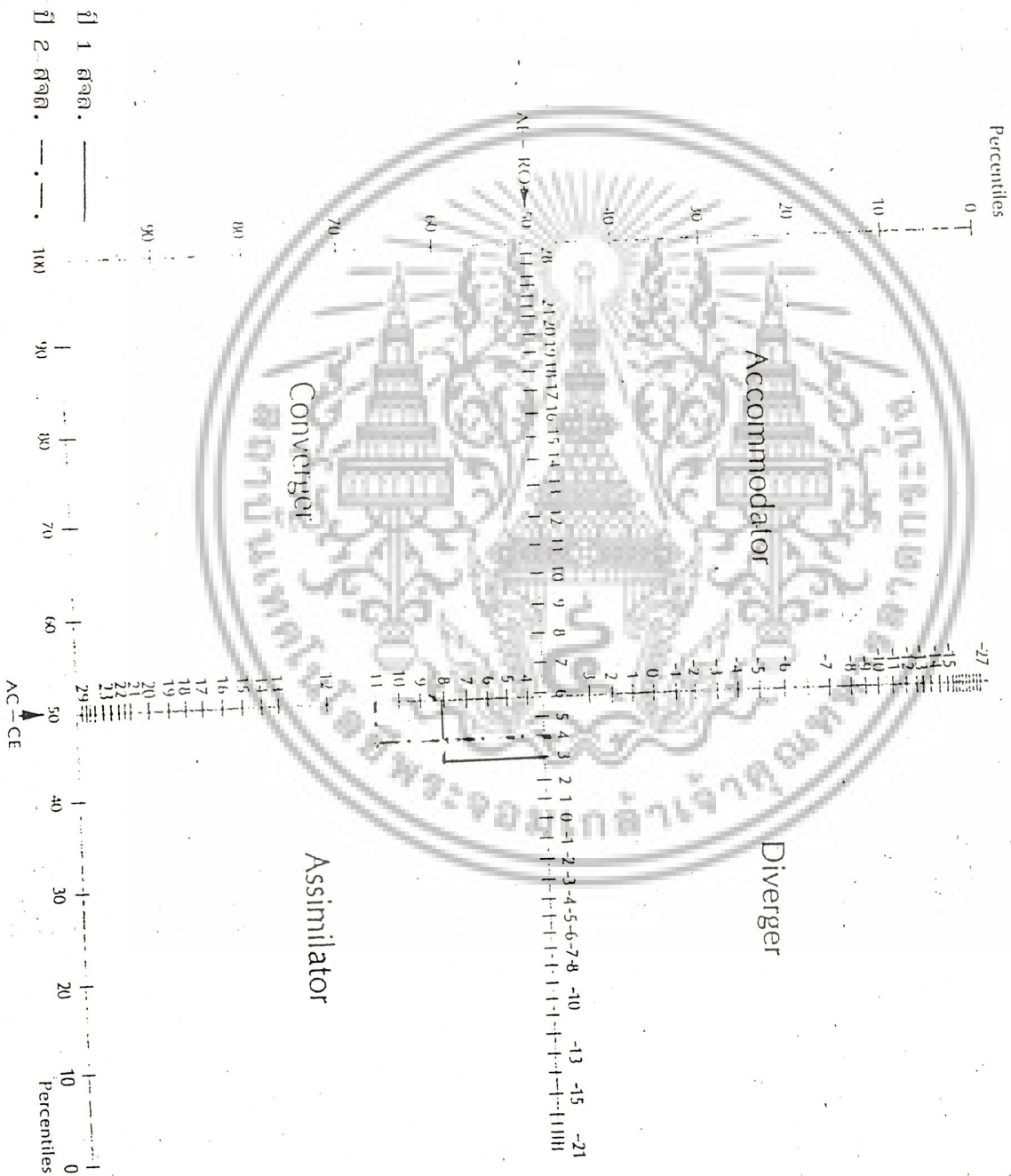
ปี 1 สถิติ

ปี 2 สถิติ

ABSTRACT CONCEPTUALIZATION (AC)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 23 ผู้บริหารที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 มีการเรียนรู้ที่
แนบมาทาง AC รองลงมาคือ กาน CE โดยผู้บริหารชั้นปีที่ 1 จะเรียนรู้แบบ CE และ
RO มากกว่าชั้นปีที่ 2 แต่แบบ AC ผู้บริหารชั้นปีที่ 2 เรียนรู้แบบนี้มีมากกว่าชั้นปีที่ 1
และ กาน AE มีการเรียนรู้พอ ๆ กัน:

แผนภูมิที่ 24 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านธุรกิจ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 24 ผู้บริหารทั้ง 2 ชั้นปีมีลักษณะการเรียนรู้โน้มมาทางค่าน *assimilator* เล็กน้อย ลักษณะการเรียนรู้ของผู้บริหารชั้นปีที่ 1 ค่อนข้างสมดุลมากกว่าชั้นปีที่ 2

รูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ

ผู้บริหารที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ มีรูปแบบการเรียนรู้ ดังรายละเอียดปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละของรูปแบบการเรียนรู้แต่ละแบบของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ

ข้อมูล	รูปแบบการเรียนรู้							
	CE		RO		AC		AE	
	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%	\bar{X}	%
เพศ								
ชาย	30	24.19	26	20.97	36	29.04	32	25.80
หญิง	24	20.51	28	23.93	35	29.92	30	25.64
อายุ								
20-30 ปี	21	17.65	25	21.00	41	34.46	32	26.89
31-40 ปี	23	19.49	27	22.89	36	30.50	32	27.12
41-50 ปี	26	22.23	26	22.23	36	30.76	29	24.78
51 ปีขึ้นไป	25	21.00	23	19.33	36	30.26	35	29.41
ชั้นปี								
ปีที่ 1	25	21.36	27	23.07	32	27.36	33	28.21
ปีที่ 2	24	20.68	26	22.42	37	31.90	29	25.00

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาในค่าเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษา ส่วนใหญ่ผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ จะมีรูปแบบการเรียนรู้ทางค่าน AC มากกว่าแบบอื่น รองลงมาคือแบบ AE

เมื่อเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารชายและหญิงจะเห็นว่า ทั้งสองกลุ่มเน้นการเรียนรู้แบบ AC มาก โดยผู้บริหารชายเรียนรู้แบบนี้มากกว่า เช่นเดียวกับในค่า CE และ AE แต่ในค่า RO ผู้บริหารหญิงเรียนรู้แบบนี้มากกว่า ดังข้อมูลในแผนภูมิที่ 25

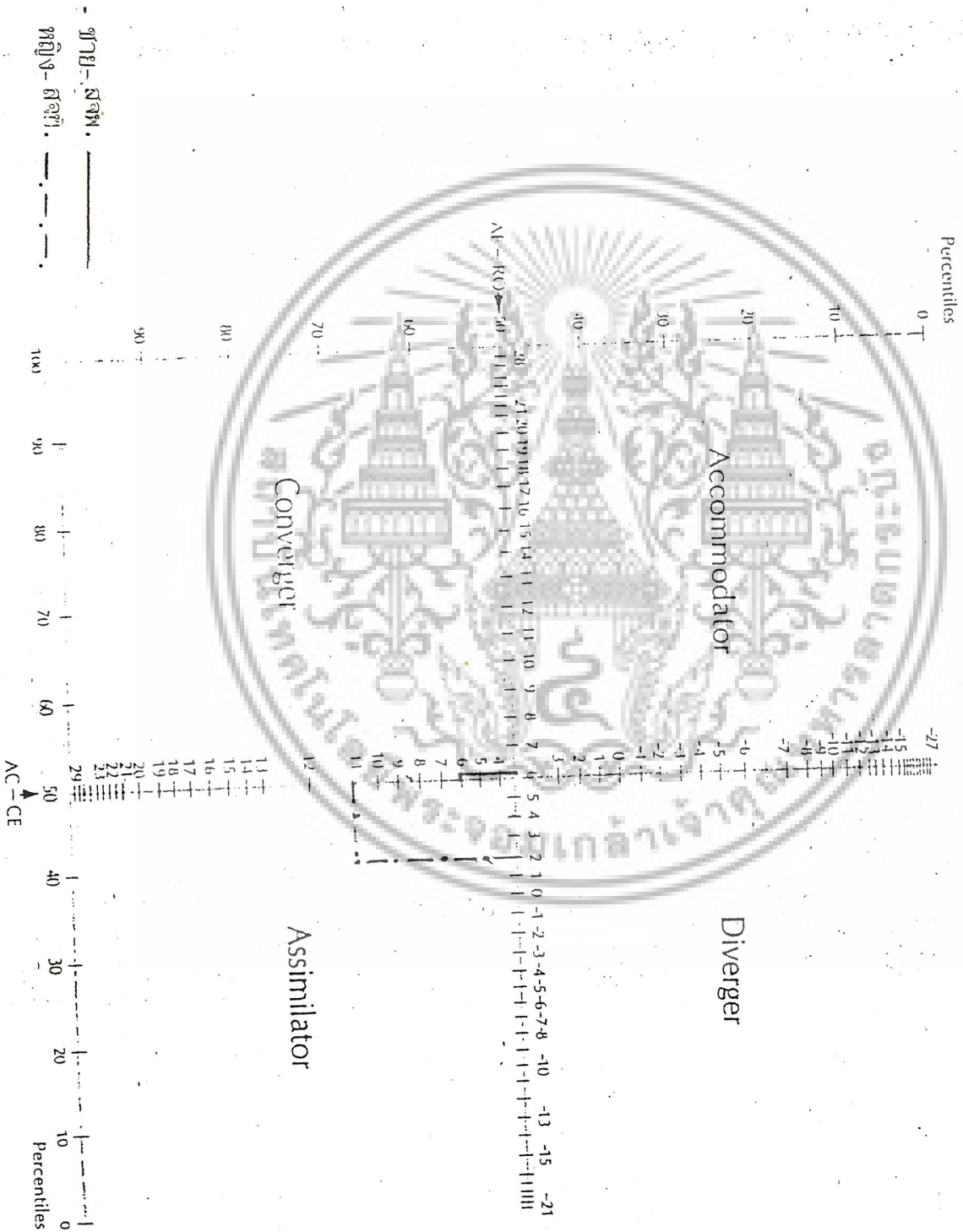
แผนภูมิที่ 25 - เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของนักบริหารายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้ของทั้งสองกลุ่ม ปรากฏว่าผู้บริหารชายมีการเรียนรู้ในลักษณะ converger เล็กน้อย และแนวโน้มจะเน้นการเรียนรู้แบบ AC ส่วนหญิงมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator และแนวโน้มหันกลับมาทางการเรียนรู้แบบ AC เช่นกัน ดังปรากฏในแผนภูมิที่ 26

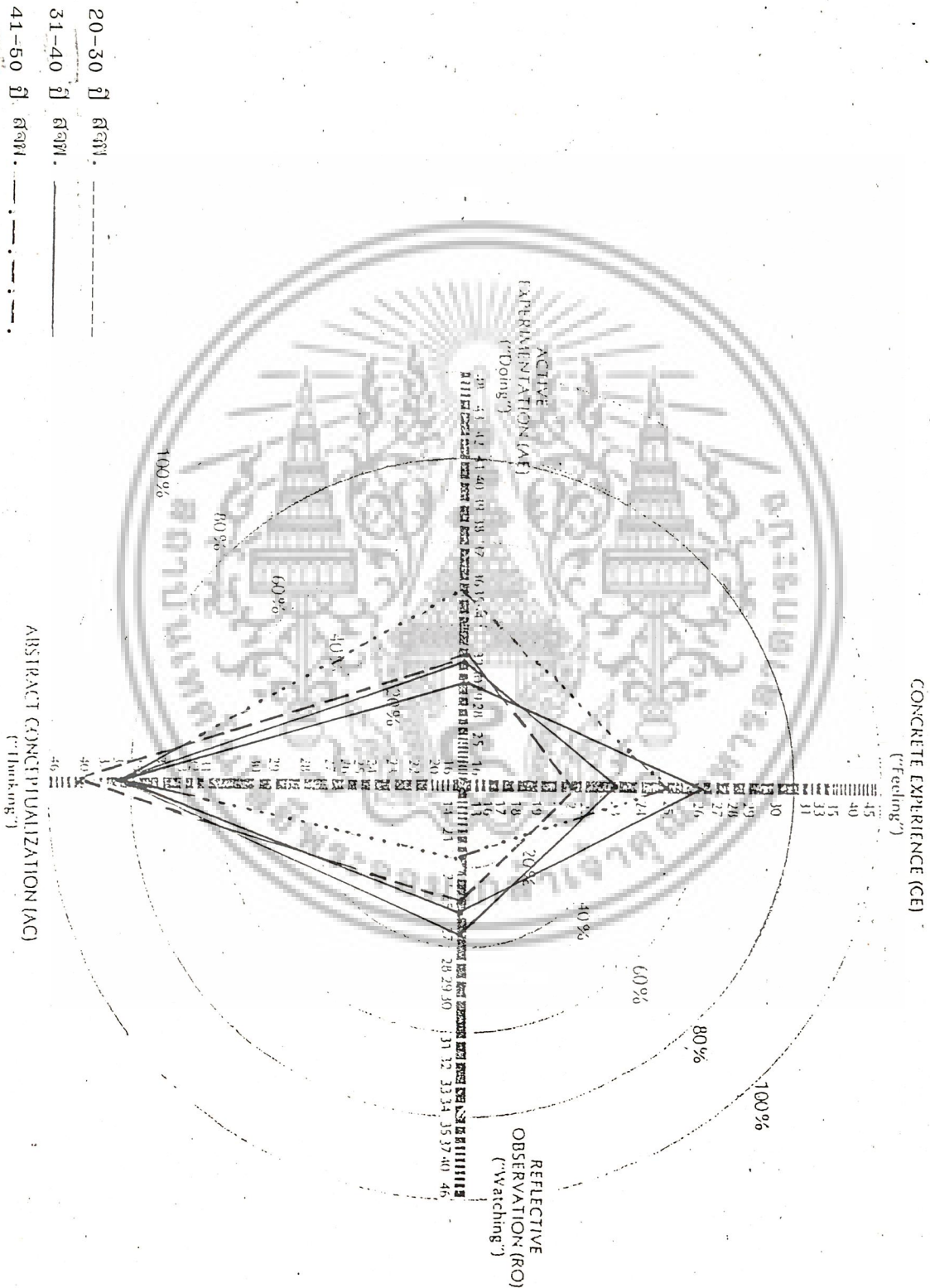
แผนภูมิที่ 26 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารชายและหญิงที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ ที่มีอายุต่างกัน ปรากฏในแผนภูมิที่ 27

แผนภูมิที่ 27 เปรียบเทียบวงจรการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มีอายุต่างกันที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

51 ปีขึ้นไป สจพ.

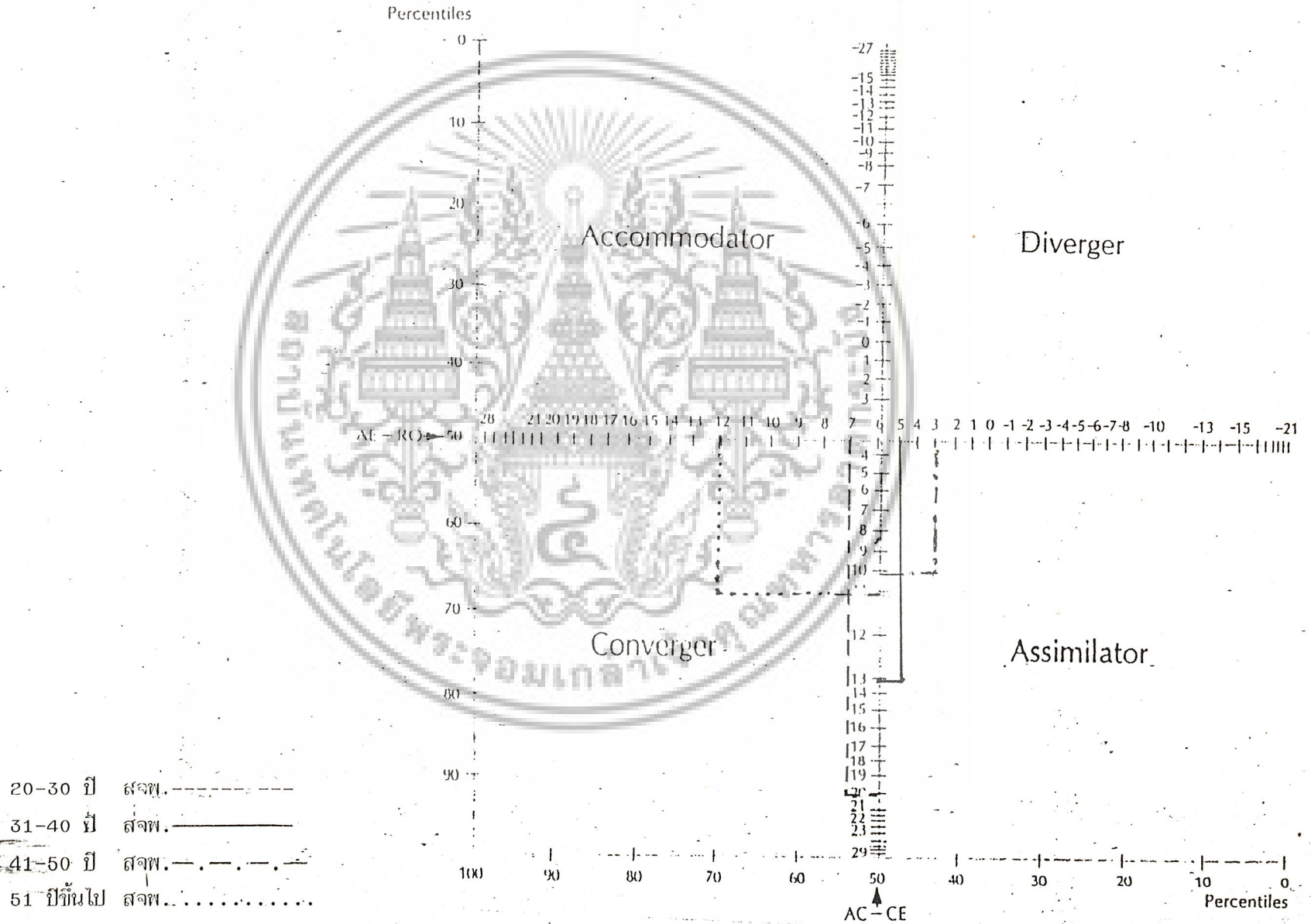
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 27 ผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือ จะเรียนรูแบบ AC มากกว่าแบบอื่น ๆ โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 20-30 ปี ในด้าน CE กลุ่มอายุ 41-50 ปี จะเรียนรูแบบนี้มากกว่ากลุ่มอายุอื่น กลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไปเรียนรูแบบ AE มากกว่ากลุ่มอายุอื่น และแบบ RO กลุ่มอายุ 31-40 ปีเรียนรูแบบนี้มากกว่ากลุ่มอายุอื่น กล่าวโดยสรุปทุกกลุ่มอายุจะมีความหลากหลายในรูปแบบการเรียนรู้ด้านใดด้านหนึ่งแตกต่างกันไป

เมื่อพิจารณารูปแบบการเรียนรู้จากแผนภูมิที่ 28 จะเห็นว่า กลุ่มอายุ 20-30 ปี และ 51 ปีขึ้นไป จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ converger โดยเฉพาะคอนซางเคนซัค ในกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป แต่กลุ่มอายุ 20-30 ปีมีเล็กน้อย และเน้นหนักมาทางด้าน AC สำหรับกลุ่มอายุ 31-40 ปี และ 41-50 ปีมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator โดยมีแนวโน้มที่จะเรียนรูแบบ AC มาก

แผนภูมิที่ 28 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มีอายุต่างกันที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

ในกานชั้นปีที่กำลังศึกษาของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ ปรากฏในแผนภูมิที่ 29 และ 30 ตามลำดับ

แผนภูมิที่ 29 เปรียบเทียบบางจากรางเรียนเรื่องผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีต่างกันในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 30 ผู้บริหารชั้นปีที่ 1 จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ converger เล็กน้อย แต่ผู้บริหารชั้นปีที่ 2 จะเรียนรู้แบบ assimilator ชัดเจนกว่า โดยเน้น การเรียนรู้หนักมาทางงาน AC

การเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันต่าง ๆ ทั้ง 5 สถาบัน

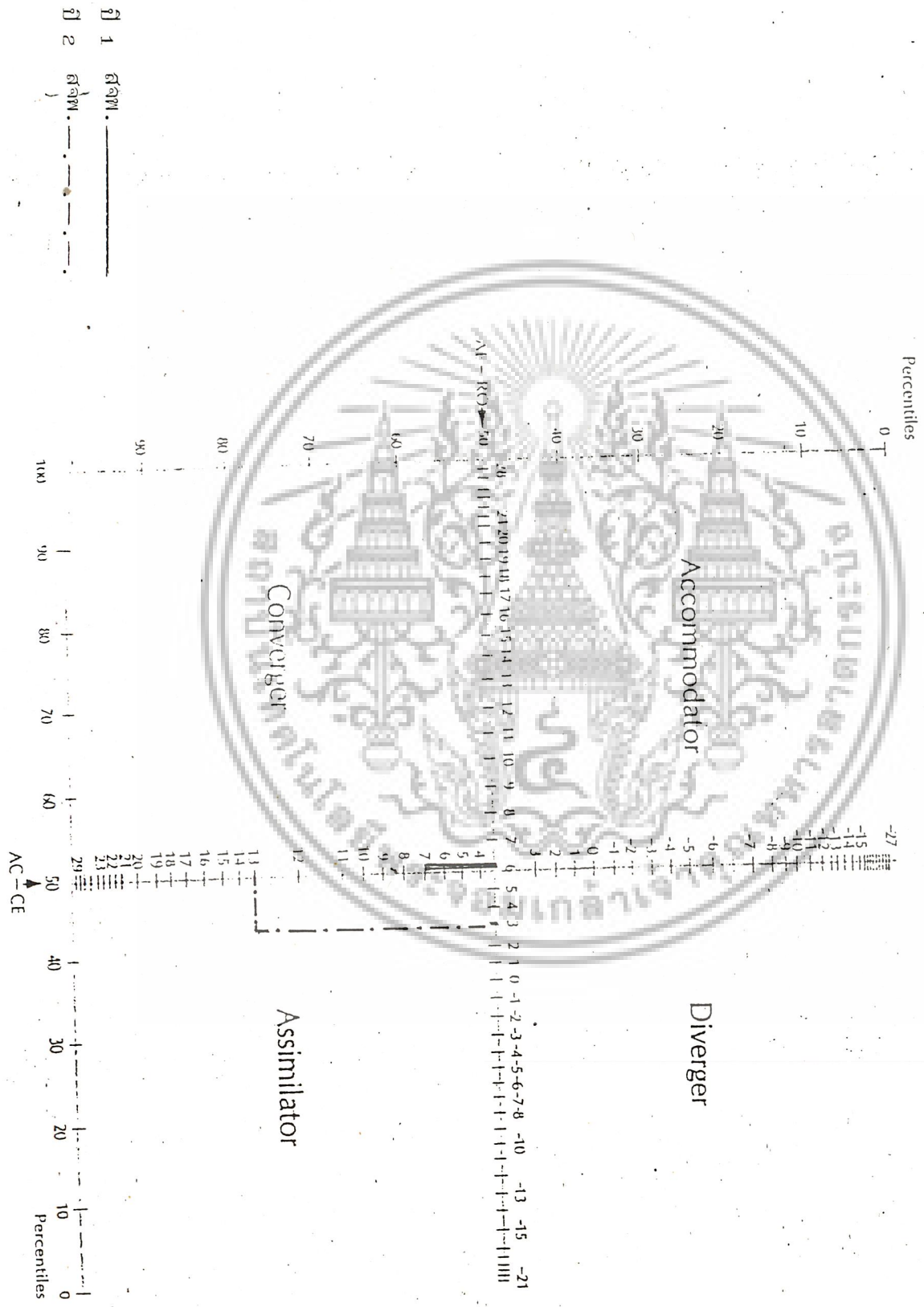
การเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันทั้ง 5 แห่ง
ปรากฏผลในตารางที่ 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากแผนภูมิที่ 29 ผู้บริหารที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 จะเรียนรู้อย่าง AC มากกว่าชั้นปีที่ 1 ส่วนการเรียนรู้อย่าง CE, RO และ AE ชั้นปีที่ 1 จะเรียนรู่มากกว่าชั้นปีที่ 2

แผนภูมิที่ 30 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาในชั้นปีต่างๆในภาคโมดูลที่จะลงภาคคำพระนคฺรทฺนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีกานำไปใช้

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาในสถาบันต่าง ๆ จำแนกตามเพศ อายุ และชั้นปีศึกษา

ข้อมูล	สถาบัน	รูปแบบการเรียนรู้				
		จุฬาฯ	มศว.	เกษตรฯ	สจล.	สจพ.
เพศ	ชาย	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC converger
		AC assimilator	AC converger	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator
อายุ	20-30 ปี	AC diverger	AE converger	AC assimilator	AE diverger	AC converger
	31-40 ปี	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator
ชั้นปี	ปีที่ 1	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AE converger
	ปีที่ 2	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator
อายุ	41-50 ปี	AC assimilator	AC converger	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator
	51 ปีขึ้นไป	AC converger	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator	AC assimilator

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 7 จะเห็นว่า ผู้บริหารจากทั้ง 5 สถาบันไม่ว่าเพศชายหรือเพศหญิง จะเน้นการเรียนรู้ทางด้าน AC มาก และลักษณะการเรียนรู้เป็น assimilator เสียเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นผู้บริหารหญิงที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร และผู้บริหารชายที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ Converger

ในด้านอายุของผู้บริหาร เกือบทุกกลุ่มอายุ เกือบทุกสถาบัน จะมีการเรียนรู้ที่เน้นทางด้าน AC มากเช่นกัน และมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator เสียส่วนมาก ยกเว้นในกลุ่มอายุ 20-30 ปี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจะเรียนรู้เน้นมาทาง AC แต่มีลักษณะการเรียนรู้มาทาง diverger ผู้ที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรจะเรียนรู้แบบ AE ในลักษณะ converger เช่นเดียวกับที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จะเรียนรู้แบบ AE เช่นกัน แต่มาทางลักษณะ diverger และผู้ที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จะเรียนรู้แบบ AC แต่มีลักษณะทางด้าน converger ในกลุ่มอายุ 41-50 ปี ที่ศึกษาที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตรจะเรียนรู้มาทางลักษณะ converger นอกจากนี้ในกลุ่มอายุ 51 ปีขึ้นไป ผู้บริหารที่ศึกษาที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ แม้จะเรียนรู้หันมาทาง AC แต่มีลักษณะการเรียนรู้มาทางด้าน converger เหมือนกัน กล่าวโดยสรุป รูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาที่สถาบันต่าง ๆ จะมีหลากหลายบ้างในกลุ่มอายุ 20-30 ปี และ 51 ปีขึ้นไป

ในด้านชั้นปีที่กำลังศึกษาทั้ง 2 ชั้นปี พบว่า ผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ที่สถาบันทั้ง 5 แห่ง เรียนรู้โดยเน้นหันมาทางด้าน AC เป็นส่วนใหญ่ และมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator ยกเว้นผู้ที่ศึกษาที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ชั้นปีที่ 1 จะเรียนรู้แบบ AE มาก และมีลักษณะการเรียนรู้แบบ converger

ข้อวิจารณ์

จากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่มาศึกษาต่อในระดับปริญญาโททางด้านการบริหารการศึกษาและการบริหารอาชีวศึกษาจากทั้ง 5 สถาบัน มีผลการวิจัยที่น่าสนใจอยู่หลายประเด็น ดังนี้

1. ผู้บริหารส่วนใหญ่ที่ศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ไม่ว่าจะชายหรือหญิง กลุ่มอายุหรือเรียนในชั้นปีต่าง ๆ จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่ค่อยแตกต่างกัน รูปแบบการเรียนรู้จะคล้ายคลึงกันมากคือเน้นทางด้าน AC เป็นหลัก รองลงมาคือด้าน AE ในด้าน CE และ RO มีน้อย
2. ลักษณะการเรียนรู้เป็นแบบ assimilator มากกว่าแบบอื่น ๆ
3. รูปแบบการเรียนรู้แบบอื่น ๆ ที่มีหลากหลายอยู่บ้าง นอกเหนือจากแบบ assimilator จะปรากฏอยู่ในกลุ่มผู้บริหารที่มีอายุต่างกัน โดยเฉพาะกลุ่มอายุน้อยและกลุ่มอายุมาก
4. ผู้บริหารทางการศึกษา และผู้บริหารทางอาชีวศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ ทั้ง 5 แห่ง โดยภาพรวมแล้วมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันนัก

ผู้วิจัยจะขออภิปรายและวิจารณ์ประเด็นเหล่านี้ทีละประเด็นดังนี้

ประเด็นแรก การที่ผู้บริหารส่วนใหญ่จากสถาบันต่าง ๆ ทั้ง 5 แห่ง ทั้งชายและหญิงในวัยต่าง ๆ และที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 และ 2 ในระดับปริญญาโทต่างก็หันมาที่จะเรียนรู้แบบ AC เป็นหลักมากกว่าแบบอื่น ๆ และเรียนรู้ด้วยวิธี AE เป็นอันดับรองลงมา ซึ่งแสดงว่ากลุ่มผู้บริหารนี้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นหนักการสร้างแนวคิด (concept) อย่างมีเหตุผลที่มีทฤษฎีรองรับ และนำแนวคิดทฤษฎีนั้น ไปใช้เพื่อแก้ปัญหามากกว่าที่จะเรียนรู้ด้วยการรับประสบการณ์ตรง และการสังเกตเป็นการสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มผู้บริหารเหล่านี้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นหนักไปในด้านนามธรรมมากกว่ารูปธรรม Kolb (1979 : 39-40) กล่าวว่า ผู้ที่มีคะแนนรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC สูง จะเป็นผู้ใช้เหตุผล ความคิด มากกว่าความรู้สึกในการทำความเข้าใจในปัญหาหรือเรื่องราวต่าง ๆ เป็นผู้ที่วางแผนอย่างเป็นระบบ สามารถนำแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาใช้แก้ปัญหาได้ ส่วนผู้ที่มีคะแนนการเรียนรู้หนักทางด้าน AE จะบ่งชี้ว่าเป็นคนกระตือรือร้น (active) ชอบลงมือทำเป็นหลัก เรียนรู้อะไรจากการปฏิบัติจริงและการทดลอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Keefe (1979 : 21-22) ก็ได้อธิบายว่า ผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบจะมีความสามารถ ในการใช้ภาษา สัญลักษณ์ ในการเขียน การพูด การคิดได้ดี สามารถเรียนรู้แล้วเกิด มโนทัศน์ แนวคิด (concept) ในสิ่งที่ตนศึกษา ไม่ว่าจะจากการอ่าน การฟัง การมอง ข้อมูลที่เป็นกราฟิก ผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้เช่นนี้จะชอบอ่าน ฟัง และพูด ใช้สัญลักษณ์ รูปภาพ มากกว่าการใช้แต่ภาษา ถ้อยคำโดด ๆ ชอบการสอนที่มีลำดับขั้นตอนอย่างเป็นเหตุเป็นผลสามารถจับ ประเด็นสำคัญของข้อมูลต่าง ๆ ได้ เรียนรู้ได้ดีจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย

เหตุที่ผู้บริหารเหล่านี้เน้นหนักการเรียนรู้แบบ AC อาจเป็นเพราะการถูกหล่อหลอมจากระบบการศึกษาของเราที่ค่อนข้างจะมีลักษณะการเรียนรู้การสอนที่เน้นไปทางด้านนามธรรมมากกว่ารูปธรรม การเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้จากเอกสาร ตำรา เป็นหลักใหญ่ การเรียนรู้แต่เฉพาะในห้องเรียนอันเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่ดูจะบอกให้ผู้เรียนรับรู้ว่าการเรียนรู้เป็นเรื่องของการคิด การพัฒนาการคิดให้เกิดแนวคิด มโนทัศน์ต่าง ๆ ที่ล้วนเป็นนามธรรมแล้วค่อยนำแนวคิดเหล่านี้ไปใช้แก้ปัญหา ตัดสินใจ การเรียนรู้ในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นกระบวนการของการแสวงหาความรู้ สร้างความคิด แล้วจดจำไว้ Keefe (1979 : 1) ก็ได้กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลิตผลของผู้เรียนกับกิจกรรมของผู้สอน ภายใต้สภาพการเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้ให้ ดังนั้น รูปแบบการสอนของครูจึงอาจมีผลต่อการหล่อหลอมรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC ที่ผู้เรียนถูกพัฒนามาในแว่นตั้งแต่เด็กก็ได้ และเมื่อรูปแบบการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ชอบการเรียนรู้แบบ AC ด้วยแล้ว ก็ย่อมส่งผลให้ผู้เรียนมีความถนัดที่จะเรียนรู้ด้วยวิธีนี้มากขึ้น ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parish (1992) ที่พบว่า มีศึกษานิเทศก์ 64% มีลักษณะการเรียนรู้แบบ AC Stabell (1973) ก็พบว่า กลุ่มผู้บริหารที่นิยมใช้แหล่งข้อมูลประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC มาก

ประเด็นที่สอง ลักษณะการเรียนรู้ของผู้บริหารจากสถาบันทั้ง 5 แห่ง จะเป็นแบบ assimilator มากกว่าแบบอื่น ๆ ลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator และ accommodator เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ Piaget ใช้อธิบายสติปัญญาของคนเราเกี่ยวกับความสมดุลระหว่างกระบวนการปรับแนวคิดหรือมโนทัศน์ให้เข้ากับโลกภายนอก (accommodation) และกระบวนการสังเกตความเป็นไปในโลกที่ทำให้เข้ากับแนวคิดที่มีอยู่ (assimilation) ส่วน convergence และ divergence เป็นกระบวนการความคิดสร้างสรรค์ที่เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Guildford ใช้ในการอธิบายโครงสร้างสติปัญญาของมนุษย์ในทฤษฎีของเขา (Structure-of-Intellectual Model) (Kolb, 1985 : 7)

การเรียนรู้ในลักษณะ assimilator เป็นลักษณะการเรียนรู้ที่ผสมผสานระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ด้วยวิธี AC กับ RO ผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator จะศึกษาทำความเข้าใจข้อมูลต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล เป็นคนชอบคิด ยึดหลักการ ทฤษฎีมากกว่าอารมณ์ความรู้สึก เหมาะกับผู้ที่มาอาชีพที่ต้องเกี่ยวข้องกับข้อมูล และจัดการกับข้อมูลอย่างเป็นระบบ Kolb (1985 : 7) Kolb (1979 : 41) กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะ assimilator จะเป็นผู้ที่มีความถนัดในการเรียนแบบ AC และ RO เก่งในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ คิดรูปแบบ ทฤษฎีต่าง ๆ ถนัดในการใช้เหตุผลแบบ inductive เชื่อมโยง บูรณาการสิ่งที่สังเกตได้เพื่อนำมาสรุปอธิบายเรื่องนั้น ๆ ได้ดี ชอบใช้ความคิดที่เป็นนามธรรม เห็นความสำคัญของแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาก และเข้าใจในตัวทฤษฎี หลักการเหล่านั้นอย่างชัดเจน ในกรณีที่ทฤษฎีหรือแผนงานไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง คนประเภท assimilator จะยึดทฤษฎีไว้ก่อน แต่จะยกเลิกข้อเท็จจริง หรือไม่ก็ตรวจสอบใหม่ ดังนั้น ลักษณะเหล่านี้จึงเป็นลักษณะของผู้ที่ชอบทำงานเกี่ยวกับการวิจัย การวางแผน พวกที่ทำงานกับข้อมูลในงานวิจัยของ Kolb (1979) ได้พบว่า กลุ่มตัวอย่างของเขาที่เป็นนักวิจัย วางแผน มีลักษณะการเรียนรู้เป็นแบบ assimilator มาก และคนกลุ่มนี้ก็เรียนรู้ด้วยวิธี AC มากเป็นส่วนใหญ่เช่นกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับกลุ่มผู้บริหารในงานวิจัยนี้ อันแสดงให้เห็นว่า กลุ่มผู้บริหารเหล่านี้มีลักษณะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับภาระงานที่ปฏิบัติอยู่ และการเรียนรู้แบบ assimilator จะสัมพันธ์กับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นด้าน AC ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ Joerger (1992) ก็พบว่า นักศึกษาชายที่อยู่ในกลุ่ม assimilator มีวิธีการเรียนแบบ AC มาก จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหารในงานวิจัยนี้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะงานที่พวกเขาปฏิบัติอยู่ด้วย

ประเด็นที่สาม เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้ว่าผู้บริหารส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเรียนรู้ไปในทิศทางเดียวกันค่อนข้างมากคือ assimilator แต่เมื่อพิจารณาในด้านกลุ่มอายุจะปรากฏข้อมูลที่ผู้บริหารในกลุ่มอายุน้อย และกลุ่มอายุมากจากสถาบันต่าง ๆ มีรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลายแตกต่างกันไปจากการเรียนรู้ด้วย AC และ assimilator อยู่บ้าง แต่ในด้านเพศ และชั้นปี ไม่ค่อยพบรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน มีงานวิจัยที่คล้ายคลึงกับผลวิจัยครั้งนี้อยู่บ้างได้แก่งานวิจัยของ Joerger (1992) ซึ่งพบว่า รูปแบบการเรียนรู้ของอาจารย์ชายและหญิงในวิทยาลัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เทคนิคและวิทยาลัยชุมชน ส่วนใหญ่จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ assimilator งานวิจัยของ Johnson (1991) ก็พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกัน

ในประเด็นเกี่ยวกับอายุที่อาจมีรูปแบบการเรียนรู้ต่าง ๆ กัน ไปบ้างในกลุ่มคนอายุน้อยและอายุมาก งานวิจัยนี้จะแตกต่างไปบ้างจากงานวิจัยของ Shartle (1991) ที่พบว่า นักศึกษาฝึกงานช่างเทคนิคที่มีอยู่มากและน้อยจะมีรูปแบบการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ในงานวิจัยของ Delargy (1991) พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่สูงอายุตั้งแต่ 55 ปีขึ้นไป จะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ AC มากกว่า กลุ่มที่อายุน้อยกว่า และพบว่าอายุและเพศมีปฏิสัมพันธ์กับรูปแบบการเรียนรู้ นั่นคือ อายุและเพศที่ต่างกันจะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความแตกต่างทางจิตวิทยาพัฒนาการของผู้ที่มีอายุน้อย และผู้สูงอายุ รสนิยม ค่านิยม ความถนัด ความสนใจ และประสบการณ์ ความคิด ย่อมแตกต่างกันไปในคนแต่ละวัยได้ แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Joerger ที่พบว่า ในหมู่นักศึกษาและอาจารย์ที่มีอายุต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน

ประเด็นสุดท้าย ผู้บริหารทางการศึกษาและผู้บริหารทางอาชีวศึกษาจากสถาบันต่าง ๆ ทั้ง 5 แห่ง โดยภาพรวมแล้วมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก คือ ส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้น AC และมีลักษณะ assimilator มาก ผลการวิจัยดังกล่าวไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Joerger (1992) ที่พบว่านักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยเทคนิคจะมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ diverger มาก ในขณะที่นักศึกษาที่เรียนในวิทยาลัยชุมชนจะมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator มากกว่า แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ Joerger อีกเช่นกันในส่วนที่เขาได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยเทคนิคและวิทยาลัยชุมชน และพบว่าอาจารย์ทั้งสองกลุ่มมีลักษณะการเรียนรู้แบบ assimilator เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ งานวิจัยของ Shartle (1991) ก็พบว่า นักศึกษาที่เรียนโปรแกรมช่างเทคนิคกับสายสามัญมีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายกัน เหตุที่ผู้บริหารการศึกษาและทางอาชีวศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ส่วนใหญ่ไม่ค่อยแตกต่างกันอาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารเหล่านี้โดยวัยวุฒิแล้วเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะ หากนำทฤษฎีทางจิตวิทยาพัฒนาการสติปัญญาของ Piaget มาพิจารณาเปรียบเทียบอาจอธิบายได้ว่าเป็นวัยที่อยู่ในขั้นปฏิบัติการคิดด้วยนามธรรม (formal operation stage) (Wadsworth, 1971) ซึ่งเป็นขั้นตอนที่สมองจะมีพัฒนาการคิดในลักษณะสร้างกฎเกณฑ์ และคิดอย่างมีเหตุผล มองและแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรมได้ ความสามารถในการคิดเป็นความสามารถทางสติปัญญาเป็นกิจกรรมทางสมอง ซึ่งจัดได้ว่าเป็นกระบวนการรับรู้และทำความเข้าใจในทาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สติปัญญา ในลักษณะของการใช้สัญลักษณ์ และนำความรู้จากประสบการณ์เดิมมาใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ (สุชา, 2535 : 184) ความสามารถในการคิดพัฒนามาจากการกระทำของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมไปสู่กิจกรรมที่ต้องใช้สัญลักษณ์และภาษา ซึ่งแนวคิดนี้จะช่วยให้มองเห็นบทบาทของบุคคลในด้านพัฒนาการทางความคิดรวบยอดของเขาได้ (ประสาธ, 2523 : 121) นอกจากนี้ โดยที่งานบริหารไม่ว่าจะเป็นด้านบริหารการศึกษาหรืออาชีวศึกษา จะมีลักษณะงานที่ต้องใช้ความรู้ ความสามารถ การคิด วิเคราะห์สังเคราะห์ ดังที่ Stogdill (1974 : 62-63) และ Doll (อ้างใน เสริมศักดิ์, 2525 : 22) กล่าวว่า ผู้บริหารทางการศึกษาต้องมีความเป็นผู้นำที่จะต้องมีความรับผิดชอบในทางสติปัญญา มีความคิดริเริ่ม รู้วิธีการที่จะทำให้งานสำเร็จ และมีความสามารถในการตัดสินใจ สมาน รังสิโยภรณ์ (อ้างใน เจริญ, 2523 : 5) ก็ได้กล่าวถึงงานบริหารในส่วนของบริหารงานบุคคลว่าเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการวางแผน การวางนโยบาย การวางแผน วางระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวกับบุคคลที่ปฏิบัติงานในองค์กร หน่วยงาน เพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์และบำรุงรักษาทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพ และมีปริมาณเพียงพอ เพื่อให้ได้ปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์

การบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นทั้งด้านการศึกษาหรืออาชีวศึกษาจำเป็นต้องอาศัยหลักการ ทฤษฎี มาเป็นแนวทางการสร้างความคิด วางนโยบาย วางแผน การวิเคราะห์สังเคราะห์ และการตัดสินใจมากกว่าจะใช้อารมณ์ ความรู้สึกเข้าตัดสินใจ (Van Zwoll) อ้างใน เมธี, 2529 : 11-13 ; อุทัย, 2531 : 14-15 และ ประพันธ์, 2532 : 67-69)

ลักษณะงานบริหารดังกล่าวนี้ทำให้ผู้บริหารต้องเรียนรู้ ศึกษาข้อมูล แล้วสร้างแนวคิด มโนทัศน์ (concept) ที่ได้จากการศึกษาข้อมูลต่าง ๆ อ้างอิงกับทฤษฎี หลักการอย่างมีเหตุผล อันเป็นลักษณะของการเรียนรู้แบบ AC และ assimilator ดังที่ Kolb (1979) ได้กล่าวไว้ จึงกล่าวได้ว่า ผู้บริหารเหล่านี้มีรูปแบบการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับงานที่ปฏิบัติ ขณะเดียวกันก็อาจกล่าวได้เช่นกันว่า ลักษณะงานที่ปฏิบัติก็มีส่วนที่ทำให้ผู้บริหารเหล่านี้มีวิธีการเรียนรู้ส่วนใหญ่เป็นแบบ AC และ assimilator ด้วยเช่นกัน ดังที่ Kolb และคณะ (1979 : 37) กล่าวว่า กระบวนการเรียนรู้ของคนเราจะสอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของบุคคลนั้น รูปแบบการเรียนรู้ของคนเราจะสะท้อนให้เห็นกระบวนการเรียนรู้ที่บุคคลนั้นใช้ และกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลจะสัมพันธ์กับกระบวนการเรียนแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของบุคคลนั้นด้วย (Kolb และคณะ, 1979 : 46-47)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

ในการศึกษาเรื่อง รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหาร การศึกษาและการบริหารอาชีวศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหาร ที่เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโทจากสถาบันต่าง ๆ 5 สถาบัน คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และ ศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่กับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารที่ศึกษาอยู่ในสถาบันทั้ง 5 แห่งนี้ โดยการนำเครื่องมือที่เป็นแบบสำรวจรูปแบบ การเรียนรู้ (Learning Style Inventory-LSI) ของ Kolb มาเก็บข้อมูลกับผู้บริหาร เหล่านี้จำนวน 338 คน ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์กลับมา 308 คน คิดเป็นร้อยละ 91.12 นำข้อมูลที่ รวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามทฤษฎีของ Kolb ปรากฏผลวิจัยดังนี้

1. ผู้บริหารจากทั้ง 5 สถาบันส่วนใหญ่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายคลึงกัน คือ เน้น หนักการใช้รูปแบบ AC (Abstract Conceptualization) รองลงมาคือ เรียนรู้แบบ AE (Active Experimentation) และลักษณะการเรียนรู้เน้นไปในลักษณะ assimilator มาก
2. ผู้บริหารจากทั้ง 5 สถาบันทั้งเพศชายและหญิง กลุ่มอายุต่าง ๆ และทั้งชั้น ปีที่ 1 และ 2 มีรูปแบบและลักษณะการเรียนรู้ส่วนใหญ่คล้ายคลึงกัน คือ มีรูปแบบการเรียนรู้ แบบ AC และ assimilator
3. ความหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้แบบอื่น ๆ พบมากในกลุ่มผู้บริหารที่ ศึกษาในสถาบันต่าง ๆ ที่มีกลุ่มอายุน้อยและกลุ่มอายุมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยดังกล่าวน่าจะเป็นแนวทางให้กับสถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาได้นำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนและการฝึกอบรมให้สอดคล้องกับลักษณะและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหาร ดังที่ Bloom (1976) และ Keefe (1979 : 1) ได้กล่าวไว้ว่าสิ่งที่มีผลเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้คือ คุณลักษณะของผู้เรียน ผู้สอน สภาพแวดล้อมในสถานศึกษา และผลที่ได้จากการเรียนรู้ หากปัจจัยเหล่านี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน การสอนก็เป็นที่ยอมรับ และการเรียนรู้ก็เกิดขึ้นด้วย

งานวิจัยบางเรื่องจากผู้วิจัยได้ประมวลมา ได้ชี้ให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนและรูปแบบการสอนของครูจะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันที่ส่งผลต่อคุณภาพการเรียนรู้ หากผู้สอนมีรูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียน และถ้าผู้เรียนได้ผู้สอนที่มีลักษณะการสอนสอดคล้องกับความถนัดของตน การเรียนรู้ก็จะเป็นไปด้วยดี ผลจากการวิจัยจึงมีคุณค่าต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้บริหารจะได้เน้นรูปแบบการสอนและการฝึกอบรมที่จะให้ผู้บริหารได้ใช้ความคิดมากกว่าอารมณ์ความรู้สึก เน้นการนำทฤษฎี หลักการทางการบริหารผนวกกับการให้ผู้บริหารได้สร้างความคิด ใช้เหตุผล เพื่อนำมาทำความเข้าใจในปัญหาต่าง ๆ และตัดสินใจกับปัญหาได้ ซึ่ง Kolb และคณะ (1979 : 37) ก็ได้ยืนยันว่าการเรียนรู้จะไม่ได้ผลเลยถ้าไม่ตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือเมื่อวัตถุประสงค์ไม่ชัดเจน

ผลการวิจัยดังกล่าวยังทำให้ผู้บริหารเองได้ทราบว่าตนมีรูปแบบการเรียนรู้อย่างไร ซึ่งหมายถึง สภาพการเรียนรู้จะทำให้ตนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด ซึ่งอาจแตกต่างกันไปในคนแต่ละคน หรือคนแต่ละกลุ่มอาชีพ ข้อค้นพบจากการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นแนวโน้มของกลุ่มผู้บริหารว่าเขาใช้รูปแบบการเรียนแบบใดมาก แบบใต้น้อย ซึ่งแน่นอนที่ว่าไม่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบใดจะดีหรือด้อยไปกว่ากัน แม้ว่าหากจะมีรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมีสัดส่วนกันอย่างสมดุลก็มิได้หมายความว่าลักษณะการเรียนรู้แบบนั้นจะดีที่สุด การเรียนรู้ด้วยรูปแบบใด ๆ จะมีศักยภาพก็ต่อเมื่อรูปแบบนั้นมีความเหมาะสมกับบุคคลนั้น และจะส่งผลต่อคุณภาพการปฏิบัติงานด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในสภาวะปัจจุบันที่สมาชิกในสังคมมีศักยภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ อันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จคือ ผู้บริหารที่มีความสามารถที่จะค้นพบตัวเองได้ว่า ตนจะรับรู้ข้อมูลเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุดด้วยวิธีใด อย่างไร ผู้บริหารที่จะประสบความสำเร็จคือ ผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวเพื่อการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ความสำคัญของการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ทำให้บุคคลเรียนรู้ว่าตนเองมีความถนัดในการเรียนรู้ด้วยวิธีการใด แบบไหน แล้วพยายามนำสิ่งที่ตัวเองถนัดมาใช้ให้เกิดการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีคุณภาพ และยังเป็นการเพิ่มพูนศักยภาพของการเป็นผู้ใฝ่รู้ที่ดี ด้วยการปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองยังมีน้อยอยู่ การรู้จักตัวเองว่ามีความถนัดในการเรียนรู้แบบใด มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพ การแก้ปัญหา การจัดการกับผู้คน และการทำงานกับผู้อื่นด้วย (Kolb, 1985 : 8) ผลจากการวิจัยนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้บริหารควรใช้เป็นแนวทางหนึ่งเพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการเรียนรู้และพัฒนาสติปัญญาของกลุ่มผู้บริหาร เป็นแหล่งข้อมูลของผู้สอน หรือองค์กรหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาผู้บริหาร ในการปรับปรุงสภาพการเรียนรู้ การสอน และการฝึกอบรมให้สอดคล้องกัน

2. การทำความเข้าใจในรูปแบบการเรียนรู้จะทำให้เข้าใจกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และการรับมือกับภัยพิบัติ ดังกล่าวข้างต้น ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีการพัฒนากระบวนการเรียนรู้แก่บุคลากรในองค์กรหน่วยงานการบริหาร เมื่อมีปัญหาอะไรควรเปิดโอกาสให้บุคลากรได้เรียนรู้จากความผิดพลาดจากปัญหาเหล่านั้น ฝึกให้เขาได้มีโอกาสมีส่วนร่วมที่จะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น โดยใช้หลักการ แนวคิด ทฤษฎี ไม่ใช่ปล่อยให้ปัญหานั้นผ่านเลยไป

3. ธรรมชาติของกระบวนการเรียนรู้จะมีสิ่งที่ตรงกันข้ามกันอยู่ คือ ระหว่างการเรียนรู้แบบ AE และ RO กับการเรียนรู้แบบ CE และ AC ซึ่งการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบนี้ล้วนก่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ทั้งสิ้น ถ้าให้บุคคลที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบใดแบบหนึ่งครอบงำผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างไปจากตน การเรียนรู้เรื่องใด ๆ จะลดลงได้ระบบการเรียนรู้ที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด ต้องเป็นการเรียนรู้ที่ใช้วิธีหรือรูปแบบต่าง ๆ กันไปด้วย ไม่เน้นหนักเฉพาะแบบใดแบบหนึ่ง ดังนั้น จึงควรเปิดโอกาสที่จะให้ผู้บริหารได้ฝึกการเรียนรู้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้วย นอกเหนือไปจากแบบ assimilator ดังที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ โดย

3.1 พัฒนาการเรียนรู้และการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีแบบแผนการเรียนรู้และการทำงานที่แตกต่างไปจากตน

3.2 ปรับปรุงรูปแบบการเรียนรู้ที่ตนเองให้ เข้าถึงกับลักษณะการเรียนรู้และการแก้ปัญหาที่ตนกำลังเผชิญอยู่

3.3 ฝึกฝนและพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ตนยังต้องอยู่

ทั้งนี้เพราะรูปแบบการเรียนรู้ไม่ว่าแบบใด ๆ ต่างก็มีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ซึ่ง Kolb (1985 : 11) ได้สรุปให้เห็นว่า

ก. ลักษณะ accommodator มีข้อดีคือ บุคคลที่เรียนรู้แบบนี้สามารถจะทำอะไร ๆ ให้ลุล่วงไปได้ มีความเป็นผู้นำ พร้อมทั้งจะเลี้ยง แต่ถ้ามักเกินไป จะทำให้บุคคลนั้นไม่ค่อยได้ปรับปรุงในสิ่งที่ทำ กิจกรรมที่ทำอยู่ดูไม่มีความหมาย หรือถ้ามีลักษณะนี้มากเกินไป บุคคลนั้นจะทำงานไม่เสร็จทันเวลา แผนงานปฏิบัติไม่จริง ไปไม่ถึงเป้าหมาย การฝึกฝนที่จะทำให้เป็นคนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบ accommodator ก็โดยการบังคับหรือสัญญากับตัวเองที่จะทำอะไรตามเป้าหมายที่วางไว้ หาโอกาสใหม่ที่จะทำอะไรต่าง ๆ คอยเป็นผู้นำ คอยชี้แนะผู้อื่น ทำตัวให้มนุษยสัมพันธ์ดี และพบปะคบหากับผู้คนบ้าง

ข. ลักษณะ diverger มีข้อดีคือ บุคคลที่เรียนรู้แบบนี้จะช่างจินตนาการ มีความเข้าใจในตัวผู้อื่น รับรู้ปัญหาต่าง ๆ ได้ดี มีความสามารถในการระดมสมอง ให้เกิดความคิดได้หลากหลาย แต่ถ้ามักเกินไป บุคคลนั้นจะ unsureว่าจะเลือกอะไรแบบไหนดี ตัดสินใจไม่ได้ หรือถ้ามีลักษณะนี้มากเกินไปก็กลายเป็นคนที่ไม่มีความเห็น ไม่รับรู้ปัญหา ไม่รู้จักหวั่นโอกาส การฝึกฝนให้เป็นคนที่มีลักษณะแบบ diverger คือ ต้องไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ไวต่อการมองเห็นคุณค่าของเรื่องต่าง ๆ รับฟังผู้อื่นด้วยใจกว้าง รู้จักเก็บข้อมูล รู้จักจินตนาการ และนำความคิดเหล่านั้นไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ไม่คาดคิดมาก่อน

ค. ลักษณะ converger มีข้อดีคือ บุคคลที่เรียนรู้แบบนี้จะแก้ปัญหาเก่ง ตัดสินใจเก่ง คิดอะไรเป็นเหตุเป็นผลแบบ deductive เข้าใจปัญหาต่าง ๆ ได้ดี แต่ถ้ามักเกินไป ก็อาจทำให้แก้ปัญหาผิดพลาดได้ ตัดสินใจด้วยความรีบร้อน ถ้ามีลักษณะนี้มากเกินไปก็อาจทำให้ทำอะไรขาดจุดเน้น ไม่มีการตรวจสอบความคิดใหม่ คิดอะไรสะเปะสะปะ การฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบนี้ โดยการลองคิด ลองทำ แบบสร้างสรรค์ คิดหาวิธีใหม่ ๆ แล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทดลองทำกับความคิดใหม่นั้น เลือกรูปแบบปัญหาที่ดีที่สุด รู้จักตั้งเป้าหมาย และฝึกการตัดสินใจ

ง. ลักษณะ assimilator มีข้อดีคือ บุคคลที่เรียนรู้แบบนี้จะวางแผนเก่งสร้างรูปแบบแนวคิดต่าง ๆ เก่ง กำหนดปัญหาต่าง ๆ ได้ดี สร้างแนวคิดหลักการ ทฤษฎีต่าง ๆ ได้ แต่ถ้ามีมากเกินไปก็อาจกลายเป็นคนฝันกลางวันได้ แต่คิดแต่เข้าไปทำอะไรไม่ได้ ถ้ามีน้อยเกินไปก็ทำให้ไม่สามารถเรียนรู้อะไรได้จากความผิดพลาด ทำงานอะไรไม่ประสบผล ทำอะไรไม่เป็นระบบ การฝึกฝนให้เป็นผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบนี้ ก็โดยการจัดข้อมูลความรู้ให้เป็นระบบระเบียบ รู้จักสร้างแนวคิดใหม่ ๆ ทดสอบทฤษฎี แนวคิดเหล่านั้น รู้จักออกแบบการทดลองใช้ และวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ซึ่งมีการทำวิจัยอยู่ในวงจำกัดมากในประเทศไทย งานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้น่าจะได้มีการศึกษาต่อไป ยังมีอยู่หลายประเด็น เช่น

- 4.1 แต่ละคนเริ่มมีรูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นลักษณะเฉพาะตนตั้งแต่เมื่อไร
 - 4.2 ผู้ศึกษาจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเรียนรู้ของคนเราหรือไม่
 - 4.3 ถ้าหากผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน แต่เป็นรูปแบบการสอนที่ตนเองก็ไม่นัด แล้วควรจะทำอย่างไร
 - 4.4 ผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ต่างกันจะเรียนรู้ได้เร็ว-ช้าต่างกันหรือไม่
 - 4.5 รูปแบบการเรียนรู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดทางพันธุกรรมแน่ชัดหรือไม่
- เพราะในทัศนะของ Kolb เรื่องนี้ ยังมีนักการศึกษาบางท่านถกเถียงในเรื่องนี้อยู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

เจริญ ไว้วจกุล. 2523. การบริหารบุคคลทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์.

นพพงษ์ บุญจิตราตุลย์. 2529. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์การ
พิมพ์กรุงเทพ.

ประพันธ์ สุวิหาร. 2532. ทฤษฎีการบริหาร. ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (อัตล้าเนา)

ประสาธ อิศรปรีดา. 2532. จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
กราฟิกอาร์ท.

ดุสิต รุมาคม. 2532. "การบริหารธุรกิจในปี ค.ศ. 2000." วารสารบริหารธุรกิจ. ปีที่
13 ฉบับที่ 49 (มกราคม - มีนาคม 2532) : 87-98.

พนัส หันนาคินทร์. 2526. การบริหารบุคลากรในโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
นิยเนศ.

ภิญโญ สาธร. 2516. หลักบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

เมธี บิลันธานนท์. 2529. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์จรัสสินทวงศ์.

สงวน สิทธิเลิศอรุณ. 2529. การบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อักษร
บัณฑิต.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุชา จันทน์เอม. 2535. จิตวิทยาทั่วไปฉบับแก้ไขเพิ่มเติม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.

เสริมศักดิ์ วิสาลาภรณ์. 2525. พฤติกรรมภาวะผู้นำทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
ไทยวัฒนาพานิช.

สมพงษ์ เกษมสิน. 2529. การบริหาร. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

อุทัย หิรัญโต. 2531. หลักการบริหารบุคคล. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเดียนส์ไตร์.

เอกชัย กี่ลุขพันธ์. 2527. หลักการบริหารการศึกษาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อนงค์ศิลป์
การพิมพ์.

Beach, Dale S. 1980. Personnel : The Management of People at Work.
New York : The Macmillan Company.

Bloom, Benjamin S. 1976. Human Characteristics and School Learning.
New York : McGraw-Hill Book Company.

DeLary, C.Blount. 1992. The Relationship Among Age, Gender and
Learning Style as Measured by Kolb's Learning Style Inventory.
Dissertation Abstract International. Vol. 53 August 1992 :
376-A.

Domino, George, 1970. "Interactive Effects of Achievement
Orientation and Teaching Style on Acaemic Achievement." ACT
Research Report. No. 39 : pp. 1-9

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Dunn, Rita, Kenneth Dunn and Gary E. Price. 1979. "Identifying Individual Learning Styles." pp. 39-54 in National Association of Secondary School Principals. Student Learning Styles. Virginia : Association Drive.
- Dunn, Rita, Thomas DeBello. 1981. "Learning Style Researchers Define Differences Defferently." Educational Leadership. Vol.38 (February 1981) | 372-375.
- Enterthuer, R.James. 1985. The Relationship of Development College Students' Learning Styles to Computer Assisted and Programmed Instruction. Dissertation Abstract International. Vol.45 February 1985 : 2411-A.
- Farr, beatrice J. 1971. "Individual Differences in Learning : Perdicting Ones More Effective Learning Modality." Unpublished Doctoral Dissertation. Catholic University of America.
- Flippo, Edwin B. 1982. Personnel Management. Singapore : McGraw-Hill.
- Gorton, Richard A. 1976. School Administration. Dubuque, Iowa : Wm.C. Brown Company Publishers.
- Gregorc, Anthony. 1979. "Learning/Teaching Styles : Potent Forces Behind Them." Educational Leadership. Vol.36 (January 1979) : 234-236.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Grochow, Jerrold. 1973. Cognitive Style as a Factor in the Design of Interactive Decision-Support Systems. Ph.D.Thesis. Mass. : Massachusetts Institute of Technology.
- Herron, Don Montelle. 1984. Effects of Individual Learning Styles on Success in the Initial 12 Week Academic Phase of the Navy Flight Training Program. Dissertation Abstract International. Vol.44 (May-June 1984) : 3300-A.
- Hunt, David E. 1979. "Learning Style and Student Needs : An Introduction to Conceptual Level." pp.27-38 in National Association of Secondary School Principals. Student Learning Styles. Virginia : Association Drive.
- Johnson, Cathy. 1992. Association Between Learning Styles Preferences of Journalism Students, Internship Experience, and Selected Demographic Factors. Dissertation Abstract International. Vol.52. February 1992 : 2741-A.
- Joerger, R.Michael. 1993. Relationship Between the Learning Styles of Students, Instructors and the Programs of Study of Students in a Selected Minnesota Technical College and a Selected Vol.54 July 1993 : 60-A.
- Keefe, James W. 1979. "Learning Style : An Overview." pp. 1-17 in Student Learning Styles. Virginia : Association Drove.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Keffe, James W. 1991. Learning Style Discrimination Between Vocational and Nonvocational Students. Dissertation Abstract International. Vol.50 (June 1990) : 3843-A.
- Kim, Jong-Hwan. 1992. A Study of Cultural Impact on the Learning Style Development of Korean and Korean-American Seminary Students. Dissertation Abstract International. Vol.53 December 1992 : 1857-A.
- Kolb, David. 1985. LSI : Learning Style Inventory. Mass. : McBer and Company.
- Kolb, David. Irwin Rubin and James McIntyre. 1979. Organizational Psychology. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- McCall, Rae Jean. 1984. Effects of Learning Styles and Learning Environment of Achievement by Levels of Learning. Dissertation Abstract International. Vol.44 May-June 1984 : 3246-A.
- Monroe, Mark S. 1992. An Analysis of High School Seniors' Learning Styles as They Relate to Student Achievement and Attrition in the Science Curriculum. Dissertation Abstract International. Vol.53 October 1992 : 1116-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Parish, Christine. 1992. The Relationship Between Superintendents' Learning Styles and Their Perceptions of In-Service Education Needs for School-Based Management Implementation. Dissertation Abstract International. Vol.53 September 1992 : 681-A.

Scott, D. Lee. 1985. Effects of Learning Style and the Use of Preinstructional Strategies on Concept Mastery. Dissertation Abstract International. Vol. 45 February 1985 : 2469.-A.

Shartle, Galotto, M. Kay. 1992. A Comparative Analysis of the Learning Styles of Students Enrolled in the Apprenticeship Program on the General Studies Curriculum at a Comprehensive Community College. Dissertation Abstract International. Vol.52 March 1992 : 3162-A.

Stabell, Charles. 1973. The Impact of a Conventional Computer System on Human Problem-Solving Behavior. Unpublished Working Paper. Massachusetts.

Stogdill, Ralph M. 1974. Handbook of Leadership : A Survey of Theory and Research. New York : The Free Press.

Sudabda, Esther, 1993. The Relationship Between Matched/Mismatched Students' Learning Styles to Faculty Teaching Style and Academic Performance in Christian Secondary Schools in Southern California. Dissertation Abstract International. Vol.53 July 1992 : 59-A-60-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Wadsworth, Barry J. Piaget's Theory of cognitive Development.

New York : David Mckay Company, Inc.

Walter, Tim and Al Siebert. 1981. Student Success. New York : Holt,
Rinehart and Winston.

Zack, C. Woolfs. 1992. The Relationship Between Self-Knowledge of
Personal Learning Style and Academic Choices Made by Freshmen
College Students. Dissertation Abstract International. Vol.52
June 1992 : 4241-A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการวิจัยและการอนุมัติโครงการวิจัย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อคำชี้แจง

ประกอบกรของบประมาณโครงการวิจัย

ปีงบประมาณ 2535 งานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โครงการวิจัยลำดับที่

1. ชื่อโครงการ

ภาษาไทย : การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขา
การบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา

ภาษาอังกฤษ : A Study of Learning Styles of Graduate Students
in Educational Administration and Vocational
Administration Programs

2. ประเภทของงานวิจัย การวิจัยพื้นฐาน (basic research)3. สาขาที่ทำการวิจัย การศึกษา4. ผู้ดำเนินการวิจัย

หัวหน้าโครงการ : นายเมธี ปิลันธนานนท์ (Mr.Methi Pilanthononond)
คุณวุฒิ : กศ.บ., M.S. in Ed. Admin., Ph.D. in Ed. Admin.
ตำแหน่ง : รองศาสตราจารย์ ระดับ 9
โทรศัพท์ : 3266052-6101 ต่อ 663,642
ประสบการณ์งานวิจัย : วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต เรื่อง "A Comparative Study of
the Perceptions of the Leadership Competencies
Needed by a College of Education Dean in an
American and a Thai University"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- การจัดอัตรากำลังอาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ค่านิยมของ เยาวชนและประชาชนชาวไทย
- ทศนคติต่อวิชาชีพครู โรงเรียนคาทอลิกในประเทศไทย
- การพัฒนาสมรรถนะวิทยการคิดวิจารณ์ของผู้บริหารอาชีวศึกษา

5. สถานที่ทำการทดลองและหรือเก็บข้อมูล

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และ
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

6. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การบริหารการศึกษาถือเป็นอาชีพอย่างหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ถือเป็นงานบริการสังคมด้วย
ผู้ที่จะเข้ามาบริหารงานการศึกษาได้ต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพที่มีมาตรฐาน ต้องใช้เวลาฝึกฝนทั้งด้าน
วิชาการ การฝึกงาน และฝึกอบรมมา โดยเฉพาะเพื่อการก้าวสู่ตำแหน่งบริหาร ดังนั้นบุคลากรหนึ่ง
ที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารงาน ก็คือตัวผู้บริหารนั่นเอง ดังที่ ภิญญู สาทร (2516 : 76)
กล่าวว่า "โรงเรียนเป็นองค์กรระบบหนึ่งบรรดาสถาปัตยกรรมและอาคารสถานที่จะสลายหรือเพียงใด
หลักสูตรแบบเรียนตลอดจนอุปกรณ์การสอน จะดีเลิศขนาดไหนก็ตาม ก็จะไม่มีความหมายเลยถ้าคนที่
ใช้สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสามารถที่จะใช้" การบริหารงานจะประสบความสำเร็จหรือไม่อยู่ที่ผู้บริหารจะ
ต้องรู้ศาสตร์การบริหาร และมีศิลปะในการนำไปประยุกต์ใช้ องค์กรจะมีความเจริญก้าวหน้าและมี
ประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากน้อยเพียงใด จะพึ่งเล็งไปที่ผู้บริหารเป็นอันดับแรก เพราะ
พฤติกรรมของผู้บริหารย่อมเป็นศูนย์กลางของพฤติกรรมของผู้ร่วมงานในองค์กร ตลอดจนเป็นสัญลักษณ์
ขององค์กรนั้นด้วย (สงวน, 2529 : 21) ทั้งนี้เพราะผู้บริหารการศึกษามีภาระหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการ
การอยู่หลายประการ

นพพงษ์ บุญจิตราตลย์ (2529 : 18) กล่าวว่า ผู้บริหารการศึกษามีภาระหน้าที่ในการ
ให้โอกาสทางการศึกษาและการปรับปรุงการศึกษาในโรงเรียน หรือการปรับปรุงงานวิชาการ การ
บริหารบุคลากรในโรงเรียนการบริการเกี่ยวกับชุมชน และการประชาสัมพันธ์โรงเรียน ตลอดจน
การบริหารเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ธุรการ การเงิน และการให้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Griffith (อ้างใน เมธี, 2529 : 2) ก็ได้กล่าวถึงลักษณะงานบริหารที่ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึง คือ

1. การบริหารแยกออกจากชีวิตมนุษย์ไม่ได้เพราะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่ในองค์กร และสังคม
2. การบริหารเป็นขบวนการของการบังคับบัญชา และการควบคุมชีวิตในองค์กรและสังคม
3. หน้าที่เฉพาะของการบริหาร ก็คือ การพัฒนา และการวางระเบียบ การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

4. ผู้บริหารจะทำงานร่วมกับคนเป็นกลุ่ม คือ คนทุกคนมีใช้ปัจเจกบุคคล การที่ผู้บริหารจะบริหารงานดังกล่าวได้อย่างบรรลุผลสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความสามารถ จะต้องรู้จักปรับปรุงตนเอง ให้ทันสมัยทันเหตุการณ์ดังที่ สมพงษ์ เกษมสิน (2529 : 204) กล่าวว่า "องค์ประกอบในการบริหารงาน เช่น บุคลิกส่วนตัวของผู้บริหารทักษะความสามารถ เทคนิคความรู้ต่าง ๆ ของผู้บริหารมีผลต่อความสำเร็จของงานขององค์กร" ปัจจุบันวิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ทางการศึกษาได้วิวัฒนาการอย่างรวดเร็วมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เนื้อหา วิชาการเรียนการสอน เกิดนวัตกรรมต่าง ๆ เป็นอันมาก จึงเป็นความจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษา จำต้องมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ดังที่ Gorton (1976 : 65-69) ได้ชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารมีบทบาทในการเป็นผู้จัดการ ผู้นำทางการสอน และเป็นผู้ริเริ่มให้มีการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ไปในทางที่ดีขึ้น

คุณสมบัติของการเป็นผู้บริหารที่มามีความรู้ความสามารถอยู่ที่การให้โอกาสแก่ตนในการพัฒนาตนเอง ให้มีคุณสมบัติดังกล่าว คนเป็นทรัพยากรที่ล้ำค่าที่สุด ถ้าคนมีคุณภาพดีเสียอย่างทุกอย่างก็ตามมาในทางที่ดี เพราะคนเป็นผู้สร้างทุกอย่าง เพราะฉะนั้นก่อนที่จะพัฒนาอย่างอื่น ๆ จึงต้องพัฒนาบุคลากรให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของการพัฒนา ตลอดจนเข้าใจความหมายอันแท้จริงของการพัฒนาบุคลากรด้วย การพัฒนาบุคลากรนับเป็นกิจกรรมที่เด่นที่สุด ในกระบวนการบริหารงานบุคคล เพราะเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวกับการผูกพัน การยอมรับไว้ การปรับปรุงคุณภาพและปริมาณของสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงาน (เมธี, 2529 : 106) การพัฒนาบุคลากรสามารถกระทำได้หลายแนวทาง เช่น การปฐมนิเทศ การนิเทศงาน การฝึกงาน การฝึกอบรมการดูงาน การศึกษาต่อและการวิจัย เป็นต้น (เอกชัย, 2527 : 127-131 และเมธี, 2529 : 114)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Beach (1980 : 305) กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากรจะทำให้ผลการปฏิบัติงานดีขึ้น การได้รับทักษะและความรู้ใหม่ ๆ จะเป็นผลทำให้บุคคลนั้นได้รับความไว้วางใจ รับผิดชอบงานสูงขึ้น การพัฒนาบุคลากรสามารถกระทำได้หลายแนวทาง แต่อย่างไรก็ตามต้องกระทำให้เหมาะสมกับความ ต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ Flippo (1982 : 181) ก็ได้กล่าวว่า การพัฒนาบุคลากร มีอยู่หลายแนวทาง บางครั้งอาจอาศัยการพัฒนาที่ไม่มีรูปแบบ คือ การเรียนรู้ด้วยตนเองในขณะ ปฏิบัติงาน การเรียนรู้จึงสามารถเกิดขึ้นได้กับบุคลากรทุกคน แต่ด้วยรูปแบบและคุณภาพการเรียนรู้ ที่ไม่เท่ากัน และแตกต่างกันไป บุคลากรบางส่วนจึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ โดยที่มีผู้จัดสรรให้

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าลักษณะการพัฒนาบุคลากรมีลักษณะเด่น ๆ อยู่ 2 แนวทาง คือ การพัฒนาบุคลากรจากสภาพการณ์ภายนอก คือ องค์กร หน่วยงานเป็นผู้จัดให้ และอีกแนวทางหนึ่ง คือ การพัฒนาจากสภาพการณ์ภายในของตัวบุคลากรนั่นเอง การพัฒนาในสองลักษณะนี้ ถ้ากระทำ ควบคู่กัน ไปอย่างเหมาะสมแล้วย่อมทำให้บุคลากรขององค์กร หน่วยงาน พัฒนาความรู้ความสามารถ ได้อย่างสูงสุดและเต็มความสามารถ ส่งผลต่อความรับผิดชอบ ในงานและคุณภาพของงานที่จะตาม มาด้วย

แม้ว่าในงานบริหารการศึกษา งานพัฒนาบุคลากรถือเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบโดยตรง ของผู้บริหารที่จะต้องกระทำให้แก่บุคลากรในบังคับบัญชา โดยนัยกลับกันผู้บริหารเองก็เป็นบุคลากร หนึ่ง ในองค์กรที่จะต้อง ได้รับการพัฒนาด้วยเช่นกัน นอกเหนือจากกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรใน รูปแบบต่าง ๆ กัน เช่น การประชุม อบรม ตู๋งานแล้ว การลาศึกษาต่อเพื่อเพิ่มเติมความรู้ความ สามารถประสบการณ์และคุณวุฒิ ก็เป็นอีกช่องทางหนึ่งของการพัฒนาบุคลากร และผู้บริหารสถาน ศึกษาปัจจุบันก็ได้ให้ความสำคัญต่อเรื่องนี้ด้วย จะเห็นได้จากมีสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งที่เปิด หลักสูตรทางด้านการบริหารการศึกษา เพื่อให้โอกาสแก่ผู้บริหารได้มาเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้และ ประสบการณ์ อันจะยังประโยชน์ต่อผู้บริหารที่จะนำสิ่งที่ได้ศึกษาไปใช้ในการพัฒนางานบริหารและ การเรียนการสอน ภายในสถานศึกษาและองค์กรหน่วยงานของตนได้

การศึกษาต่อทำให้ได้ใช้ประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษาต่อเป็นรากฐานที่จะเข้าใจปัญหา ต่อไป โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวกับการศึกษาและการให้การศึกษา การศึกษาต่อทำให้มีโอกาสที่จะ ใช้เวลาและความรู้ใหม่ ผสมผสานกันสร้างแนวทางที่จะปรับปรุงข้อบกพร่อง ในงานหน้าที่ต่าง ๆ ให้ ดีขึ้น (พนัส, 2526 : 123) การศึกษาต่อยังไม่เพียงแต่ยกระดับคุณวุฒิ การศึกษา และทักษะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสามารถเท่านั้น แต่ยังเป็นการพัฒนาตนเองอีกด้วย (มุสตี, 2532 : 87-98) การลาศึกษาต่อจึงอาจกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรที่องค์กรหน่วยงานจัดให้แก่บุคลากรที่มีความประสงค์จะได้รับการพัฒนา ขณะเดียวกันบุคลากรที่เข้ามารับการพัฒนา ก็จำเป็นต้องมีทักษะความสามารถในการศึกษาเล่าเรียนให้มีประสพผลสำเร็จด้วย

การทำความเข้าใจในวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การสอนเป็นไปด้วยดี และเป็นการสนองตอบต่อการให้ความสำคัญในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย เพราะการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผลิตผลของผู้เรียนกับกิจกรรมของผู้สอน ภายใต้สภาพการเรียนรู้ที่จัดเตรียมไว้ให้ (Keefe, 1979 : 1) นักการศึกษาที่มีความเชื่อว่าการสอนและการเรียนมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยตรง ถ้าการสอนเป็นที่ยอมรับของผู้เรียน การเรียนรู้อีกก็เกิดขึ้น Bloom (1976) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้อีกคือ คุณลักษณะของผู้เรียนผู้สอนและผลที่ได้จากการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้ (learning style) หมายถึงลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกทางสติปัญญา อารมณ์ ความรู้สึก และจิตใจของผู้เรียนที่เป็นตัวบ่งชี้ว่าผู้เรียนมีมีในทัศน มีการสนองตอบ และมีปฏิสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมในการเรียนอย่างไร (Keefe, 1979 : 4) Dunn, Dunn และ Price (1979 : 39) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้ เป็นวิธีการที่แต่ละคนใช้ในการสนองตอบสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมทั้งทางอารมณ์ สังคม และทางร่างกาย การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงเป็นการอธิบายให้เห็นว่า ผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้อย่างไร การที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกันในวิธีการรูปแบบการเรียนรู้ นั้นหมายถึง การได้ข้อมูลอันเป็นแนวทางที่จะจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับผู้เรียน ในสภาพที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

มีผลการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถกำหนดรูปแบบการเรียนรู้ของตนเองได้ด้วยตนเอง ถ้ารูปแบบการสอนสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ผู้เรียนจะทำคะแนนสอบได้ดี และจะมีประโยชน์มากถ้าการสอนและการสอบทำได้สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน (Domino, 1970 และ Farr, 1971)

ในฐานะที่ผู้วิจัยทำหน้าที่รับผิดชอบ ดูแล การบริหารหลักสูตรและการเรียนการสอนในสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ณ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ซึ่งเป็นสถาบันหนึ่งที่ทำหน้าที่พัฒนาบุคลากรที่เป็นผู้บริหารการศึกษา ได้มาเพิ่มพูนคุณวุฒิ ความรู้ และประสบการณ์ทางด้านการบริหารอาชีวศึกษาจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาหาความรู้ของนิสิตนักศึกษา สาขาการบริหารการศึกษา และสาขาการบริหารอาชีวศึกษา ผลการวิจัยจะมีประโยชน์ต่อสถาบันที่เกี่ยวข้อง ในอันที่จัดหลักสูตร และการเรียนการสอนให้ สอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพ สูงสุด อันส่งผลต่อคุณภาพการบริหารงานในอนาคต และก่อให้เกิดการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่า อีกด้วย

7. วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. ได้ทราบรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา
2. ได้ทราบความแตกต่างระหว่างเพศ อายุ และประสบการณ์ทางการบริหารกับรูปแบบ การเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา
3. ได้ทราบลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนกับรูปแบบการเรียนรู้ ของนิสิตนักศึกษา
4. สถาบันและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำผล วิจัยนี้ ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดรูปแบบการเรียนการสอนการฝึกอบรม ให้สอดคล้องกับลักษณะ และรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการศึกษาอบรม
5. ผลการวิจัย จะเป็นแนวทางในการคิดค้น หาวิธีการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เอื้อ อำนวยต่อความสำเร็จของผู้เรียนต่อไป
6. เพื่อเป็นแนวทางให้กับผู้สนใจอื่น ๆ ที่จะนำแนวทางการวิจัยนี้ ไปศึกษาค้นคว้ากับงาน วิจัยอื่น ๆ ต่อไป

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Herron (1984 : 3300-A) ได้ทำวิจัยเรื่อง Effects of Individual Learning Styles on Success in the Initial Twelve Week Academic Phase of the Navy Flight Training Program โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษา และความแตกต่างระหว่างสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนรู้กับรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่าง ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb กระทำกับนักศึกษาจำนวน 129 คน ผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิจัยพบว่า 64% ของนักศึกษามีรูปแบบการเรียนรู้ในลักษณะ abstract conceptualizing form และไม่มี ความแตกต่างระหว่างลัทธิผลทางการเรียนกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกัน

Zak (1990 : 3843-A) ได้ทำวิจัยเรื่อง Learning Style Discrimination Between Vocational and Nonvocational Students โดยมุ่งศึกษาความแตกต่างระหว่างรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสามัญศึกษา 550 คน กับนักศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 78 คน ใช้เครื่องมือแบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ของ Dunn, Dunn และ Price การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ Stepwise Discriminant Analysis และการพรรณนาความเรียง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนอาชีวศึกษามีความแตกต่างกับนักเรียนสามัญศึกษาอยู่ 12 เรื่อง ใน 22 เรื่อง นักเรียนอาชีวศึกษาต้องการสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่เงียบ ๆ มีแสงสว่างน้อย อุณหภูมิในห้องเย็น ไม่ชอบเรียนด้วยวิธีการสอนที่ต่าง ๆ กันหลายวิธี บางครั้งก็ไม่ชอบเรียนตามลำพัง บางทีก็ไม่ชอบเรียนเป็นกลุ่มกับเพื่อน ไม่ชอบเรียนในสิ่งที่ต้องรับรู้ทางด้านสุนทรียภาพ ชอบเรียนตอนเย็นมากกว่า ตอนเช้าหรือตอนสาย และชอบให้ผู้สอนกระตุ้นจิตใจในการเรียนมากกว่าพ่อแม่และกลุ่มเพื่อน

Iddings (1992 : 2370-A) ได้ศึกษา Farm Computer Use and Learning Style เพื่อศึกษาว่าชาวนาชอบการเรียนโปรแกรมการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยวิธีใด ระหว่างการเรียนเป็นรายบุคคล การเรียนจากประสบการณ์ตรง และการเรียนจากวิชาคำนวณ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยชาวนาจำนวน 314 คน จาก 12 รัฐ ทางตอนกลางของภาคตะวันตกของสหรัฐอเมริกา ผลการวิจัยพบว่าชาวนาที่ชอบเรียนเป็นรายบุคคลกับที่ชอบเรียนจากวิชาคำนวณมักจะเป็นพวกที่ใช้คอมพิวเตอร์มากกว่าพวกอื่น การเรียนจากประสบการณ์ตรงเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับชาวนาที่เรียนในชั้นและผู้หญิงจะมีการใช้คอมพิวเตอร์น้อยกว่าผู้ชาย

10. วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นิสิตนักศึกษาปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษาและการบริหารอาชีวศึกษา ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 และ 2 ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2526 จำนวน 150 คน

เครื่องมือ ได้แก่ แบบสำรวจรูปแบบการเรียนรู้ มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบจัดอันดับ และแบบเติมข้อความ

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test ANOVA และค่าสหสัมพันธ์ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์เพื่อการศึกษาค้นคว้า เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตนักศึกษาปริญญาโทที่กำลังศึกษาอยู่ในสาขาการบริหารการศึกษา และการบริหารอาชีวศึกษา ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2526
2. รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิตนักศึกษา จะอาศัยกรอบทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้ของ Kolb, Dunn and Dunn, และ Gregore ผสมผสานกัน
3. ลัทธิผลทางการเมืองของนิสิตนักศึกษาจะพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยสะสมของนิสิตนักศึกษารั้งล่ำสุดในชั้นปีที่ผู้วิจัยกำลังเก็บข้อมูลอยู่

12. ระยะทำการวิจัย

ตั้งแต่ตุลาคม 2535 - กันยายน 2536

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

13. แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

งาน	2536			2537									
	ตค.	พย.	ธค.	มค.	กพ.	มีค.	เมย.	พค.	มิย.	กค.	สค.	กย.	
1. ศึกษาเอกสารเพื่อเรียบเรียงเป็นบทนำของการวิจัย													
2. ศึกษาและรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้													
3. สร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ													
4. เก็บข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล													
5. สรุปผลการวิจัย จัดพิมพ์และรายงานผลวิจัย													

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

14. รายละเอียดค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยหมวดค่าตอบแทน

ค่าล่วงเวลาผู้ทำวิจัย	3,000	บาท
-----------------------	-------	-----

หมวดค่าใช้สอย

ค่าจ้างเหมาโรเนียว	5,000	บาท
--------------------	-------	-----

ค่าจ้างพิมพ์ผลงาน	5,000	บาท
-------------------	-------	-----

ค่าจ้างเหมาเข้าปก-เย็บเล่ม	5,000	บาท
----------------------------	-------	-----

ค่าจ้างถ่ายเอกสาร	3,000	บาท
-------------------	-------	-----

ค่าจ้างเหมาวิเคราะห์ข้อมูล	10,000	บาท
----------------------------	--------	-----

หมวดค่าวัสดุ

ค่าวัสดุสำนักงานและคอมพิวเตอร์	19,000	บาท
--------------------------------	--------	-----

รวม	50,000	บาท
-----	--------	-----

ลงชื่อ หัวหน้าโครงการ

.....
(นายเมธี บิลันธนานท์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้